

خوري او له ببوزلوسره خيانت وکري . يو حکيم داسى وايى : له هغه چا څخه ووبريه چي ستا په مقابل کي د هغه مرستندوي الله پاک وي . موږ ته تاريخ د پخوانيو قومونو ژوندي بېلگى ساتلى چي د ظالمانپايلى څه رنګه وي ؟

عامر بن الطفيلي رسول الله (ﷺ) ته د مرگ لاره جوريوي، رسول الله (ﷺ) ورته خيرا کوي، نوالله تعالى هغه د ستوني په دانه اخته کوي، له درد څخه چفي و هي اوپه هماغه ساعت مرکيري ."اربد بن قيس"پيغمبر(صلی الله عليه وسلم) خوروبي اود هغه مبارك د وزلولو هڅه کوي، پيغمبر(ﷺ) ورته خيرا کوي، نو الله تعالى هغه او اوپين بي دواره په تندر باندي سوھوي . حجاج بن يوسف خوشبي مخکي له دی چي سعيد بن جبير(رحمه الله) په شهادت ورسوي، نوسعيد ورته خيرا کوي : اى الله ! ته خو بي له ما څخه وروسته په بل هېڅ چا برلاسي نه کري، نوحجاج په لاس کي په یو ناسوراخته شو چي بیا بي په ټول خان کي خپورشو، دهماغه درد له امله به بی د غوايبي په شان رمباري وهلي او په پاي کي له افسوس نه په دک حالت کي مريشو . سفيان الثوري (رحمه الله) له ابو جعفر المنصور څخه په حرم کي پت شو، ابو جعفر ورسپي د مکي حرم ته ورروان شو، سفيان الثوري پورته شو د کعبې پوبن بي ونيوه او الله (ﷺ) ته لاس په دعاء شو، چي ابو جعفر بيت الله ته دنه نه کري، همداسي وشول، ابو جعفر مخکي له دی چي مکي ته داخل شي د ميمون کوهي سره نژدي مريشو .

احمد بن ابي داود چي معتزلي قاضي و د امام احمد بن حنبل حورونه کي یي ګدون کاوه، بیبا ورته امام احمد خيرا وکري، چي په پایله کي هغه د گوزن په ناروغى اخته شو، هغه وايى : زما نيم بدن داسى دی چي کله پري یو مج کېښې، نوزه وايم چي راباندي قيامت شو او نيم بدن مي داسى دی که هغه په قيچې كانو پري هم شي، نوهېڅ پري نه پوهېږم . امام احمد بن حنبل "ابن الزيات" ته چي وزير و خيرا کوي، پرهغه باندي الله تعالى یوشخص برلاسي کوي، ابن الزيات د اور بېتی ته وراچوي او پر سر ورته مېخونه وهي . د جمال عبد الناصر په زندان کي حمزه البسيوني مسلمانان سخت زوروبي، او په یوه دردوونکي کلمه کي مسلماناتوته داسى وايى : ستاسو الله چېرته دی چي په اوسيپنو کي یي کېيدم ؟ الله (ﷺ) د ظالمانو له ویناوو څخه پېړلور دی، نو الله (ﷺ) د دغه ظالم موږونکي خپله په کي ناست و او له فاهری څخه اسكندربي ته روان و له یوی بار وروتنکي لارى سره چي اوسيپنې یي بارکري وه تکرکي، د اوسيپنې یو سيخ دده په ککره کي ننوته او له کولموڅخه یي ووته، کله چي خلکو ورڅخه د سيخ راویستلو کوشېن وکر، نو پرته له دی چي دا سيخ ټوته ټوته کري بله چاره نه وه .

(فرعون او لبکری په حمکه کي په ناحقه لوبي وکره او هفوی گومان کاوه، چي
موبر ته به بپرته نه راھي). القصص ۲۸: ۳۹

(عاديانو وویل، خوک له مور څخه بېر قوي دی، الله وايی: ايا هفوی نه گوري
هغه الله چي دوى یې پیدا کري، له دوى څخه بېر زيات زورور دی). فصلت ۴۱: ۱۵

هډما راز "صلاح نص" چي د جمال عبدالناصر له فوماندانو څخه و
دېرتبری او فسادونه یې کري وو، په پاي کي هغه له لسوڅخه په زياتو داسي
نارو غيو اخته شو، چي د همدغو نارو غيو له امله څوکاله وکرپه، تر پایه یې هېڅ
درمل پیدا نه شو، په پاي کي د خپلو هفو بادارانو په زندان کي په سېک حالت کي
مېشو، چاته یې چي خدمت کاوه. (فرعونيان هغه خوک وو، چي په سيموکي یې
سرکشي وکره او په همدي حمکه کي یې دېر فساد جوړکړي، نو الله تعالى پرهفوی
باندي دردناک عذاب راښکته کړ). الفجر ۸۹: ۱۰-۱۳

***

د مظلوم خپرا

ابراهيم التيمي وايی : پرما باندي چي خوک ظلم کوي زه پري رحم کوم .
له نېک سري څخه څه نغد مال غلا شوی و، نو په ژرا شو، فضيل بن عياض
ورڅخه وپوبنتل ولی ژاري؟ هغه وویل په ياد مي شول چي له دغه غله سره به
الله تعالى ما د قیامت په ورڅي یوه کوي، نو په غله مي رحم راغي او ومي
ژيل. چا د یو عالم سري غېيت وکړي، نو هغه عالم ورته خورما ورکړه او وېل
دا حکه چي ده ما سره بتېګنه کري ده . (يعني زما غېيت یې کري نواخرت کي
به خپلي نېکي راکوي) . زبلن .

***

ما وویل دروازه کي زه یم

په نيويارك کي د ملکرو ملتونو په دفترکي پريوه لوحه باندي د نړیوال
شاعر سعدي شيرازي یوه بنکلي شعری ټویه ليکل شوي وه او په انګليسي هم
ژبارل شوي وه ، ورولی او ميني ته په کي بلنه شوي وه : ماته مي دوست
هغه مهال چي زه یې د ليدو په نيت کورته ورغلم، په دروازه کي وویل: خوک یې?
ما ورته وویل، زه یم، هغه راته وویل : تا د ميني پېژندګوی ناسمه وکره، حکه

چي تا د خان او زموږ په منځ کي توپیروکر. یو کال وروسته بیا ورغلم د روازه می په ورو ورو ونکوله، هغه راته وویل : ته څوک بی؟ ما وویل ته وګوره دلته په دروازه کي له تاپرته بل ټکۈچ نشته، هدف بی دا وچي زه ته او ته زه یم) هغه راته وویل : اوس دی د مینې او محبت پېژندنه سمه وکړه، مینه دی وپېژنده، نوراننوخه ای هغه څوکه چي - وویل دی - زه یم.

هربنده ته دیوه داسې ګټور ورورشتون ضروري دی چي ورسره مینه کوي، ورسره په راحت کي وي، ورته خوشحاله شي او له هغه سره په خوشحال او خفگان کي شريک وي . (موسى (عليه السلام) له الله تعالى څخه غواري چي ای الله ماته زما له کورنى څخه یو مرستیال وتاکه چي هغه زما ورور هارون دی، زما ملا پري کلکه کړه، له ما سره یي په پیغمبری کي شريک کړه، په دی خاطرچې ستایپرہ ستاینه او یادونه وکړو). طه ۳۴-۲۵:۲۰

شاعر وايي : پرته له دی چي ته دغميزي پرمھال خپلوانوته د زړه خفگان وڅېري بله چاره نشته، ترڅو هغه درسره مرسته وکړي یا تسلی درکري او یا درسره ودردېري .

(حیني مومنان د حینو نورو دوستان دي). ۷۱:۹

(لکه چي دوی کلک شوی دیوال وي). ۶۱:۶

(د مسلمانانو زیونه یي یو له بل سره ونبسلوں). ۶۳:۸

(بېشکه مومنان پڅلو کي ورونه دي). الحجرات ۱۰:۴۹

***

بي ملګري چاره نشته

د نېکمرغى يولامل دا دی چي ته داسې یو ملګري ولري، چي دهه مليتا تاته ګتېه درورسوی او ملګرتیبا یي تا نېکمرغه کړي . الله (ﷻ) په قدسي حدیث کي وايي : ((زما د لویوالی په بیانولوکی دوستان چېرته دی چي نن یي زه ترڅل سوري لاندي کرم، نن داسې ورخ ده چي زما له سوري پرته بل سوری نشته)).

((بل هغه دوه کسان به دالله تعالى د عرش تر سیوري لاندي وي، چي

هغوي په خپل منځ کي د الله تعالى له پاره دوستي کوي، په همدي مينه سره یوځای او په همدي لاره کي سره بېل شي)) .

***

امن یوه عقلی او شرعی غوبښته ده !

(هغه کسانوله پاره چې خپل ايمان يې له شرك څخه پاک ساتلى وي د هغوي له پاره امن دی او همدغه کسان لارموندونکي دي). الانعام ۸۲ :

(الله هغه ذات دی چې دوى يې له لوړوي ژغورلي او له وپري څخه يې دايمن کري دي). فريش ۱۰۶ :

(ايا موبو دوى ته (حرب) د امن تايوبي نه دی ګرځولي). القصص ۲۸:۵۷

(هرڅوک چې حرم شريف ته ننځي په امن کي به وي). آل عمران ۳:۹۷

(بیا بی دايمن ځای ته ورسوھ). التوبه ۹:۶

نوي ويناده : ((څوک چې د شبې په خپل کورکي داډه ویده شو، په خان روغ و او د هماګي ورځي خواړه ورسره وو، نو داسي ده لکه چې دنيا ورتنه ټوله ورکړل شوي ده)).

د زیره امن : ايمان او د هغه ټینګېدل د حق په پېژندلو او پریقین باندي له دکپدو څخه عبارت دی .

د کورامن : له انحراف - کېوي لاري - څخه خان ساتل او له بدو کارونو څخه لري والي، په ارامتيا باندي دکوالى او له اللهي لارښونو سره سم هدایت ترلاسه کول دي .

د امت امن : په محبت سره دهغوي راټولېدل اوپه عدل او شريعه باندي ودرېدل دي، خو وپره د امن دېښمنه ده . (موسى له مصرڅخه په داسي حال کي د باندي ووته، چې وپرېده او د دېښمن ترڅار لاندي هم و). القصص ۲۸:۲۱

(که تاسو مؤمنان یاست، نو له هغوي څخه مه وپرېرو او له ما څخه ووبېږوي). آل عمران ۳:۱۷۵

دارن انسان دایمن نه وي، همدا راز د ملحد - له رب نه منکر- له پاره هم امن نشته او ناروغ انسان ژوند نه لري . شاعروايي: بيشكه ژوند خوروغتيا او قناعت دی او که دا دواره شيان له ژوندخه ولارل، نو ژوند له منخه تللي دي . قسم دی چي دنيا څومره بدھ ده، که یو اړخ یي جور، نوبل یي وران شي، کله چي مال راشي بدن ناروغه شي او کله چي بدن جورشي غميزي راشي او که حالت پنه اوکارجورشي، نو یبيا مرگ راشي .

عربی شاعر "اعشی" غوبنتل چي مسلمان شي، نو له نجد څخه د رسول الله ﷺ د ليدو له پاره راروان و، چي په خپله شعری قصیده کي بي د ﷺ ستانيه کوله، په لار کي ابوسفيان ورته مخی ته ورغني هغه ته يي سل اوښان د دي له پاره ورکړل چي دا خپل سفر پرېږدي او خپل ځای ته بېرته وګرخي، شاعر "اعشی" ورسره خبره ومنله، حوكله چي پريووه اوښ سپورشو چي بېرته خپل کورته وګرخي، نو اوښن په خبزونو شو او هغه يي راوغورځو، ورمپد يي تاو شو او په بي ديني کي مير شو، خوهغه قصیده يي چي د محمد ﷺ عليه وسلم) په صفت کي ويلی وه دېره بشایسته وه چي په لاندی ډول ده .

کله ټوانی، کله بودا توب، کله نېستي او کله شتمني وي، د الله په خاطر دا وخت لا څرنګه بدليپري؟!! که تا (د آخرت) د سفرله پاره د پرهېزگاري په څېرتوپنه له ځان سره وانخيسته اوله مرګ څخه وروسته له هغه چا سره مخامن شوي چي هغه دا توبنه درلوده، نو- هغه مهال به - ته پېښمانه شي چي ولی ته هم د هغه په څېرنه يي، او ولی تا هم دهغه څه له پاره ځان نه وه تيارکري، د کوم له پاره چي هغه بل کس تياری نیولی و .

***

له منخه تلونکي ويړونه

د رېښتنې نېمکرغی له اړتیاووڅخه یوه دا ده چي نېکمرغی باید تل او بشپړه وي . په کارده چي دغه نېکمرغی په دنيا او آختر، پت اوښکاره، نن اوسبا ټولو کي پرته وي او د نېکمرغی بشپړتیا په دی کي ده چي په بدمرغی او خير مزاج ورانه نه شي . د عراق پادشاه نعمان بن منذر یوه ورڅ د یوې ونې لاندی د وخت تېرى له پاره کېښناست، شراب بي څښل، بیا بي "عدي بن زيد" چي یو حکيم و ځان ته د دي له پاره راوغوبنت چي نصیحت ورته وګرۍ، نوهغه ورته داسي وویل : اى پادشاه صاحبه ! ته پوهېږي چي دا ونه څه واي؟

پادشاه وویل څه وايی؟ عدي وویل، ونه وايی : پېرداسي کاروانونه زما چاپېره پند شوي، چي شراب به يې له خوبرو او بيو سره یوځای څښل، بیا زمانی پر هغوي لوبي او ناكوبۍ وکړي، زمانه په همد غه ډول یوشان او بل شان کېدې . د دې خبری له اور پدو سره سم نعمان شراب څښل پر پېښو دل، خکه چي پري بد ولکېدل، همداسي په خراب حالت کي و چي بیا مرسو . د ایران پادشاه د فارسي دولت دوه نيم زریزه کلیزه لمانځله او غوبېتل بي چي خپل واك ته لا پراختیا ورکړي . په پاڼي هغه له خپلې پاچاهي مانيو او دنیا څخه شېل کېږي او په داسي حالت کي مري، چي خلک بي له خپل کوره وباشي او له داسي محرومیت او بدې پایلي سره مخ کېږي چي څوک پري ژира هم نه کوي . (يا الله چاته چي ستا خوبشه شي واکمني ورپه برخه کوي، او چاته چي دي خوبنه شي واکمني ترپنه اخلى) . آل عمران^۳: ۲۶

(پېرباغونه، چېنې، کښتونه، بنايسته مقامونه او هغه نعمتونه چي دوي په کي مزي کولي تربنه پاتي شول) . الذخان ۴۴: ۲۵-۲۷

"شاوشیکو" دروم ولسمشريچي دوه ويشت كاله يې واکمني وکړه، او یا زره يې یواخی خانګري خان ساتونکي وو، بیا يې ملت ورپسي راپا ځبدې، راکپري کړ او له فوخ سره بي ټونتی ټونتی کړ . (د الله له ذات پرته هېڅ یوې دلي ورسره مرسته نه شوه کولای او په خپلې يې هم خان نه شو خلاصو لای) . القصص ۸۱: ۲۸ (هغه ولار، په دنیا او آخرت کي زيانمن شو) .

د فلبيں ولسمشري "مارکوس" رياست او مال راتولو کر، خو خپل قام يې په ډول ډول سپکاوې اخته کړ، خو الله تعالى هغه ته هم بېلاپل عذابونه او بدمرغى ورپه برخه کړي، په پاڼي کي له خپلې واکمني، کورني او ټاټوبې څخه داسي وشير شو، چي د پناه ځاي يې هم نه درلود، په بدېختي سره مرسو، تردې پوري چي خپل ملت يې ورته په فلبيں کي د څښبدلو اجازه هم ورنه کړه .

(آيا الله د هغوي چل سپک ورک نه کړي) . الفيل ۱۰: ۲ (الله هغه د آخرت او هم دنیا په عذاب ونیوه) . النازعات ۷۹: ۲ (موبه هريو په خپلې ګناه ونیوه) . العنکبوت ۲۹: ۴۰

***

نېکمرغه ژوند په بنېگنوکي نغښتى دى

کوم انسان چي نېکمرغى، سوکالى او هوسابىنه غوارى، نو بنو کارونو ته دى مخه کرى، بلکى د بنايسته خويونو او بنوکارونو په لور دى بىرە وکرى . رسول الله (ﷺ) وابى : ((هغه کارچى تاته گتۇر وي پەرھەغە تىنگاركوه او له الله پاڭ خە مرستە غوارە)) . يوصحابى پە جنت كى لي له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) سره ملگرتىبا غوارى، نو(ﷺ) ورتە ووپل : ((لە ماسىرە د يوھاي او سېدو له پارە پە بېرۇ سجدو كولۇ زما مدد وکىرە (زما لارە تىنگە كىرە)، خە داسى يوه سجده نشته چى تە يى الله تە وکرى، مگۈپە هەر سجده درتە الله تىعالي يوه درجه - پورى - لۇرۇي . بىل صحابى ورتە وابى چى د خىرراتلۇلونكى دروازە كومە دە؟ خواب كى ورتە وابى ((ستا ژبە دى ھرمەل د الله (ﷺ) پە ذكر لمدە وي . يعنى الله (ﷺ) ھېشە يادوھ . درېبم صحابى ورخە پۇنىتە كوي، دەھە خواب كى وابى : ((چاتە كنخلى مە كوه، مە خۆك پە خېل لاس وھە اوکە تاتە چاھەغە خە پە كنخلوکى درياد كېل چى پە تا كى موجود وي، نوتە ورتە كنخلى مە كوه آن كە تە يى دەھە پە ھان كى گورى، او بېھكەلە دىنېكى كار بى ارىبىتە مە كېنە آن كە د او بىغۇۋېنىكى پە لوېنى كى تە لە خېلى بوقى خە اوپە هم ورواقچى)). بېشكە چى خىربىري او خەساستى تە ارتىيا لرى . لاندى دوھ حەديثونە اشارە كوي :

۱: ((د فتنولە راتلۇخە مخى لە مخى نېك عملونە وکى)).

۲: ((پىنخە شيان مخى لە پىنخۇ شيانو خە غەنيمت وکى)).

((د خېل رب د بخېنى او دەھە د جنت د ترلاسە كولۇ لە پارە يو لە بل خە مختە شئ او وخفى)).
آل عمران: ۳ . ۱۳۳

(بېشكە چى هفوی پە بنېگنوکى تلواركۈونكى خالك وو). الانبياء: ۹۰ . ۲۱

((او مخکىنى خو لومىنى دى) . الواقعە ۱۰:۵۶
خېرپە كاركى بى بېرۇ ما او سە . شاعر وابى : انسان تە د زىرە تىكانونە داسى وابى چى بېشكە ژوند خۇدقىقى او خۇۋانىي دى . (د جنت كېتۈلە پارە دى سىيالى كۈونكى باید سىيالى وکرى) . المطفىن: ۸۳ . ۲۶

كلە چى عمرىن الخطاب (رضي الله عنه) پە تورە ووھل شو او وينو يى دارى وھلى، پە دەھە وخت كى يى يوخوان وليد چى پېتۈك بى پە خەمكە خېپىدە، نو عمر (رضي الله عنه) ورتە ووپل : اى ورارە ! پېتۈك دى پورتە كىرە، بېشكە دا

کارستا د رب په وراندي د دېرى تقوا نښه اوستا د لباس له پاره پاکي ده . د مرگ په وخت کي هم عمر(رضي الله عنہ) دنېکي په کارامکوي . (که څوک غواړي چې د نېکي کارکي مخکي شي، نو وراندي دي شي او که څوک غواړي چې وروسته شي نو ورسټه دي شي) . المدثر ۷۴:۷۷

نېمرغې خونه په دېرخوب او نه دخیر له کارونو څخه په لربوالی لاس ته راخې . (خواله پاک جهاد ته دهغوي تک بد وکيل، نوځکه يې سست اوځای پر ځای کړل او ورته وویل شول چې له ناستوکسانوسره کېښېنی) . التوبه ۹:۶۴

د تېيت همنو او پربوتو نفسونو دخاوندانو منطق دا وابي چې : (جهاد ته په ګرمي کي مه ځئي) . التوبه ۹:۸۱ (منافقينو به ويل که دا مجاهدين له مور سره پاتي وئي، نونه به مړه شوي او نه به وژل شوي واي) . آل عمران ۳:۱۶۸

حال دا چې بنده د قرآن په رنګي له بنوکارونو څخه په شاتک کي منع شوی دی . (پرتاسو څه شوي، چې کله درته د الله په لارکي د وتلوخبره وشي تاسو د ناستي له پاره زور کوئي) . التوبه ۹:۳۸

(بېشکه چې له تاسو څخه حیني خلک جهاد ته په تک کي سستي کوي) النساء ۲۲:۴

(خوهغه د حکمي په لور زور وکړي) . الاعراف ۷:۱۷۵

(آيا زه له دي نه هم یم چې د دغه کارغه په شان شم) . المائدہ ۵:۳۱

(دا ځکه چې دوى د دنيا ژوند پر آخرت باندي غوره وکنه) . النحل ۱۶:۱۰۷

(په خپل منځ کي شخړه مه کوئ، چې ناکامه کېږي) . الانفال ۸:۴۶

(منافقان چې کله لمانه ته پاځيري نوسست جګيري) . النساء ۴:۱۴۲

((اى الله ! زه له تمبلی څخه پرتا پنا غواړم)) . الحدیث

((زیرک انسان هغه دی چې خپل نفس ته څه پور ورکري، له مرگ نه وروسته د خان له پاره کار وکري او ناتوانه انسان هغه دی چې د خپل نفس په غونښتو پسی روان شي او له الله تعالى څخه دوں دوں هيلي او ازارزوګانی کوي)) .

***

تلپاتي ژوند او نعمتوونه دنيا کي نشته، آخرت کي دي

ایا ته غوارى چي ھوان، شتمن، روغ او د تل له پاره ژوندى اوسي؟
که داسى غوارى نو په دنيا کي نه بلکي په آخرت کي شته، الله تعالى دنيا په
ژوند بدېختي او فنا كېدل مقرىكري او په بېخايە وخت تېرى، مسنى او
غولوونكى سامان باندي يى نومولى ده. يوشاعرد خېلى ھوانى د جوش پرمەھال
پېرنېستمن او مقلس و، ده به درهم غوبېنتل خوهغە يى نه شو موندى، بېنځه يى
غوبېنته خو په لاس نه ورتله، خو كله چي زور او سر يى سېپن شو، هدوکي يى
نرم شول، نوله هر لوري څخه ورته مال راغى، د سېنځي کولو خبره يى اسانه او
د کورڅېښتن هم شو، بېبایي په آه او افسوس سره دا ناسم حالت په شعر کي داسى
بيان کي: هغه څه چي ما يى په شل کلنی کي ارمان درلۇد وروسته له هفي مى
تر لاسه کېل، چي زه له اوپيا کلنی څخه واوېنتم، شاوخوا مى يېنکلى ترکى پېغلى
تاوېري راتاواپېري، دوى داسى دې گواکى د "يېرین" سيمى په غوندېيوچى ھوسى
ناسىتى وي، هفوئ راته ووپيل، چي توله شېه ستا زېپروي مور بى خوبه کوي،
څه تکلیف دی چي ته ورڅخه فرياد کوي؟ ما ووپيل اتيا کلنی په زېپروکرى يم.

(ایا تاسوته مى دومره ژوند درکىرى نه و، چي چا په کي پند اخىستى
واى، په داسى حال کي چي تاسوته - له اوره - وبرونكى هم راغلى و نو چا پند
واخىسته). فاطر ۳۷:۳۵ (ھفوئ داسى گومان کاوه چي مور ته به بېرته نه
راستتىپېري). الفصص ۲۸:۲۹ (دنيا ژوند پرتله وخت تېرى او لوپوڅخه بل څه
نه دى) . العنكبوت ۶۴:۲۹

د دنيا د ژوند مثال داسى دى لكه يو مسافر- لاروی- چي د يوي ونى
سيوري لاندى كېنپېنی اوپيا ترى روان شي .

***

د الھي قانون دېنمنان

ما د ملحدانو- د الله له ذات نه منكر- او د هفوکسانو چي د الھي قانون
مخنیوي کوي شعري اونثرى كتابونه ولوستل او دھفوئ- بېلارو- بي معنا خبرى
مي ولوستى، د هفوئ خبرى په ئىمكەن کي له الھي قانون ياتىڭلارى سره دېنمنى
و، د دوى كمزوري خبرى مى لوستلى دي، چي په زشت او بېر دول په کي دحق
په بېستونواو الھي لارېنۋونوتېرى ھرگىنڈىدە او د خېر داسى سېكە بېرى مى هم

وموندله، چي دوى پري خپلي خوخولي وي او د دوى داسي بي ادبى او بي حيابي مي هم په کي وموندله، چي انسان پري شرمىري، چي هغه ولويکي او هغه وينا او ترانى نورو ته ورنقل کري . نو پوه شوم چي کوم انسان بي بنسنه او له رسالت خخه بي پروا وي، نو هغه بياپه خلورو پبنو روان وي خو د انسان پوستكى ورباندي وي او د سري په شكل کي خناور دى . { آيا ته دا گومان کوي چي دهغوي - بي دينه - خلکو دېرې برخه اوري او يا پوهېري؟ نه ! هغوي د خارويو په شان دي، بلکي له هغوي نه هم دېر بېلاري دي}. الفرقان: ۲۵: ۴۴

په داسي حال کي چي کتاب مي لوسته له خانه مي وپوبنتل، دا خالک به خرنګه خوبني او نېکمراغي ومومني حال دا چي دوى له هغه الله نه مخ گرخولي د چا په لاس کي چي خوشحالی ده اوچاته بي چي خوبنه وي وركوي بي؟ خرنګه به دوى نېکمراغه شي، په داسي حال کي چي خپلي اريکي بي له الله (ﷺ) سره شکولي او د خپلوناروغو ھانونو او د الله تعالى د پراخ رحمت ترمنځ يې دروازې تېلى دي خرنګه به نېکمراغه شي په داسي حال کي چي الله (ﷺ) يې په قهرکري د؟ خرنګه به دوى خوبش شي په داسي حال کي چي له الله سره يې جګړه روانه ده؟

نو دی پایلې ته ورسېدم، چي که دا خالک توبه ګار نه شي، دوى به د جهنم له عذاب خخه ورلاندې په دنیا کي هم په عذاب اخته کيري چي دا به د آخرت د عذاب پېلامة وي، يعني د بدېختي، ناقرارۍ، زړه تڼۍ، د پېپولتو اوناکامې عذاب. { خوک چي زما له ذکر - فرقان - خخه مخ وارووي، نو د هغه له پاره به دنیا کي تڼک ژوند وي }. طه: ۲۰، ۱۴۴

د دوى دا بدمراغي تردي کچي رسېدلې ده، اکثره يې دا بشه ګنې چي دا نېرۍ نوره ختمه شي، ژوند پاڼه ته ورسېروي، دنیا دې ونېروي او خپل ژوند له لاسه ورکري . دېخوانيو او او سنیوملحدینو ترمنځ ګډه نقطه او ورته والي له الله تعالى سره بي ادبى، له اصولو او عقیدى سره ناسم چلنډ، په راکړه ورکړه کي د بېعقلې تکلاره غوره کول، له پایلو خخه غفت، په خبرو، ليکنټو او کارونو کي بي پروايي ده .

{ ايا د هغه مسجد د بنسټ دېرې چي د تقوا او الهي رضامندۍ په موخه اېښودل شوي وي، هغه به غوره وي که هغه مسجد چي بنسټ يې د دوزخ د کندي پرغاره اېښودل شوي وي او بيا وروسته له هماغي لاري دوزخ ته ولوپوي؟ بېشكه چي الله تېري کوونکي قوم ته لارښوونه نه کوي}. التوبه: ۹، ۱۰۹

د دغوملدينو له پاره چي له غمونو او اندېښنو څخه بج شي پرته له توبى ويستلواو سمی لاري ته له راکړېدلو بله لاره نشته، که نه نوهرومرو به خانوڙنه غوره کوي اودا تريخ ژوند به ختموي. (ورته ووايله له قهره مره شئ). آل عمران:۳

(خپل خانونه ووژني، همدا کارتاسوته د خپل رب په وراندي غوره دی). البقره:۲۵

***

د دنيا حقيقت

د نېکمرغى تله په الهي كتاب کي شته او معيارد ټولوشيانيو هماوغوره ده، چي په قرآن کريم کي بيان شوي دي . (که دا- خطر- نه وى، چي تول خاله به له اسلام نه کفر ته په اوښتلوکي يو لورته روان شي، نومويو به د هفوکسانوله پاره چي په رحمان ذات باندي کافران شوي دي د کورونو چتونه او هغه زيني چي بامونو ته پري خېژي له سپينو زرو او د کورونو دروازې، تکيه تخونه او د ورخني ژوند نورشيان به تول له سپينو زرو څخه ګرځولي وى او دا تول شيان د دنیاپي ژوندون له ڪتي څخه پرته نور څه نه دي، خوستا له رب سره یوازي آخرت د پرهېزگارانو له پاره دي)، الزخرف:۴۳

دا ژوند، دا یې د مانيو، قصرونو، سرو او سپينو زرو او منصبونو حقيقت. د دنيا سپکوالى له دی څخه هم بنکاري چي بپروخت کافرته يو دم پربیمانه ورکول کيري او مؤمن ترى بي برخې پاتي کيري، د دي له پاره چي خلکو ته د دنيا ارزښت څرګند شي ". عتبه بن غزووان " نامتو صحابي په تعجب سره د جمعي ورځي په خطبه کي خلکو ته وابي : زما د ژوند بنې شپېي او ورځي هماعه وي، چي د بشريت له سردار رسول الله (ﷺ) سره مي په ولبره تبرولي، د ونو پاني به مي خورلي او د الله تعالى په لار کي به مي جهاد کاوه، هغه صحابي بيا درسول الله (ﷺ) څخه په بېلتون کي د یوی سيمې د امير او حاکم په توګه بي ارزښته ژوند تبروي . زه چي ګورم نو بدمرغه خلک له دنيا څخه نه ستومانه کيري، سره له دي چي دوى به په کي بربند او وبدي هم وي، زما په فکر دا دنيا که انسان خوشحالوي، خو په حقيقت کي دا د اوري هغه ورېخ د چي بېر ژر له منځه هي .

"سعدابن ابي وقار" ته وکوره ! کله چي له پېغمبر (صلی الله عليه وسلم) سره و، نو د ونو پاني به یې خورلي، د مرڅاروي وچه څرمن به یې په اور سره کړه بيا به یې د ورو په شان مېډه مېډه، په اوپو کي به یې جوش او بیابه

ي خورله، خو کله چي پيغمبر (ﷺ) وفات شوهغه د کوفی امير و تاکل شو، او دنيا ورته راغله، خو له نبي (ﷺ) خخه وروسته به دنیا خخه خوند او د مانيوبه ي خه ارزبنت وي . { آخرت ستا له پاره له دنيا خخه غوره دی }. الضحى ٤:٩٣

نوپه دي کارکي يوژه شته اوپه مسئله کي يو رازپروت دی او هغه راز د دنيا سپکوالی دی . { ايا دوي گومان کوي چي مور ورسره د مال او اولاد لورپينه کري، مور ورته په بېگنوكى بيره په برخه کري؟ نه داسي نه ده، بلکي دوي نه پوهيري }. المؤمنون ٥٥:٢٣

پيغمبر(ﷺ) وايي : ((په الله قسم چي زه په تاسو باندي له فقرخه نه وبربروم)) .

يوه ورخ عمر(رضي الله عنه) د پيغمبر(ﷺ) کورته ولار، کوري چي (ﷺ) په پزکي پروت او د پزکي نبني يي په مبارك بدن خرگندی دي، په کور کي يي پرته له خورندو اور بشوشخه بل خه نشته، نود عمر(رضي الله عنه) له سترگو خخه او بنکي وبهپدي، په حقيفت کي داسي حالت دبراغزناک وي نبي (صلی الله عليه وسلم) چي د بشريت لارينود دی هغه دي په داسي حال کي وي ؟

((کافران وايي، دا خه رنگه پيغمبردي چي خوراک کوي او په بازار کي گرخي راگرخي). الفرقان ٢٥:٧)

عمر(رضي الله عنه) ورته وايي: اى د الله پيغمبره! ته د"کسرى او قيسير" په حال بنه پوهيري، پيغمبر(ﷺ) ورته وويل: ((اي د خطاب زويه! ايا ته شک لري؟ ته په دی خوبين نه يي چي آخرت دی زمور او دنيا دی د هفوی وي)) .

دا يوخرگند سمون او برابر وپش دی، که خوک خوبين وي خوبين دي شي اوکه خوک ناخوبنه وي خفه دي شي . که خوک نېکمرغې په درهم، دينار، مانۍ او موئر کي کوري، نويواحی د هماغو په لتون کي دي بوخت شي او د هماغوله پاره دي کارکوي، قسم پرهقه ذات چي له هغه پرته بل خوک د عبادت ورنشت، چي دا بول خلک په سعادت - نېکمرغې - ونه مومي .

((خوک چي يواحی همدا دنيا او د هغى بېكلا خواري، مور به پرته له خه کمبنته دهغوي د گرنو بدل همدلته ورکرو، خو ددغۇ خلکو له پاره په آخرت کي له اور پرته نورهېخ نشته، د ژوند تولى کرنې يي بېخایه اوھلى خلى يي خوشى تللى دی) . هود ١٥:١٦

شاعر وايى: په دنيا دي سلام وي زه دآخرت په لور درومم، حکه چي دا دنيا د بنوخلکو له پاره د استوکنى او پاتى كېدو خاي نه دى.

***

د نېکمرغى كيليكاني

كله چي تا الله تعالى په ربپنټياسره وپېژندە، هغه دى په پاکى سره وستايىه، دھفه عبادت دى وکر، او الله دى يواحى وگىنه، نوکه په دغه حال کي ته په يوه جونګرە کي هم استوکنە کوي، نۇتۇل خير، نېكختى او راحت ستادى، خو د بېلاريتوب په حال کي کە تە په بېنگۈلۈمايىو، پراخو كورونو کي اوسييرى او لە تا سره نۇل هغە شيان وي، چى تە يى غوارى، نو پوه شە چى ستا پايلە ترخە او ربپنټينى تباھي دە، حکه چى تاد سعادت كونجي نه ده پېداڭرى .

(مۇرۇ قارون تە دومە خزانى ورکرى وي، چى يواحى كيليكانى يى په يوه زورور او تووانا يولى درندى وي). القصص ٢٨:٦٤

***

لۇدە دەمە

(الله پاك لە مۇمنانو خخە ددىنما او آخرت شرایسارو ي). الحج ٢٢:٣٨

ھفوگسانوتە چى مۇمنان دى دا د الله تعالى خېرتىيا، ژمنە او زېرى دى، چى الله تعالى له ھفوئى خخە د ھەر دۈل زىيان مخە نىسى اود ھەركافر او شيطان لە شراو د خېلونفسونولە شرونو خخە يى د ايمان پە واسطە خوندى ساتى، لە ناورو اعمالو خخە يى ژغوري او د سختى پە وخت کى الله تعالى پى دوى دېرە اسانى راولى او ھەرمۇمن تە د دفاع او شرف بىرخە د هغە د ايمان پە كچە ورکول كېرىي، نو كە ايمان يى قوي وي د الله (﴿) دفاع او ساتە ورتە ھم دېرە وي، او كە ايمان كمزورى وي نوسانتە يى ھم پە كمزوري حالت کى وي . د ايمان لە مبۇو خخە يوه دا د چى بىنده تە د غەمىز و پرمەل زغم ورکوي او ستونلى يى اسانو ي : (دچا چى پرالله تعالى يقىن پوخ شي، الله پاك دھفه زىره تە لارىسۋونە کوي). التغلب ٦٤:١١

داهنده بنده دی چي کله وکړي او غمیزه ورپښه شي، نو باورلري چي د الله له اړخه ورته همدا په برخليک کي لیکل شوي وو، څه چي ورته تاکل شوي وي ورڅه خلاصې دی نه شي او که ورته تاکل شوي نه وي، نو ورته نه رسپږي، پرپرېکره باندي خوبين او په درمن برخليک کي حان الله (عليه السلام) ته سپاري، کروونکي غمیزی پري اسانه شي، ځکه چي د الله له اړخه ورته لیکل شوي وي او په غمیزه کي یې صبر، ثواب ته رسوي .

***

هغوي څرنګه ژوند کاوه

راخه چي له سترو او غورو اصحابوڅه د یوه مبارک صحابي د ژوند یوي ورځي ته خيرشو هغه د پېغمبر (عليه الصلاة والسلام) د لور او د خيکرتويتني سره د علي (رضي الله عنه) ژوندون دی .

یوه ورخ علي او مې من یې فاطمه (رضي الله عنها) سهار وختي، دواړه د خوراک په لته کي شول، خوپه کورکي یې هېڅ ونه موندل، نو حضرت علي (رضي الله عنه) خپله شری د سختي یخنی له امله له خانه تاوه کړه او د مدیني څنډو ته د رزق پلتني پسي ولار، دم مهال ورياديږي چي د یوه یهودي باځ شته، باځ ته د تنګي دروازي له لاري حان ورنښاسي، یهودي ورته غږ کوي اۍ کوچېه راشه د اوپو پولچه راجکوه !! په هره پولچه به یوه خورما درکوم، مطلب یې دا و چي دهغه له اوین سره مرسته وکړي، د ورځي زیاته برخه یې ورسه کاروکر، تردي چي لاسونه مبارک او نور بدن یې تناکي شول، بیا ورته هغه یهودي د دولچو په شمبر خورما ورکړه، نو علي (رضي الله عنه) لومري محمد (صلى الله عليه وسلم) ته ورغی څه خورما یې ورکړه، او پاتي برخه بیا فاطمه (رضي الله عنها) توله ورخ لوه لوه خورله . دا دهغوي ژوند، خوپه هغه حالت کي هم هغوي دا احسان درلود چي سعادت، خوبني، روښنائي او سوکالۍ د هغوي کورډک کړي دی . دهغوي زیونه پرهغوف حقيفي بنستونو او سپیڅواخلاقوچي پېغمبر (عليه السلام) پري رالیوں شوی و ژوندي وو . هغوي لور مثلونه وو، هغوي د زره په کارون وبوخت او په سپیڅلي روحانیت یې حق او باطل لیده، په حق یې عمل کوه او له باطل څخه یې حان ژغوره، هغوي د یوه شي په قيمت د یوه کارپه اصل او د موضوع په راز پوهېدل . د قارون نېکمراغي څه شوه؟ دهaman خوبني، مزی او چرچي څه شوي؟ قارون خو په حمکه کي دوب شو او هامان د تل له پاره په لعنت کړه شو . (د ژوند مثال د باران په خېر دی، چي بزگر ته د کښت شينوالی په زړه پوري

شي، بیا وچ شي او زيرېنکاري، په پاى کي بیا بوس شي). الحديد ٥٧:٢٠

سعادت خود بلل، سلمان او عمار (رضي الله عنهم) دی، حکه چې بلل د حق اذان کړي دی، سلمان په ربښتيا ورورو لي وکړه، او عمار خپله ژمنه پوره کړه. (هغوي هغه څوک دي چې موردي نېکي کړني قبلوو، له بدیو څخه یې تېږيو او د جنت په یارانو او خاوندانو کي به شامل وي، دا هغه ربښتنې ژمنه ده چې له دوى سره به کېدله). الاحقاف ٤٦:١٦

***

د صبر په اړه د پوهانو ویناوي

له " انوشیروان " څخه رانقل شوي چې وايي : په دنيا کي تولي ستونزې په دوه برخو وېشل کېري، يو دول داسي دي چې هغه چل ول لري، نو د دغه ستونزو درمل ژورفکردي . بل دول هغه دي، چې چل نه لري، نو د هغه درمل نفس په صبر روړدي کول دي. ځينې پوهان وايي د هغه کار حل چې بل چل نه لري صبردي . دا هم ويل شوي څوک چې د صبر ملګري شي، نو اللهي مرسته د هغه ملګري شي، او عام متل دي، چې : صبرد خلاصون کونجي ده، چا چې صبر وکړ نوهغه زورور شي، د صبر مبوه بریاليتوب دي . کله چې از مېښت سخت شي، نو اسانۍ راهي . پخوا به داسي ويل کېدل، چې د خوشحالی له ځاي څخه د زيان وبره کوه، له کوم ځاي څخه چې ايسارشوي له هماګه خایه د ګټي هيله کوه، ژوند د مرگ په هيلو کي لټوه، حکه چې دېرڅله اوږد ژوند د فنا کېدو په غوښتنه کي وي او دېرڅله د پاتي کبدو لبواتيا د ورکدو لامل شي، دېرڅله امن د وپري له ځاي څخه مخ ته راهي . عربان وايي : کله کله په شركي خير وي .

" اصمعي " ويلي، د دې معنا دا ده چې يو شر له بل څخه اسانه وي . ابو عبيده د دې معنا داسي کوي: که کله تاته یومصييت درورسيروي، نو پوه شه چې له دې څخه لوی مصييت هم دررسېدلاي شو، نو له دې امله به دا مصييت درباندي اسانه شي . ځينو پوهانو ويلي چې د کارونو پايلې پتني وي، دېرڅله په خوبنو شيانو کي ناخوبن او په ناخوبنو کي خوبن شيان پراته وي . دېرڅله له یوه نعمت څخه برخمن کس ته همدا نعمت ناروغری جوره شي او دېرڅله وختونه یوه غميذه ورته درمل شي . پخوا به دا هم ويل کېدل، چې دېرڅله خير په شر او ګټه په توان کي وي . "وداعۃ السَّہمی" وايي، چې په شرباندي

صبرکول، ان که تا خۇروي ھم، خو دا ھم شونى ده چى دا بە تاتە د خوشحالى لامل وگىرخى او لە ھېر لاندى صفا شودى وي اوكلە چى نا اميدى راشى، نوالله تعالى خوشحالى راولى .

(ان تردى چى پىغمىبران د دعوت پە لاركى سىتىرى شواو دوى پە دى باورى شول، چى د قوم لە خوا دروغىن وكتىل شول، نوسىدلاسە ورتە زمور مرسىتە ورسىپەدە). يوسف: ۱۱۰: ۱۲ (بېشىكە چى الله تعالى لە صبرکوونتو سره دى). البقرە: ۱۵۳: ۲ (بېشىكە خېرى دادە چى صبرکوونكوتە بە خېلە بىلە او اجر بى حسابە پورە ورکول كېرىي) الزمر: ۳۹: ۱۰

خىنى ليكوانلىكى : لەكە خىرنگە چى الله (ﷺ) خوبىنى لە هەفي لارى نە راوري، چى لە هەفي لارى نە د بدو شىيانىد راتلى اتكىل كېرىي، هەدارنگە كەن چى د نا اميدى وخت راورسىرىي، نو الله تعالى اسانى راولى، خوكىلە چى حىلى او بەhani وركى شي بىبا نو د الله تعالى نصرت - مرسىتە - رارسىرىي، نو باید چى پر الله (ﷺ) باندى پورە باور وشى، بل لورتە هېچ پاملىنە ونه شي، پرەغە ذات بشپىر توكل وشى اوھەچۈك باید لە الله تعالى خەناھىلى نە شي، اسانى هرومرو رارسىرىي، لە هەرى سختى سره اسانى ملڭىرى وي او لە لېرى سختى نە وروستە غۇنە خوشحالى راھى .

شاۇر وايى : بنايى ستا دىدغۇ مشكالاتپايدى بە بېرى بىنى وي، ھكە چى دېر خەلە بىدونە د رىنخۇنۇ پە واسطە جورىيي . "اسحاق العابد" وايى : بېرى وختونە الله تعالى يو انسان پە غەمىزە دى لە پارە ازمائىي، چى پە بدل كى بى لە لوى هلاكت خەۋەرۇنىي، نو بىبا ورتە هەغە غەمىزە پە لوى نعمت بىلە شي . دا ھم ويل شوي، چاچى مصىبەت وزغەمە او پە ستۇنzech كى د الله تعالى پە تىبىرراضى شو، نوھەتە بە بىي هرومرو كەنكارە او د ستۇنزاپە پېتە كەنە بە پوه شي . خىنو نصرانيانو لە خىنو پىغمىبرانو خەۋە رانقل كىرى چى وايى، كىراوونە ياس ستۇنزا د الله تعالى لە اىرخە انسان تە روزنە او ادب بىنۇونە دە او ادب خو دوام نە كوي، نو خوشحالى دى وي هەغە چاتە چى د الله تعالى پە دى روزنە او ادب بىنۇونە پورە صبروکرىي، د كىراوونۇ پىرمەھال قدم تىينك كىرى، نو دغە انسان تە پە كار دى، چى د بىرلاسى او بىرلايتوب تاج پىرسىرىي، هەغە تاج چى الله (جل جلالە) بى لە خېلۇ دوستانو او دين منونكوسەرە ژمنە كىرى دە .

اسحاق(رحمه الله) وايي : كه كله تاته د ستونزو يا كمروانو غشي درورسېد او يا له فتنوسره مخ شوي، نوله بى صبرى خخه حان وژغوره، حكى چى د نجات او خلاصون لاره بېرە ستونزمنه وي . "بىزرجمەر" وايي، پە سبرسەر لە غمیزو خخه دخلاصون انتظار او طمعه دخوشالى پە خېرىپايلە لرى .

***

پر الله باندى بىنه گومان لرى

پە قدسي حديث كى الله (ﷺ) وايي : ((زە دھىپل بندە لە گومان سره يم، پر ما چى خە رنگە گومان كوي ودى كىرى)) . دخينوليکوالو وينا دە، چى هيلە د صبرخىتە دە او صىبرد انسان لە پارە بېرىنىھە مەستىندۇرى دى، هەمدا راز دېنى هيلى مادە او لامىل بىي پىر الله تعالى بىنه گومان كول دى، نوله الله تعالى خخە نامىدىي هېش چاتە روانە ده (زمور بىشىي عادت دا دى چى) مۇرۇ د سخيانو درېبىت منو، وينۇچى هغۇي هغە خوک نازوئى خوک چى پىرى بىنه گومان كوي او خوک چى پىرى بىگومانە وي، هغۇي تە كوم ازىزىت نە وركوي، نوخرنگە لە تولوسخيانو خخە بېرسىخى او ورکۈونكى ذات چى الله(ﷺ) دى خېل ھغە بندە گان بە بى برخى كىرى، چى پىرى نېڭ گومان لرى، د بندە طمعە او هيلە او د ستونزو پە وخت كى د الله پاك خىڭ نى يول او د هغە پە دركى رغىبدل د الله تعالى بېرىشىرىي او بېشكە چى هېش انسان تە كومە خوبىنى او بېرىاليتوب نە پە بىرخە كىرىي، خو كله چى لە هەرچە خخە ناھىلى شى، كراوونە بى پاي تە ورسىپىي او چلۇنە بىي ت قول خلاص شى، بىانا نە تولو دروازاو اوچارو خخە نامىدە كېدل د دى لامىل شى، چى دا انسان يواحى او يواحى الله (ﷺ) تە د اميد سترگى وغىروي او پە دى پوه شى چى لە الله تعالى پىرتە نورھىشكۇ خە نە شى كولاي .

(بېشكە لە الله پىرتە چى كوم كسان تاسو راپلى هغۇي ھەم ستاسوپە خېر بندە گان دى، د بىل پە واك كى دى، كە تاسو رېبىنتىنى ياست نوتاسو خېل ھە خدآيان راوبلى چى ستاسو غوبىنتى و منى) . الاعراف ۱۹۴:۷

***

صابر انسان بىنه پايلە لرى

عبدالله بن مسعود (رضى الله عنه) وايي : خوشحالى او خلاصون د الله

تعالی په رضا کي نغبني دی، غم او خفگان په شک او ناخوبني کي پراته دی . دا به يي هم ويل، چي تريتولو بنایسته پايلی د صيرکونکودي . "ابان بن تغلب" وايي، ماله يوه کوچي خخه او رېدل چي ويل يي، د خلکوله بشو ادابو خخه دا هم گئن کيوي، چي کله پري سخته راشي له صيرخخه کار اخلي او خپل خان ته داسي د اميدونو لارپرائينزي، چي دېر ژر به ستونزه هوارة او د صير له امله به خلاصون په خپلوستركو وکوري، نو هرکله چي انسان پرالله تعالى باندي باور او نېک گومان وکري، الله (ﷺ) به يي دېر ژراجت پوره، له غميزي خخه به يي خلاص او غوبنته به يي ترسره کري، او په همدي مهال کي به د دين، ناموس او مېرانۍ خښتن هم وي . "اصمعي" له يوه کوچي خخه نقل کوي، چي د خير په خاي کي له شرخخه خان و زغوره او د خير هيله د مصيبت له خاي خخه کوه، ځکه چي دېرخلى ژوند د مرګ په غوبنته کي پيدا کيوي او دېر واري د ژوند په غوبنته کي مرګ پروت وي، لکه خرنګه چي دېر وختونه داد د وپري له خاي خخه راخي . شاعر وايي : کله چي د الله تعالى مهرباني ستاخارنه کوله، نوبيا بي غمه ویده شه، ځکه چي پس له هغه نه تولوپښوکي خيردي . "قطري بن فجاءة" وايي : د جنک په ورڅ د هيٺوک د مرګ له وپري د پاتي کپدو شوق نه کوي، ځکه ما مي خپل خان ولیده، چي کله به راڅخه غشي بشي خوا اوکله مخامنځ لکېدل، تر دی چي په خپلووينو مي د خپل اس زين اوقيضه سره کړل، بيا له جګري خخه بېرته داسي راوړنځدم چي هفوی مي زيانمن کړل او ماته يي هېڅ تاوان راونه رسوه، په داسي حال کي چي پوهه او مېرانه مي د خوانانو په خېر هماځسي غښتني پاتي و ۵ .

خینوپوهانوویلي، چي پوه انسان په غميزي کي په دوه خويونو خانته تسل ورکوي . لومري: په هغو شيانو خوبښيري، چي ورسره لا پاتي دي . دوهم: کوم څه چي ورته پېښ شوي دي له هغه خخه د خلاصون هيله لرل . خو جاهل په غميزي کي دوه شيانوته کېږي : لومري: پېښ شوي مصيبت لوی ګئن . دوهم: د دغه کړاو په خېر نوروکړاونو ته سترګي غړول . دا هم ويل شوي چي غميزي د الله (ﷺ) له اړخه مخلوق ته ادب بشونو ده او د الله تعالى له خوا ادب بشونه زرونه، غورونه او سترګي پرانزي . "حسن بن سهل" د ازمېښتونو ګتي په لاندي دول بیانوی: له ازمېښت سره ګناهونه پاکيردي، انسان له غفلت خخه وېښوی، د صبرله لاري بنده ته ثواب ورپه برخه کېږي، د الله (ﷺ) نعمتوته يي پام کېږي، د مصيبت په بدل کي يي پنه ثواب غوبنتلوته رابولي او د الله تعالى په پرپکرو کي خيرپروت دی . خوندور مرګ هغه دی چي د خوندور ژوند له پاره يي غوبنته کېږي .

(هفوکسانوچي خپلورونو ته وویل، که دوى زموږ خبره منلي واى، نو
وژل شوي به نه وي، ورته وواي چي که تاسو رېښتني ياست له خپل ځان څخه
د مرګ مخه ونیسی) آل عمران ۱۶۸:۳

***

د غمیزو په اسانولوکي څوخبری

خینو هوښيار و سوداگرو ويلى، چي کله رو حونه روغ رمت راو ګرخي، نو
بیا د مالونو د زیان غم دېر وروکي وي . عربان وايی : کله چي لوی څاروی روغ
پاتي وي، نو وروکي پسه پروا نه کوي . د دوى له خبرو څخه یوه دا هم ده، چي
هېڅکله دي ځمکه له خپلی ابادی څخه ناهيلی کېږي نه، ان که وخت ورسره بي
و فايي هم وکري . عام متل دي : په کومه وياله کي چي یوڅل او به بهدلې وي،
نو هر موړو به په کي بیا هم او به بهږي . "ثاستوس" وايی : د دین او د عقل
د څښتنو رتبې یو تربله ترهې پوري نه څرګندېږي، ترڅو دوى خپلې بنېکنه د
نعمت او طاقت په وخت کي څرکنده نه کري او د سختي او از مېښت پرمھال له
صبرنه کار وانه خلي .

***

لنډه دمه

(که تاسو دردېږئ، نو کافران هم ستاسو په شان دردېږي، خو تاسو له
الله پاک څخه د هغه څه هيله لري، چي هفوی يې نه لري). النساء ۱۰۴:۴

په همدغه یول چي په رېښتنيو مسلمانو باندي پېښي، اندېښني او
از مېښتونه راشي، نو هفوی له دېر صبر، تینګ قم او سيری سینې څخه کار اخلي
او په دومره اندازه د الله تعالی حقونه پر رهای کوي، چي له دوى پرته نور کمزوري
څلک يې په لسمه برخه هم نه شي پرخای کولی، چي همدا کاريبي په پوخ ايمان او
يقين دلالت کوي . "معقل بن يسار" (رضي الله عنه) له رسول الله ﷺ څخه
روایت کوي چي : ((ستاسو رب چي د برکت او لورشان خاوند دی وايي، چي اى
د ادم زويه! ته زما عبادت ته خان وزګارکړه، نو زړه به دی مور او دواړه لاسونه
به دې په روزی دک کرم، اى انسانه! ته له ماخخه مه لري کېږه، که نه نو زړه به
دې په فقر او دواړه لاسونه به دې پرکار پوخت کرم)).

الله تعاليٰ ته پام کول، پناویل، په پرپکره بی خوبنېدل، په زړه کي بی محبت ننویستل، د هغه یادول او پېژندل بی بېرنۍ ثواب او جنت بی داسې ژوند دی، چې د پادشاھانو ژوند ورته هېڅکله نه شي رسپدلى.

***

په لپو مال یاخرا ب حالت مه خفه کېرہ، ستا ارزښت بل شي دی

علي (رضي الله عنه) وايي : د هر انسان قيمت د هغه په بېنېکنه کي دی . نو د عالم ارزښت د هغه علم دی، هغه که دېر وي او که لپر، د شاعر قيمت د هغه شعردي که هغه قوي وي او که کمزوری، د هرکسب ګر او اختراع کوونکي قيمت د خلکوپه نظریواخي د هغه خانگري مهارت دی او بس، نوبنده باید زيار وباسي چې خپل قيمت لوړکري او خپل نرخ په نېټک عمل، پوهه، مهارت سخا، حفظ، علمي خرګندونې، خېرني، صير، پلتني، پوبنتنې او د ګتنې ترلاسه کولو، دعقل په روبناتولو او تبزولوسره خپلی هيلی په روح کي وخوځوي اونفس ته درنښت ورکري، چې ارزښتناک او قيمتي شي .

***

مه خفه کېرہ ! د کتابونو له لاري ذهنې شتمنى ته وده ورکولى شي

د کتابونولوستل ذهن پرانيزې، انسان ته پندونه ورکوي، د لوستونکي پوهه ته بنه وده ورکوي، ژبه بی تبزوي او د فکرکولوملکه اوقدرت بی پیاوړي کوي، همدا لوستل دي چې حقیقتونه رابرسپړه کوي، ګومانونه له منځه وي، انسان ته نسل ورکوي، د فکرله پاره په کي دعائانۍ او د شپې صحبت کوونکي ته په کي بنه خبرې اترې شته، فکرمن ته په کي خوند شته، د شپې ګرځبدونکي له پاره کتاب دیوه ده او معلومات چې هرڅومره تکرار او چان شي په هماغه ګډه بی پایله بنه وي، د راتیولولو وخت بی نژدي کېرۍ، بنه مېوه ورکوي، هروخت د خورلو له پاره تیاره وي، خو د کتابونو نه لوستل ژبه ګونکوي، فکر او مزاج خرابوي، عقل سستوي، طبیعت وژني، پوهه مراوي کوي، فکر و چووي، داسې کوم کتاب به نه وي، چې په هغه کي به یوه دېره ګټه يا مثال، بنه خبره، قبصه يا خاطره او يا کومه مثالې خبره پرته نه وي. د لوستلوكټي شمېرل اسان کارنه دی، نو زه په الله تعاليٰ باندي د همتونو له مرګ او د هود له ورکبدو او د روح له سورووالی څخه پناه غواړم، څکه چې دا تر ټولوستري غميزي دي.

مه خفه کېرە! الھي نرى کي د حيرانونکومخلوقاتو قبصى ولو له

کە غوارى لە حيرانونکو حقيقىتونو خخە خبرا و پرغمونو او اندېشىنۇ بر لاسى شي، نوپە دنيا کى د الله تعالى نا اشنا جوربىتنوھە و گورە، خكە چى نفس لە نا اشنا او حيرانوونکو خبرو سره مىنە لرى . پە بخارى او مسلم شريف دواiro کى جابر بن عبد الله (رضي الله عنه) روایت كوي، موبى پېغىز (ﷺ) ولېلۇ، چى د قريشىو يوه قالەھە و لجه كىرو، زمۇرمۇشى يى "ابو عبيده" و تاکە، موبى پە دى سفر كى د خوراڭ لە پارە لە يو يوجى خورما پىرتە نورخە نە درلۇدلى او "ابو عبيده" بە ترى موبى تە يوه يوه دانە راکولە . روایت كونكى لە جابر(رضي الله عنه) خخە پۇبىتنە كوي، چى تاسو بىيا خە كول ؟ هغە و ويل موبى بە خورما داسىي روولە لە ماشۇم چى د مور تى روئى، بىباھە موبى لە پاسە او بەھە خېلى، دا بە تولە ورخ ترمابىتمە پورى زمۇر لە پارە بىس وە، اوكلە بە دومەھە مجبورشۇ، چى پە خېلۇ امساكانویە مود و نو پانى راخىلى او لە لمدلو خخە و روسىتە بە مو خورلى . جابر(رضي الله عنه) وايى يو ھل د سمندرپېر غارە روان وو، گوروچى داشگۇ د يوئى سترى او بىدى او پىلىنى بېرى پە خېر يوشى بىكارى، چى ورغلۇ، گورو چى هغە يو كېب، چى "عنبر" ورتە ويل كېرى، جابر(رضي الله عنه) وايى، ابو عبيده (رضي الله عنه) و ويل دا خو مردارە دە، بىبا يىي و ويل، نە يلىكى موبى خو د الله د پېغىز استازى يو، د الله تعالى پە لار- جهاد- كى راوتلى يو او بېشكە تاسو خو ار شوي ياست، نو تاسو دا خورى . جابر(رضي الله عنه) وايى موبى درى سوھ كسان وو اوھلتە مو يوه مياشت تېرە كىرە، چى هغە ماھى بە موبى خورلى، داسىي حالت تە ورسىپدۇ، چى موبى چاغ شو . جابر(رضي الله عنه) وايى بىنه مى يادىرى چى موبى بە د دغە ماھى دننە لە سترگۈ خخە پە لپولپۇغۇرى راخىستىن، پە سترو سترو مشكونكى بە مو اچول او د غۇايى پە اندازە بە مورخخە دغۇينو توتى راغۇخولي، بىابو عبيده (رضي الله عنه) لە مورخخە ديارلس نفرە بېل كىل او هغۇي يى د ماھى د كۆپرى پە منخ كى ودرول، د هغە يوه پۇبىتى يى را واخىستە اوھغە يى ودرولە، بىبا يى يوغىت او بىش را ونيوھە كجاوە يى پرى كېپىشىدە او پە موبى كى ترىتولۇ او بىد يوسىرى يى پرى سپوركىر، بىاھغە سپورنفر ورخخە لاندى تېرلىشۇ . جابر(رضي الله عنه) وايى، بىبا مو لە هغە ماھى خخە ھە غوبىنە لە خان سره ھە راواخىستە، مدینى تە ورسىپدۇ، نو رسول الله (ﷺ) تە موقىصە و كېرە، رسول (ﷺ) و ويل: ((ھە رزق و چى تاسو تە الله (ﷺ) را و ويستە، ايا تاسو سره د ھەنچى غوبىنى خە بىرخە شتە چى موبى تە يى ھەنچى را كىرى؟ جابر(رضي الله عنه) وايى موبى رسول الله (ﷺ) تە لىرىه ولېلۇ اوھغە يى خورلىه)).

الله هغه ذات دی چي دهريشي جوربنت يې سم کړ، بیاپي ورته لار وښوده

تخم چي په حمکه کي وکړل شي، نو ترهجه مهاله نه زرغونېوي ترڅو
حمکه یوه قراره او نړۍ لیزه ونه کړي، چي یواحې د "رختر" ماشین له لاري دا
خوختښت څرګندېدای شي، کله چي پرې اسمانې او به رابنکته شي بیا دا تخم په
ورو ورو توکپېري او وروسته بیا زرغونېوي . (الله هغه ذات دی چي د هرشي
جوربنت يې برابر او بیا یې ورته لارښونه وکړه). طه: ۲۰۰

ابو داود (رحمه الله) په خپل کتاب "السنن" کي د کښت او زراعت د زکات په
باب کي ویلې، چي ماپه مصر کي یوه دانه "تره" په ولېشتولو کړه، دیارلس
ولېشتني وختله، او یوترنج می هم ولید چي هغه دوه حایه شوی و او د اوین په
دوه اندیو یار و . (الله هغه ذات دی چي هر شي ته یې دهغه جوربنت ورکړ او
بیا یې ورته بښونه وکړه). طه: ۲۰۰

پوهاند "زغلول النجار" چي د فلکياتوبرخې خپروونکي دی په خپل یوه
علمی سیمنیار کي وايی : ځینې ستوري شته چي له زرگونوکلونوڅخه راپه دي
خوا دخمکي په لور راروان دی، چي حرکت یې د نورپه څېړچټک دی، خو لا تر
اوسمه هم خمکي ته نه دی رارسېډلي اوڅایونه یې تشن پاتي دي .

(نو .... زما دي قسم وي د ستورو په څایونو). الواقعه ۷۵:۵۶

د "جريدة الاخبار الجديدة" نومي ورڅانې په (۳۹۷) ګنه کي چي پر
۱۹۵۳/۹/۲۷ سهار د "اونا" په نوم یودانه ماھي چي په ناروی کي موندل شوی وو: نن
را ورل شو، په داسې حال کي چي په لسګونوسپرو او پلو پولیسو یې بدږګه کوله
او په یوې غتني لاری پسې چي لس دانې نوري د لاری شکری نښتني وي په کي
بارکړي و، هغه ماھي (۱۰۰) کيلو ګرامه دروند و او د یوې میاشتني له پاره به
په پاريس کي ننداري ته وراندي کېږي، په یو خل به لسګونه کسان کولای شي د
دغه ماھي ګېډي ته چي د بربېننا په وسیله به روښانه شوی وي ننوحې، د دغه
نندارتون چارواکي او د بشارپولیس لایپه دی اړه نه دی سلا شوی، چي هغه کې به
چېرته کېښوډل شي، دوی وېړیو که نوموری کې د ننداري له پاره د حمکني
اورګاډي په تم ځای کي کېږدي، نو دا وېړه شته چي پاڼلې به ونروي . د کې عمر
له اټسونو - ۱۸ - میاشتو څخه دېرنې دی، اوږدوالي یې دېرش متړه دی، چي د

تېركال په سېپتېمبر میاشت کي په ناروی کي بنکار شوی و اود دی له پاره د اورگادی یوه ھانگري دې جوړه شوه، چې د اورگادی له لاري په گرده اروپا کي وګرڅول شي، خو د اورگادی هغه صندوقچه د کب لاندي دانه وانه شوه، ورسته ورته د موټر یوه اوږده تربلې جوړشوه، چې دېرش متنه اوږدوالي يې درلود.

مېوي د خپل خان له پاره د ژمي خوراک د اوږي په موسم کي ټولوي، ھکه چې مېوي په ژمي کي نه راوخي، مېري چې وګوري کومه دانه شنې کېدوته نزدي شوي، نوهغه دوه پړکه کري، چې د شنې کېدومخه يې ونيسي. مار چې کله دښته کي خواره پیدا نه کري نو، د لرگي په څېرنېغ ودرېږي، مرغه چې پري له پاسه کېښې نو مار يې راونيسۍ او ويې خوري . (الله هغه ذات دی چې د هرشي جورښت يې برابر اوبيا يې ورته لارښوونه وکړه). طه ۲۰:۵۰

عبدالرزاق الصناعي وايي : له معمرین راشد البصري خخه مي اوړپدل چې په یمن کي مي د انګورو یوه خوشه ولیده، چې د قېري دیوه اندي په اندازه وه.

(په اوپوسره د خورما هغه لوري وني مو زرغونی کړي، چې وږي يې لاندي باندي دي). ق ۵۰:۱۰

(موږ د خوند په لحاظ ځيني مېوي پرڅېښونورو غوره کوو). الرعد ۱۳:۴

او نباتات ھانگري دفاعي قوت لري، چې ځيني يې بیا قوي خندوکي يا اغزي لري . (الله هغه ذات دی چې د هرشي جورښت يې برابر او بیا يې ورته لارښوونه وکړه). طه ۲۰:۵۰

مصرى ليکوال کمال الدين "ادفوی" په خپل کتاب "الطالع السعيد" الجامع نجباء انباء الصعيد" کي وايي، یوه خوشه انګورمي وليدل چې وزن يې اته رطله وو. (يو رطل ۵۲ ګرامه دی). ژبارن . او یوه دانه انګور زموږ په وطن "ادفو" کي وتل شوه چې وزن يې لس درهمه و . (الله هغه ذات دی چې د هرشي جورښت يې برابر او بیا يې ورته لارښوونه وکړه). طه ۲۰:۵۰

فالک پوهان وايي : لکه څرنګه چې پوکنې پرسېږي، همدغه ډول نږي هم ورڅ په ورڅ پراخېږي. الله پاک وايي (اسمان موږ په خپلolasونو جوړکري او موږ بنه پراخې راونونکي یوه). الذاريات ۵۱:۴۱

علماءو د دی خبری يادونه کري، چي د نږي وچه برخه مخ په کمپداو او سمندرونه پراخيري : { ايا دغه خلک نه گوري، چي موږ حمکي ته راچاو د حمکي خندي راتنگوو }. الرعد ۴۱:۱۳

د فيصل نومي مجلې په ۶۲ مه کنه ۱۱۲ مخ کي چي پر ۱۴۰۲ هجري کال خيره شوي ووه، د یوه بند گولي - کرم - عکس کښل شوي و، چي وزن بي ۲۲ کيلو گرامه او قطر - گردوالى - بي یو مېټرو . د یوه وج پیاز عکس هم په کي رسم شوي و، چي وزن ۲،۳ کيلو گرامه او قطر بي ۳۰ سانتي متراه لیکل شوي و . په همدغه مجله کي دا هم راغلي چي یو رومي - سوربانجان - موندل شوي چي قطر - گرد چاپېره - ساحه بي شپته - ۱۶ - سانتي متراه وه . { الله هغه ذات دی چي د هرشي جورښت یي برابر او بیا یي ورته لارښونه وکړه }. طه ۵۰:۲۰

دا غیرعادي شيان دي چي د مکسيکو د زراعتي خمکو " گوزيه کارمن " په سيمه کي چي د کښت او زراعت په پاملننه کي اوږدي تجربى لري زرغون شوي دي . په مکسيکوکي ددغې سيمې زراعت لومړي مقام ګئى دی .

***

يا الله ، يا الله !

اللهي ويناوي : { ورته ووايې اى پېغمېره چي الله پاک مو له دی او له هري سختي خخه خلاصوي }. الانعام ۶۴:۶

{ ايا الله د خپل بنده له پاره کافي نه دی }. الزمر ۳۹:۲۶ { ووايې اى پېغمېره ! خوک به تاسو د حمکي او سمندرله تيارو خخه ورځوري }. الانعام ۶:۶۳ (موږ غواړو له هغو خلکوسره چي په حمکه کي کمزوري شوي دي بنېکنې وکړو). القصص ۲۸:۵

د ادم (عليه السلام) په هکله وايې : { بیا رب هغه غوره کر، توبه یي ورته قبوله او لارښونه یي ورته وکړه }. طه ۱۲۲:۲۰

د نوح (عليه السلام) په هکله وايې : { هغه او دهغه کورني مو له لویوکړ او وونو خخه خلاص کېل }. الصافات ۷۶:۳۲

د ابراهيم (عليه السلام) په هکله وايې : { موږ اورته وویل، اوره په ابراهيم سور او سلامت شه }. الانبياء ۶۹:۲۱

د یعقوب (علیه السلام) حال داسی بیانوی : (نژدی ده چی الله به ماته تول خامن
بپرته روالي). یوسف ۱۲:۸۳

د یوسف (علیه السلام) حال بیانوی : (له ماسره بی شنیگنه وکره چی زه بی له
زندان خخه را وویستم او تاسو بی له بپدیا خخه راوسته). یوسف ۱۲:۱۰۰

د داود (علیه السلام) په اړه وايی : (هغه تبروتنه مو ورته وبخبله، بېشکه
هغه زموږ په وراندي د لوري پوری خاوند اوښه خای ته ورتلونکي دی).
ص ۳۸:۲۵

د ایوب (علیه السلام) په اړه وايی : (کوم کړاو چی ورباندي وهغه مو ورڅه
لري کړ). الانبیاء ۲۱:۸۴

د یونس (علیه السلام) حال داسی بیانوی : (هغه موبوله غمه وژغوره).
الانبیاء ۲۱:۸۸

د موسى (علیه السلام) په اړه وايی : (موبوله غمه خلاص کړي). طه ۲۰:۴۰
او د مجید (ﷺ) په اړه وايی : (که تاسو د الله د رسول ملاتر ونه کږي، نو الله پاک
بې مرسته کړي ده). التوبه ۹:۴۰

(ایا ته یتیم نه وي، بیا الله خای درکر، او ته یونابله سری وي، لار بی درو
بنوده، بپوله او ناتوانه وي شتمن بی کړي). الضحی ۹:۶-۸

***

﴿کُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾

هر وخت الله د کارونو په تدبیرکي دی

خینومفسرینو ویلی چی : ګناه بخښی، تکلیف لري کوي، خینی وګری
پورته او خینی نورښکته کوي .

شاعر وايی : ای ستونزی ! سخته شه - پروا نه کوي - ته به هم اخر
اسانه شي، ټکه چې ستا شپې د سباون خبر ورکړي دی .

ستونزی د ورپخو په څېر دی څه وخت وروسته له منځه خي (له الله

پرته دستونزو لري کوونکى نشته) النجم ٥٣: ٥٨

***

مه خفه کپرده، حکه چي ورخى اورى راوري

محمد بن حنفيه (رحمه الله) د ابن الزبير لە خواپه مكه کي د "عارم" په زندان کي بندى شو، "كثير عزه" په خپل شعرکي هغه داسى ياد كىر: نه د دنيا رونق - پىكلا- خپلوخېبىتناتونه پاتى كپردي اونه يى كراوونه تلىپاتى دى، بلکى دا او هغه تول يوه تاكلى موده لري چى هرومروپاى تە رسپيرى او هغه خە چى زە ورسره مخ شوی يم، هغه بە هسى دخوب لىدل پاتى شي.

لە دى پېبسى خىخە مى خۇ پېرى وروستە مى تارىخ تە يو نظرىكىر، ومى لىدل چى ابن الزبير، ابن الحنفيه او دعارم زندان تول هسى د خوب لىدل و، چى تپرشول . { آيا تە دەھفوى كومە نېنە وينى او يايىي گونگوسى اورى}. مرىم ١٩: ٩٨.

ظالم، مظلوم، بندى او بندى کوونکى تول مره شول . عربى متل دى : پە خلکو کى چى خۇمرە زورور پەلوان وي، نوھغە بە هم يوه ورخ پە حمکە ڭملۇل كپرەي).

***

(ھەذان خىصمان اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ)

دا دوه هغه جىڭىرە کوونکى دى چى دخپل رب پە ارىھ يى جىڭىرە كولە.

((هرومرو بە حقوقە خپلوخاوندانو تە ورسپارل كپرەي ان دا چى د بى بىنكىرە پسە غچ بە لە بىنكىرورخە اخىستىل كپرەي)) . يوزاھد شاعر وايىي : اى مغۇرانسانە تە خۇ دقيامت ورخ خپلى مخى تە ودرۇو ! پە داسى حال کى چى اسمان بە پە لىزە كى وي، اسمان بى گناھ دى، خۇ د دى ورخى لە هييت خە وپېرىرىي، نودھغە چابە خە حال وي، چى پېرھغە زيات وخت تېرىشۈرۈ وي او گناھونە يى كېرى وي ؟.

***

مه خفه کېرده چي دېمنن دی خوشحالیوی

بېشکە چي ستاپە خەگان دېمنن خوشحالیوی، نولە هەمدى املە دشريعت لە بىستۇنۇخە يواصل دا دى چي دېمننان بى بايد انېبىمن او خىپاتى وي. (او تاسوپە خېل زوراوبىنى روزنە باندى د الله پاک او خېل دېمنان ووبروئ) . الانفال^٨ :

كە چي "ابو دجانە" د أحد پە غزا كى د دېمنانو د خفه كولوپە خاطرد صفوونوپە منج كى لە ويارە ڈك تىڭ كاوه، نو پېغمبر^(ﷺ) ورتە ووبىل چى : ((بېشکە پرتە لە دى خاي - غزا - خە دا رنگە قدم و هل الله^(ﷺ) نە خوبنوي)) .

پېغمبر^(ﷺ) بە خېلۇ ملگرۇتە ويل، چى ((د بىت الله شاوخوا پە شىكۈكى غىبىي ونىسى، ترخۇمىشراكتۇتە خېل زور وېنىائى)) . ("ابودھيل" پە شعركى وايىي : بىنايىي هەغە مصىبىت چى مور پە كى شېپە تېرىھ كە زمور لە پارە د خلاصۇن سبب شىي، دېمننان بە خفه شى او دوست بە خوشحالە، حكە چى هەغە د خېگرخاوند دى، نولە دى حالت خە بە هرومۇ سوزى . (د بىرى پە ورخ بە مۇمنان دېرخوبىن شى) . الرۆم ٤:٢٩

كە د حق اوپىكوا خالقاو دېمننان زمور پە خوبنى، نېكمىرغى او سوكالى خبر شى، نو ژردى چى لە خەگانە بە ۋوتىھ ۋوتىھ شى : (نو تە ورتە ووايىھ چى پە خېل قەركى مىرە شى). آل عمران ١١٩:٣

((كە چى لە تاسوتە بېپەنە دررسىپىي، دوى پىرى خفه کېرىي) . آل عمران ١٢٠:٣

((د دېن دېمننان هەغە كار بىنه خوبنوي، چى تاسو يى بد كنى) . آل عمران ١١٨:٣

شاعر وايىي : دېرخەلە هەغە كىنە زىرە پە كىنە پوخ كرى دى، ما تە داسى شرغوارىي، چى هەغە ورسە نە مىنلى كېرىي . بل شاعر وايىي : د دېمنانوپە مقابل كى زما صىبرد دى لە پارە دى، چى ورتە وېنىيم چى د وخت ناخوالى ما نە شى لاندى كولاي . (يا الله پرمان نە دېمنن او نە حسد كۈونكى خوشحالە كرىي، يا الله مور پىرتا باندى د دېمنن د خوشحالى خە پناھ غواپىو، بىعنى پرمۇر يى سخە پخە نە شى) . شاعر وايىي : د دېمنن لە سخى پېخپۇخە پرتە نول كېراونە پرخوان باندى اسانە تېرىرىي . پخوانىيۇ مسلمانانوپە د پېپۇ پرمەل پە نىمە خولە خندل، صىبرىي بىي كاوه او خانونە بە بىي بىنه تىكە بىنۇدل، ترخۇ

دېشمنان نا اميده کېرى او د کىنه کېنۋە زىرونۇ كى لا غصە بېرە کېرى . (د الله پە لاركى چى كومى ستۇنزاپى ورتە رسېدىلى وي، دەھفوى لە املە مؤمنان بى زىدە سىست، كمزورى او سرتىيەتى نە شول). التوبە: ١٢٠، ٩

***

نېڭ او بد فال

الله (عز) وايىي : « هەفو كسانو چى ايامان بى راوردى دى، مۇرۇ يى ايامان لا پسى دېررو اوھفوى پىرى خوبىتىرىي، او دەھفو كسانو چى د نفاق - دوه مخى- ناروغى شتە، نود پلىتى لە پاسە نورە پلىتى ھە ورزىاتە شي اود كفرپە حالت كى مرە شي ». التوبە: ١٢٤، ٩ - ١٢٥

دېر داسى نېڭ خلک وي چى هەفوى پە سختىو او ستونزمۇكaronونوباندى نېڭ فالە وي اوھغە كار د خان لە پارە خىرگىنى . (كېدای شي چى تاسو يو شى بد گىنى، خوھە بە ستاسو لە پارە خىروي او كېدای شي چى يو شى بە خوبىتى، خو هەفە بە تاسو تە شەر وي). البقرە: ٢١٦، ٢

ابوالدرداء (رضي الله عنه) وايىي: درى شىيان دى چى زما خوبىن او نور خلک يى بد گىنى، غربىي، ناروغى او مرگ زە خوبنۇوم، ھەمچى پە نېستى كى عاجزى وي، ناروغى كى گناھونە رژىپرى او مرگ لە الله تعالى سرە د لېدو لارە دە . خوبىل ٿوک فقر- نېستى- غندى او وايىي چى سېپى ھە فقيران بد گىنى . شاعر وايىي: سېپى چى كله كوم نېستمن ووينى، نو ورپىسى پە مندو شي او خېلى دايى ورپىسى را وباسى .

خىنى نور بىيا تېتى تە د شعرىي ژبه هەركلى كوي او وايىي: د گناھونۇ رژۇنكى - تېتى- پە دېرە بېرە زما دىدين وىكى، نوما ورتە وويل، د الله لە پارە چى ژر راخخە مە ھە ! خو "متتېي" بىيا داسى وايىي : ما پىرى خېل دېرمال ولگوھ، كولمى مى پىرى لە منئە لايى، خوبىيا بى هەفە پېرىبىسۇدە او زما پە ھەدوکو كى بىي خاي ونبوھ . او يوسف (عليه السلام) داسى وايىي : (ماتە زىدان لە هەفە ٿە نە چى دوى يى بلنە راكوي دېرغمۇرە دى). يوسف: ١٢، ٣٢

" علي بن جعيم " د زىدان پە اىرە وايىي : دوى راتە وويل، چى بندى شوئى بىي، ما وويل بند ماتە هېچ زىيان نە رسوى، كومە تورە دە چى هەفە پە تىكى كى نە پېتىرىي ؟ خو "علي بن محمد الكاتب" بىيا وايىي، دوى وويل : تە بندى

شوي بىي، ما وویل دا خويوسخت مصیبت دى چى خارونكى وخت پرما نازل كرى دى . دېرخلك شته چى مرگ خوبن گنى او هركلى بىي كوى . معاذ(رضي الله عنه) وايى: مرگ ته بنه راغلاست، هغه دوست دى چى پە ولپه كى راغلى، خوبيرىالي شوغە خۇك چى د خېل تېر عمر پە نىمكىرتىاولو باندى پېتپمانە شو . او "حصين بن حمام"پە همدى اىرە وايى: زە دجىڭ پە ورخ لە دېرخە ددى لە پارە وروستە شوم، چى زۇندى خوبىش و، خوبىيا ما دخېل نفس لە پارە پرته لە دى چى د جىڭ دېرتكە ورائندى شەم بل بنه زۇند ونە موندە . بل شخص وايى : كە مرگ كله هم راپېبىري نو رادى شي . خۇ نوروخلىكىد گىلى او تېپنە تېبىتى، يەھود دېر زيات زۇند تە لبوالە دى، نو اللە تعالى ورته وايى : (ورته ووايە اى پېغىبرە ! لە كوم مرگ خە چى تاسو تېبىتى، لە هغە سره بە هرومۇ مخامخىرى). الجمعة ٨:٦٢

بل شاعر وايى : لە دى زۇند نە مى وروستە بل زۇند نە دى پە كار او نە لە دى سر نە وروستە بل سر . خۇ دىرندو اونېكۈ خلکوپە اند بىيا د اللە تعالى پە لاركى شەhadat ترتولو غورە او خوبىدە هىلە دە، اللە (عليه السلام) وايى : (لە مۇمنانو خە خىنۇ خېل نىزپورە او خىنى بىي سترگى پە لاردى). الاحزان ٢٣:٢٣

"ابن رواحە" وايى : زە لە خېل رحيم رب خە د مفترت غوبىتنە كوم او ورخە د داسى گوزارغۇشتىنە لرم، چى هغە وپرونكى وي او لە ما خە خىرى او خېلرى كىرى . "ابن الطرماح" وايى: اى اللە تە ماتە زىمارگ پە داسى حال كى مە راولە، چى زە پە مزو او چىچۇ كى يم، د مجاهىدينپە يوه داسى تولكى كى مى شەھىد كىرى، چى هفوئى پە يوه لرى زىمكە كى د وپرى پە حالت كى شەھىدانپىرى . خۇ خىنى بىيا قىتل بد گىنى او ورخە تېبىتى، يولە هفوئى خە وايى : دوى وايى اى جمiliه جەھاد وکرە !! ما ورته وویل، زە لە بىنخۇپرته بل كوم جەھاد غوارم ؟!

يوکوچى وايى: لورە كوم چى زما پە بىستە كى مرگ بد راخى، نوپە بىندرۇنۇ اود جىڭ پە دېرگۈنوكى بە بى خىنگە خوبىش كرم . (اي پېغىبرە ورته ووايە كە تاسورپېتىنى ياست، نو دخېل مرگ مخە بە مۇني يولى وای). آل عمران ٣:١٦٨

(اي پېغىبرە ورته ووايە كە تاسوپە كورونو كى هم واي، نو دچا لە پارە چى وژل لىكل شوي وي، هغە بە خامخا د وژلۇ خاي تە ورتوە). آل عمران ٣:١٥٤

بېشكە چى پېپنى تولى يوشان پېپنى وي، خونفسونە بېلابېل دى .

***

ای انسانه مه خفه کېرە

ای انسانه! تە چى لە ژوند څخه نورسترى شوی بى، ژوند دى بد گۈلى، ورخى درباندى تنگى او ترخى شوي دى، خوھلەنە يوه لوئىھ قىتحە، بىكارە برى او لە سختيورورستە خلاصون شتە. هلتە ستامخى اوشاتەنە يوه پىتە مەھربانى، روپىنانە هيلە، بىكلى راتلونكى وخت او رېبىتىنى ژمنە شتە. (د الله وعده - ژمنە - ده اوالله ھېڭىلە خپلە ژمنە نە ماتويى) الزوم ۳۰:۶

بېشكە چى ستا دستونزى او غمىزى لە پارە د خلاصون او لرى كولو لار شتە او بېشكە چى هلتە مىنە، بىكلى وبرمى، سىورى او خوشحالى شتە. (ثنا ده هغە رب لرە چى لە مۇر څخه يى غم لرى كىر). فاطر ۳۵:۴۲

ای انسانه ! هغە وخت رارسېدىلى، چى د شىك درمنە پە يقىن سره وکرى، د خپل وجدان بېلاريتوب پە حق سرە سەم كرى، فكىرى كۈرۈوالى پە دىن، تردد - وراندى وروستە كېدل - اود شىك لارە دى پە الھى لارىنۇونە روپىنانە كرى . تاتە هغە وخت رارسېدىلى، چى تە لە ھان څخه دشپى تورى تىاري د رون سباون پە رىنا ختىمى او د ناھىلى تىريخوالى دى د خوبىنى پە خۇرۇوالى او د فتنو تكى تورى تىاري د اسلام پە معجزانە نورسرە پاي تە ورسوپى .

ای خلکو! ستاسو د وچى صحراء تر شا يوه دايمنە حمکە دە، چى روزى ورتە هروخت لە هرايرخە را روانە وي، او ستاسو د سخت اوستونزمن غرە لە پاسە هغە جنت دى، چى بېرىشىنە باران پىرى ورىپىرى او كە تېزىباران پىرى ونە شي، نو د زېرى او د نېڭو ھيلوشنىم باران خو پىرى ورىپىرى . اى هغە څوکە چى د بى خوبى پە ناروغى اختە بى او د شىپى چغى وهى، چى اى اوپىدى شىپى !! تە نە سپا كىرىي ؟ د ئەپەن زېرى درواخلە : (ايا سەھار نېردى نە دى). هود ۱۱:۱۸

داسى سەھارچى لە رىنا او خوشحالى نە دى زىرە دكوي، اى هغە څوکە چى غمونودى عقل ورى دى، لېپە قرارشە، تاتە لە غىبىي كنارو څخه خلاصون رارowan دى او لە ثابتو تىگلارو څخه درتە پراخى درپە برخە دە.

ای هغە څوکە چى خپلى سىرگى دى لە اوپىكى دكى كېرى دى، اوپىكى دى بندى كرە او د سترگۇ كسى دى پە ارام كىرە، پە قرارشە! بېشكە چى د كائنا تو د خالق لە خوا تاتە دەمىنى پېغام او خانگىرى پاملىنە او نظرىشتە، نو اى بندە دايمن او سە، د الله پرپىكى او تاكنى پاي تە رسېدىلى دى، خوشحالە شە چى الھى لطف

درته په برخه شوی، دستونزی تنده ختمه شوی، رگونه په او بوخرو به شول او له هغه ذات په وراندي اجر ثابت شو چي هېڅ زيار ورسره نه ورك کيڙي . داډه شه ! ستا ورکره درکره او رکي له هغه چا سره دي، چي هغه پرڅل کاربرلاسی، پرڅلو بنده گانومهربان، رحيم او په څل تبیرکي د بېړښه حکمت څښتن دي . داډه او سه ! خکه چي پايلی دېږي ینې او په زره پوري او خاتمه بشکلي ده، له نېستي څخه وروسته شتمني، له تندی وروسته خروبي، له بېټلون وروسته یوتون، له غوڅېډلو وروسته نېښلېډل اوله بي خوبی وروسته خوب شته . { کېډاى شي الله پاک وروسته له هغې لاري کومه بله لاره غوره کري }. الطلاق ۱:۶۵

شاعر وايي، چي د دوى اوريه داسى حال کي چي د شپې تياري بني راتوري شوی، څاروان ستومانه شو، لارښود هم حيران او پرېشان و وېرقده، نو زه هم په دې اړه په داسى حال کي فکرمن شوم چي خيال مي د بېټلون له امله خپپر، ستړکي مي ستري او زره مي هم ستومانه و، مينه مي هم دغه ځانګري مينه وه، موږ د هغه ساتونکي او کارجورونکي ذات په اړه چي د مشکلاتو په وخت کي ورته هيله کېږي پونکتنه وکړه، چي ايا هغه ته د ورتک کومه لارشته؟ نو موږ هغه ومومنه چي د تولو توپواک سخي او سترذات دی . اى هفوڅلکوچي په حمکه کي د ولپوي، تنکلاسي، درد، ناروغۍ او نېستي ژوند تبروئ، تاسوته زېږي ده، چي ژر به ماره، نېکمرغه، خوشحاله او د صحت خاوندان شي}. (قسم دی په ۳۴-۳۳: ۷۴) المدثر

شاعر وايي : شپې به هرومرو رينا کېږي، د بند کري به هرومرو ماتېري او خوک چي غرونونه ته له ختلوڅه وېرېډه، نود تل له پاره به د کندو په منځ کي او سېريو .

بنده ته بنيابي، چي په خپل رب باندي بنه ګومان وکري، له الله (ﷺ) څخه د خيراومهربانی اميد وکري، خکه دچا د امر لفظ چي (ګن) شه، وي، نوبیا خوهغه ذات لازيات لايق وي، چي په ژمنو یې باور وشي، خکه چي له هغه ذات پرته بل هېڅوک داسى نشته، چي چاته څه ګته ورسوي، يا یې له زيان څخه وژغوري، همدا ذات دی چي پر هرساکين باندي مهربان او په هر کارکي یې حکمت دی، هر وخت اسانۍ او خلاصون راولي، همدا رب دی، چي له توري شپې څخه وروسته رون سپا راولي، له قحطۍ او چکالي څخه وروسته د رحمت باران وروي، د شکريه خاطر انسان ته ورکره کوي، از مېښت راولي ترڅو صبرکوونکي په ګوته کري . پېرزوينه کوي ترڅوستانيه واوري، غميزي او ستوپنې منځته راوري ترڅو خلک ورته په عاجزى دعاء وکري، نو پر همدغه بنست انسان ته په کاردي،

چي له دغه رب سره خپلی اريکي تىنگي كري، محبت او دوستي ورسره كلکه
كري اوله الله نه په باربارفضل وغوايري : (د الله فضل وغوايري). النساء ٤: ٣٢

(له خپل رب خخه په زاري او پته توگه غوبىتنه وکرى). الاعراف ٧: ٥٥

شاعر وايي : كه ستادا خوبنه نه وي، چي زه دي هغه خه تراسه كرم،
چي زه يي ستاد ورغوي له سخاخه هيله من يم، نوبياخوبه تا ماته دغوبىتنى
او دعاء بنونه نه وه كري (مراد بى الله پاك دى).

"علاء الحضرمي" له حينواصحابوکراموسره په يوه داک کي ايسارشو،
د خبئلوا به ورسره ختمي او مرگ ته نژدي شول، نو "علاء" خپل رب ته چي
دېر نژدي دى غير وکړه، اورېدونکي او قبلوونکي الله خخه يي داسي غوبىتنه وکړه
چي: اى اوچت، ستر، حكيم او بېږپوه ذاته! نو په هماځه شبېه درحمت باران
وورپده، هفوی خانونه او خپل څاروي په او بوماره کېل، او دسوونه يي وکړل او
خانونه يي پرپمينځل . (الله هغه ذات دى چي دخلکو له نا اميدی نه وروسته باران
وروسي، خپل رحمت خوروسي او هغه کارجوروونکي ستاييل شوی ذات دى). الشوري
٤٢: ٤٢

***

لنده دمه

له الله تعالى سره مينه، هغه په رېښتیاپېژنل، همبشه يي يادول،
ورسره قرارېدل او داډه کېدل، په محبت، وبره، هيله، توکل، معامله - راکره
ورکړه - غمنو، موخو، هودونو او ارادو کي يي خانګري او حاکم کنل داسي يو
دنیابي جنت او هغه نعمت دی چي، هېڅ بل نعمت ورتنه نه شي رسپدلاي . د الله
پاک سره دا د مينه والو د سترګوسوروالي او د الله پېژندونکو ژوند دی . یواخي
له الله سره د زيره تېل، په ذکر يي خوله خوڅول اوورباندي فقاعت کول هغه لاري
چاري دي، چي غونه او اندېښني له منځه وري، سینه پراخوي، بنايسته او پاکيزه
ژوندمنځته راوري، خود پورتني حال خلاف که دچازره له الله تعالى پرته په بل
چا پوري تېل شوی و، الله(عليه السلام) يي هېراو په ورکړه يي قانع نه و، نوبیا له هغه
انسان خخه بل د تنګي سیني او زيات غم څښتن نشتنه، چي په دی اره تجريبه
ترټيولو بنه دليل دي.

***

له نورو غمچلۇخخە پىند واخلە

(مۇرى ستاباسوپه چاپېرىيال كى دېرىكلى تباھ كىرل). الاحقاف ٤٦ : ٢٧

د هغۇخلكلولە دلوخخە چى پە ژوند كى له دېرىبد، تىپاتى اوتباه كۈونكى سر نوشت سره مخ شوي دى، يوه ھم د بىرماكتۇنۇ، بېرىمىانى او سخاوت ھېنىتىن وو، بىيا پرى ناخاپە داسى سىترە غىمىزە راغلە، چى د نورو له پارە پىند، عبرت او بىلگە و گىرچىدە. "ھارون الرشيد" چى د هغۇى لە نىزدى دوستانو خخە و، پەھغۇى يى د مازدىگراومابىتم ترمنىخ يېرغل و كىر، هغۇى پە خپلۇمۇزوكى خافلە او د خوند پە بېرىستن كى كرم پراتە وو، د اضافە خىرخى او بىنکلى ژوند پە باغ كى ارام وو، د الله تعالى پەربىرە پرى د ورخى پە يو ساعت كى وشوه، هغۇى تە ترىيولونە د نىزدى انسان پە لاس داسى تاوان ورسىپە، چى كورونە او مانى يى ورتە و يېجىرى او ونېرولى، ابروكانى يى ورتە ورژولى، وينخى او مرىيان يى ورخخە پە زور راوسىن وينى يى ورتە وبەھولى، د ھلاكت كىدۇتە يى وروغۇرخۇل، پە غىمىزە يى ورتە د دوستانو زىرونە زخمى كىرل او پە غم يى دەھغۇى دماشومانو سترگى سرى كىرى . لا الله إلا الله ! له هغۇى خخە ٿومەرە نعمتۇنە واخىستىل شول . (پىند واخلە اى دعقل او بصيرت خاوندانو). الحشر ٥٩: ٢

تاسو وگورى لە مصىبىت خخە يوه شىپە ورلاندى بە يى ورپېشم اغۇستىل او پە هغى كى بە رغىبىل، د ھيلوپە گىلاسونو خېرپىل. آه ! ٿومەرە سخت غم او خومەرە غەناكە پېپىنه و. شاعر وايى : داھم يو ستر مصىبىت و، خو لە دى خخە بل غەت غم هم شتە، چى پە ھەمدەن دەول وختونە او ھېۋادونە بېرىدەپىرى. هغۇى د وخت لە ناخالو خخە دايدىن، لە پېپىن خخە بىچ او لە ورخونە بى خبرە وو.) تاسو بىاھم دەھۇخلەكىپە خايىنونكى او سېدى، چى پە خپلۇخاتۇنۇيى تېرى كىرى و او دا هم درتە پە داگە شوي و، چى مۇرىپەر هغۇى خخە و كىرل ؟ او تاسوتە مى بىنى بېلگى ورلاندى كىرى) ابراهيم ١٤: ٤٥

د دوى پە سرۇنۇد بل چا ستر بېر غونە ورپېدل او لە هرى خوانە يى عسکر راتاوا شوي وو. شاعر وايى: گواكى چى د "حجون" "خخە تر" صفا" پورى ھېڭ دوست او اشنا نە و او نە پە "مكە" كى كوم داسى دوست و چى دشپى مرکە ورسە وشى.

هغۇى پە مزو كى بى پروا خېرپىل او د زمانى پە يو وخت كى يى دايدە

مزي کولي، په سراب - د شکو يا د گرمي پرپرقا- يي د او بوكومان وکر، پرسوب يي چاغي بلله، دنيا يي تپاتي گنله اوپناه کېدل يي پاتي کېدل بلل، داسي يي انگېرلي وو، اماتت او هغه شيان چي د کارولولپاره له چالخه اخيستل شوي وي خپل څښتن ته بېرتنه نه سپارل کېري او نه يي څه تاوان ورکول کېري. (هفوی داسي انگېرل چي موبته بېرتنه نه راګرځي). الفصل ۲۸: ۳۹

يوشاعروايي: د وخت ناخوالی بېلاپل رنکونه لري، وخت خوبني او خواشيني دواړه لري، دا دنيا هېڅ چاته نه پاتي کېري اونه د تل لپاره په یوشان وي.

کهیخ په خوبني پاڅېدل، خومابنام بيا قېرونوته ورسېدل. په یوه شبېه کي ورباندي هارون الرشيد په قهرشواد وژونکي توره يي ورته پرسرونوکېښوده، جعفرین يحيى برمهکي يي وواړه، ببابي په اورکي گوزارکر، پلار يي يحيى بن خالد او ورور يي فضل بن يحيى دواړه په زندان کي بنديان کرل، مالونه او شتمنۍ يي ورڅه تولی ونیولی، د برمهکيانو په اړه شاعرانو دېږي مرثني ويلی دي، لاندیني مرثني "رقاشي" ويلی او خيني وايي چي ابو نواس ويلی ده : اوس نوموب او زموږد سورلی خاروی هم ارام شول، د سخاوت د څښتنانو ورکري او د اخيستونکواخیستل هم پاڼي ته ورسېدل، نوته او بستانوته وواړه، چي تاسو نورپه شپوکي له سترو دېښتو او لوړو او ژورو مزلوونځه د تل لپاره خلاص شوئ، او مرګي ته وواړه، چي په "جعفر" خو برلاسې شوئ، خو وروسته له دې به په "مسود" برلاسې نه شي، د "فضل" له مرګ څخه وروسته تحفو او ورکړو ته وواړه، چي تاسوهم ودرېږي، کړاوونوته وواړه چي تاسو هرمه ورڅ تازه شي، څکه ستاسو په مخ کي چي کومه برمهکي تېره توره وه هغه د بلې هاشمي تېري تورې په لاس له منځه ولاړه .

په داسي حالت کي چي "جعفر" د مرګ په کې پروت و، "رقاش" ورته وکتل ببابي داسي وویل : پرالله تعالی قسم دی که د چغلګرو او بدخواووڅلکو وېړه او یا د خلیفه د جاسوسانو بېداري نه وای، نوموبه هرومروستا د کې ترشاولڅوا طواف کړي وی او داسي په موښکل کړي وای، لکه حاجيان چي "حجراسود" بشکلوي، څکه ما خو له تاخڅه دمخه ای د يحيى زويه! داسي غوڅونکي توره ونه لیده، چي هغه بله غوڅوونکي توره پسه او کندوکړي وي. وروسته دې په مزو، تولی نېږي او د برمهکيانو په دولت باندي سلام وي. کله چي هارون الرشيد خبرشو، نو "رقاش" يي راو غوښت ورته يي وویل تاته هرکا "جعفر" خومره مال درکوه؟ رقاش وویل، زر دیناره، نو هارون الرشيد ورته دوه زره دیناره وتابکل.

"زبیرین بکار" د خپل تره" مصعب الزبیری" په اړه داسي وایي : کله چې هارون الرشید جعفر وواژه، نویوه بنخه پرخره سپره وه، په فصیحه ژبه يې داسي ویل: اى جعفره! قسم پرالله چې که ته نن ورخ یوه نشه او یادگار پاتې شوي، نو پخوا هم ته په سخاوت کي اوچت مقام ته رسپدلى وي، بیا يې دا شعرزمزمه کر، چې مي د توري مخه د جعفر پرلور ولیده او د خلیفه مخبر د یحیي په اړه غږ وکړ، یعنی د رانسکورپو پربکره يې وشوه، نو ما په دنيا وژرل او دی پايلی ته ورسپدم، چې دا خوان - جعفر - هرمورو یوه ورخ له دنيا خخه تونکي دی. دا دنيا دول دول کارونه کوي، که یوکس د نعمتو نو خبتن کري، نوبل په کراوونو اخته کري، که یو پرلوري پوری ته ورسوي، نوهغه بل بیا ترتولو تيتي درجي ته رابنكته کري .

کله چې "ابو جعفر منصور" محمد بن عبدالله بن حسن وواژه، نو د هغه سر يې د هغه پلار"عبد الله بن حسن" ته چې په زندان کي و د خادم په لاس ولپرده، کله چې خادم د هغه د زوى سر ورور او مخکي يې ورته کېښود، نو عبدالله وویل، الله دي درباندي و رحميری اى د قاسم پلاره! ته هغه څوک وي چې ژمنه به دی نه ماتوله، له خپلوا نوسره به تا اړیکي جوړولي او د الله تعالى له عذاب او د آخرت له حساب څخه به و پر بدې، نودا شعرې زمزمه کر: هغه یو داسي خوان و، چې د توري په واسطه يې خپل خان له ذلت څخه ساته او له بدوكارونو خوځه به يې خان ژغوره . بیا يې "ربیع" ته چې د خلیفه منصور ځانګړي خادم و وکتل او ورته يې وویل خپل دوست ابو جعفر ته دي وواړي، چې زموږ د خراب حالت اوستا دخونډونو له پراو څخه هم څه موده تړه شوه، زموږ او ستاسود مخامنځدو خای به د الله تعالى په وراندي وي . بیا په دي اړه "عباس بن احنف" یوشعر وواړي او خيني لا واړي، چې دا د "عماره بن عقيل" وينا ده : اوس که ته زما او خپل حال ته یو خلی په داسي ليد، چې د نفسي غوبنتي پرېښت ولاړنه وي د حق په سترګه وګوري، نو د دغه نظر په پايله کي به هرمورو دي ته ورسپرو، هره ورخ چې زما په خواشينوونکي او ستاپه بنکلي ژوند تبريريو هغه ټولی شمېرل کيري، لکه د عربانو په وينا : (قول على قول) د خبری له پاسه بله خبره شته .

اوسم هارون الرشید چېرته اوږدمکي چېرته؟ قاتل چېرته او مقتول چېرته؟ آمرڅه شو او مامور څه شو؟ چېرته دی هغه څوک چې ووژل شو او په دارو خپل شو؟ ټول ختم شول، ژردې چې عادل ذات الله پاک به دوی ټول په هغه ورخ راټول کري، چې هېڅ شک په کي نشتله، هلتله ظلم اوحق خورل نشتله. { موسى وویل : د تېرو زمانو پوهه زما له رب سره ليکل شوي ده ، له الله څخه نه

کوم شى ورکىرىي او نه ورخخە هېرىيىي). طە ٥٢:٢٠.

(د آخرت پە ورخ بە تۈل خلک د رب العالمين پە مخ کى ودرىيىي). المطفىين ٨٣: ٦.

(تاسوبە الله تە وراندى كىراى شى اوھېڭ كاربە مونە پتىرىي). الحاقە ٦٩: ١٨.

"يحيى بن خالد برمكى" تە ووپل شول تاچى داعذاب او كىراو وليد ايا پوهىرىي چى سبب يى ٿە؟ هغە خواب وركر بنايى د مظلوم هغە خبرا وي، چى د شپى پە تيارە کى الله تعالى تە پورته شوي وي اومور بە ورخخە خبرنە وو. "عبدالله بن معاویه بن جعفر" تە غمیزە پېپنه شوه، نو پە زندان کى يى دا شعرزمزمە كر : مور لە دنياچخە ووتلو، حال داچى مور يى د اوسبۇنكولە جملى خخە وو، خو اوس مور پە کى نە د مرو لە دلى شمبىل كېرو او نە لە رۈندۈخخە، كله چى زندانچى زندان تە دخپل كوم كارلىپارە راننۇخى، نومۇرھىران شواولە خان سره ووايو دا خولە دنياچخە راغلى، مور پە خوبونلىدو زيات خوشحاليدۈخخە چى كله سەھارشى نوزمۇرۇپىرى خبىرى د خوبونوپە اىرە وي، كە دا فالونە خوبىنونكى وي، نو راتكى يى دېر رورو وي، خوكە بد وي بىبا پە بىرە سرە رادرۇمى . د شعرپە ورسىتى كرى کى بد فالى اونپىك فالى يادى شۇى دى، چى د "جاحظ" پە "كتاب البغال" کى يى د شاعر دوھ بىتنۇنتە زما پام راۋىگىخوھ چى وايى : كە د كلى پېغام راۋىونكى لە بىخېرسەرە زمۇرخواتە راروان وي، نودېرپە بىرە رارسىپىرى، كە د شرکومە خېرە ورسە وي، نوھە پە يوه شپە اوورخ کى رارسوى، خوكە د خيرخبر ورسە وي، بىبايى پە څلوروشپىاو ورخو كى رارسوى.

د فارس پادشاه خېل يوحكىم بندى كر، بىاهەغە حكيم پادشاه تە يو ليك ولېرە، داسىي يى پە کى ليكلى وي: پرماباندى كە هرساعت تېرىپىرى، نوماخلاصون او تاعذاب تە نىژدى كوي، زە د ازادى لار خارم، خو لە تاسره د الله لە خوا پە تىڭ او بند حال وعدە شوى دە .

كله چى د اندىس پادشاه "ابن عباد" دومرە مست شوچى لە سمى لارى پە كېرە روان شو، پە كوركى يى وينخى، پېغلى، دولونە، ربابونە او سازونە زيات شول، پە هەمدغە مھال پىرى سختى راغلە، د روم لە خواپىرى يرغل وشۇ، نو لە "ابن تاشفىن" خخە يى چى د "المغرب" پادشاه و مرسىتە وغۇشتە، "ابن تاشفىن" لە سەمندرخخە راتپرшу، اولە "ابن عباد" سره يى مرسىتە وکرە، ابن عباد ورتە مېلسىتىا وکرە، پە خېلوباغونوکى يى وگرخاوه، بىنە درنبىت يى

وکر، خو "ابن تاشفین" د زمرى په شان د بشارد وتلو او را ننوتلو لارى ځارلى، ځکه چي دهغه په زره کي څه خبره وه، دري ورځي وروسته "ابن تاشفین" د خپل لنگر په مرسنه د "ابن عباد" پرکمزوري دولت باندي برغل وکر، پادشاهي يي تري ونيوله، ماني بي ورڅه واخيسني اوپه باغونوکي يي خرابي وکړه، بیاپي "ابن عباد" خپل بنار "اغمات" ته د بندې په توګه یوروو . { دا ورځي مورد خلکوپه منځ کي اړوو را اړوو}. آل عمران ۳:۱۴۰.

"ابن تاشفین" وک په خپل لاس کي واخيسن او دعوه يي وکړه چي دی د انډلس د خلکوپه بلنه راغلي دی، چي څه وخت تبرشو نو د "ابن عباد" لورگاني په داسي حال کي د خپل پلار ليدلوته ورغني، چي پښي لوڅي، دژرا او لوږوي په حال کي خړي پړي وي، نوکله يي چي خپل لورگاني په دروازه کي په دی دردونکي حال کي ولیدي، وبي وویل: پخوا تا په اخترونوکي خوشحالی کوله، خو اوس درباندي اخترغم شو، چي په "اغمات" کي بندې پروت يي، ته دی خپل لورگاني په زروجاموکي ګوري، چي وبدې دی، دوى دی خلکوته جامي اوبدې او د خورما د بېرکي په اندازه هېڅ هم نه لري، سنا سلام ته د عاجزى په حال کي داسي رابېنکاره شوي، چي د دوى سترګي درېډلي اوڅورېډلي دی، په خټوکي داسي پښي لوڅي ګرځي، ګواکي دوى پخواهېڅ په مشک اوکافورو کي نه وي ګرڅېلې .

بيا شاعر "ابن لبابه" ابن عباد ته زندان ته ورننوزي او ورته وايي، ته د سوکالی او امن کشمالي بوی کره، پرکوم باندي چي ما مشک او عنبرشيندلي اوکه حقیقت درڅخه ورک وي، نوپه کنایه کي ووايده چي ته د نعمتنونځښتن وي، ځکه پرتا خو پېرزوشو وي، پرتا پاران وژيل او باد درباندي خپل ګريوان خيري کر، په داسي حال کي چي پرېښنا د خيرخبرتيا ورکوله هم ستانوم ته حیرانه وه . دا یوه بنکلې قصیده وه چي امام الذہبی هم رانقل کېري او هغه يي ستایلی ده .

امام ترمذی د "عطاء" په روایت له عائشه (رضی الله عنها) څخه رانقتوی چي هغه بي بي یوه ورڅ د خپل ورور عبدالله د قبر څنګ ته، چي په مکه کي پسخ و تپرېډله، نوپرقبري څه شبې ودرېډه، سلام يي پړي واچوه او بیا يي وویل : ای عبدالله! زما او ستا مثال هاغسي دی، لکه څرنګه چي "متتم" ویلې دی : پېړکم وخت موبو د "جنیمه" قوم د دوه ملکروځوندي وو، داسي به ویل کېدل، چي دا دواړه ملکري به هېڅکله بېل نه شي، موبو په خپلوكۍ دېږښه ژوند تېرکري دی، حال دا چي له مويڅخه مخکي د "کسرۍ" او "تُبَّع" قومونوته هم مرګ وررسېډلې و، کله چي موبو سره بېل شو، نو د دېږي میني له امله داسي برېښدې

لکه زه او مالک یوه شپه هم یوخاری نه یو ویده شوی او نه مویوه شپه یوخاری تپره کری ده، عایشه (رضی الله عنها) په ژира شوه، او بیا د خپل ورور له قبرخنه روانه شود.

عمر(رضی الله عنها) به "متتم بن نویره" ته ویل : ای متتمه ! پرالله قسم دا زما ستر ارمان دی، چې کاشکی زه شاعر واى او د خپل ورور"زید" په حق کي مي شعروبلی وای، قسم پرالله، هروخت چې د نجد له اړخه د سهار باد رالوځی ماته تري د "زید" بوي راهي . ای متتمه! بېشکه چې زید له ما څخه مخکی مسلمان، مخکی مهاجر او مخکی شهید شوی دی، بیا عمر(رضی الله عنها) په ژира شو .

متتم په خپل شعر کي وايي : یودوست مي زه هغه مهان چې د قبرونو ترڅه به مي ژيل داسي ملامتونلم، چې ولی مي له سترګو څخه او بشکي بهري او راته یي وویل، ايا ته چې هر قبرگوري ده چې د پاره ژاري چې قبرې د "لوی" او "دکاډ" په منځ کي پروت دی؟ ماورته وویل، بېشکه یو غم بل غم راپاخوی، نو ته ماپرېوده، دا هريو قبر د مالک قبردي . د "بنوالاحم" کورني چې پر انډلس - او سنی اسپانيه - یې ټولواکي کوله د دېښنانو له خوا سخته و خپل شوه، نوشاعر "ابن عبدون" هفوی ته د غمرازی له پاره ورغی او ده ګوی د غمیزی په اړه یې خپله خواشيني داسي څرکنده کړه، وخت دومره ناخوالي منځته راوري، چې کله خود یوه شي د له منځه ورلو څخه وروسته ده ګه شي نښي هم ختموي، نو په تشوشكلونو او انخورونو ژира په کار نه ده، زه ستا له نصیحت څخه سرنه غریوم، او تا بیا د زمری د پنجواو دارو ترمنځ له خوب څخه ايساروم (کله چې زموږ عذاب راغي د هفوی سيمه موپرېل مخ واروله). هود ۸۲:۱۱

(بېشکه چې د دی ژوند مثال د هغه باران په شان دی، چې له اسمانه مو راوروی دی، نو د باران د او بوبه واسطه نباتات ګدوډ شي، چې بیا ورڅخه انسانان او څاروی خوراک کوي، ترهغې پوری چې ځمکه بشکلی اوینه بنايسته- شنه- شي او د دی ځمکو خاوندان ګومان وکړي، چې بېشکه د دوی له توان څخه دا پوره ده چې له ځمکي څخه فصل واخلي، ناکهانه په شپه يا ورڅ کي په دې ځمکه زموږ پرېکړه وشي- هغه له منځه ولاړ شي- نوهغه کښت داسي شي لکه چې ربیل شوی وي او داسي پنکاري لکه په دی ځمکه باندۍ چې پرون دغه کښت هېڅ شتون نه درلود .

***

د تینگي رضامندي مبوي

(الله له هغوي او هغوي له الله خخه راضي شوي دي)، المائده ٥: ١١٩

د الله پر پربکرو خوبشبدل دبری ايماني مبوي لري، چي دغه راضي انسان لورو پوريوته پري رسيري، نورهم باوري كيري، عقيده يي گلکيوري، خپلو خبرو، کارونونو اوحالاتو کي دير ربنتيني كيري . یوانسان هغه وخت د بشير عبادت خاوند شي، چي کله الهي پربکرو او پيشو ته غاره كيردي، هغه پېښي چي په بنکاره ډول ورته ناخوبنه بربښي او پر هغوشيانو چي دي انسان ته خوبش وي راضي اوچي کوم ورته ناخوبين وي ناراضه شي، نو دا شخص د الله تعالى له عبادت خخه دېرلري دي، هغه په صبر، توکل، رضا، عاجزى اومات ورميو عبادت نه دي پوره کري.

بشرته په دي اړه اختيار نشيته، بلکي د وېش تول واک له الله تعالى سره دي، یواحی الله تعالى دعلم څښتن، اوچت او د حمکت خاوند دي، ځکه چي هماګه ذات په غېبي او پتوشيانو خبر او د پایلو پوهه يي هم له الله تعالى سره ده .

***

د الله تعالى رضا د انسان په رضاپوري تړلي ده

انسان باید په دي پوه شي، چي الله تعالى ورڅخه هغه وخت راضي کيري، کله چي دي له الله تعالى خخه په ټولو حلال توکي خوبش اوسي، که د الله پاک په لبورزق راضي شو الله تعالى به ورڅخه په لبو عمل راضي شي، انسان چي په ټولو حلال توکي له الله(ﷺ) خخه خوبين وي، نوبيرزربه وويني چي د الله پاک رضا يي ترلاسه کيري ده، مخلصو خلکوته وکوري چي له لبو عمل سره سره ورنه الله پاک خوبين او دوى هم له الله(ﷺ) خخه راضي وي، بل طرف منافقينوته وکوري، چي الله پاک يي لړ او دير عمل قبول نه کر، ځکه چي هغوي الله تعالى او د هغه احکام يي بد وکيل، نو الله(ﷺ) يي کرني تباہ کري .

***

څوک چي ناراضه شوهغه د الله په قهر کړشو

ناخوبني، د غم، اندېښني، خفگان، د زړه د ناقراری، د فکر د خروالي، د ژوند د خرابي او پرالله (ﷺ) باندي د بدګومانۍ دروازه ده، خود الله تعالى په پړپکرو او ګرنوخوبني څرګندول له پورتنيو تولو بدمرغيو څخه د ژغورني مهمه لار ده، او د دی لامل ګرځي چي انسان ته د آخرت له جنت څخه مخکي د دنيا د جنت دروازه پرانيسټل شي. د نفس خوبني له برخليک او پړپکره ليک سره په جنګ کي نه، بلکي الله ته په غاره اپښوډلوکي ده، ځکه چي هغه کارسموونکي او د حکمت ثېښتن ده، هغه ذات په پړپکره او پېش کي په بي حکمتی سره نه شي تورن کېدلاي. په دې اړه تل زما د فیلسوف "ابن راوندي" قېصه رایاډیري چي له نېستي سره سره ملحد - بي دينه - انسان و، یوه ورڅ يې یو نالوستي اوناپوه کس ولیده چي د مانيو، کوروناوامالونو څېښتن و، نوهغه پورته اسمان ته وکتل بیا یې وویل : زه چي د نېری فیلسوف یم غریب یم، دا بل چي جا هل انسان دی بنه ژوندلري، دا خو یو ظالمانه وپش دی! نو الله تعالى ورته لا پسي ذلت، تنکي، هلاکت ورپه برخه کړل . (د آخرت عذاب دېرسوا کوونکي دی ځکه چي هله به هېڅ کومک ورسره نه شي کېدای). فصلت ۱۶:۴۱

په الهي پړپکرو د خوبني ګتي: په الهي پړپکرو باندي خوبني څرګندول زړه يخ او ډاډه ساتي، له همدي امله ګله چي راضي انسان ته کومه شک پېدا شي، نو سعدلاسه زړه بي د الله او د هغه د پېغبر د ژمنو لورته پام وکري، قدم يې ټینګ شي، بیا د حال په ژبه وايي: (دا هماماغه څه دي چي الله او پېغمبر يې له موره سره ژمنه کري وه او د هغه د رسول خبره په بشپړه توګه رېښتیا ده، نو دغې پېبني ده ټوي ايمان او الله ته خان سپارل لا پیاوري کړل). الاحزاب ۲:۳۳ خود ناراضه انسان زړه بیا دستونزو او غمیزو په وخت کي د سختي ناقراری، شک، زړه نازره توب، لیزی، اندېښني، ناروغۍ او ګډوډي بشکارشي، چي بیا د حال په ژبه داسي وايي : (الله او پېغمبر يې له تېرو یستلو پورته موبه سره بله ژمنه نه ده کړي). الاحزاب ۳:۳۳

د دغه زروند څېښتانيو عادت دا هم وي، چي ګله ورته ځانونه د ډوځه شي ور وېږبني، نو د هغه په اړه سخت تلوارکوي، خوکله چي له دوى څخه حق وغوبنتل شي بیا بې پرواړي کوي، که خير ورته ورسپري، نوخوشحاله او دادمن شي، که له سختي اوستونزې سره مخ شي، نوناراضه کېږي، له اسلام څخه وتل غوره وکني، چي په دغه عمل سره په دنيا او آخرت کي زيانمن کېږي.(او همدغه څرګند توان دی). الزمر ۳۹:۱۵

رضامندي بندە پە دى داپە كوي چى لە دى پىرتە ورتە بل ئىتۇر كارنىشىتە اوكلە چى انسان تە داد ورپە بىرخە شي، نوتۇل كارونە اوحالات يى سەم، فكىرىي برابىرىشى، اوناخوبىنى انسان لە دى كىتوڭخە دخىل كەمبىت اوپېرىبىت پە اندازە لرى كوي، خوكلە چى لە انسان خخە داد ولاپىشى، نوپە حقىقت كى ورخخە خوشحالى، امن، راحت اوپىنە ژوند لە منھە ولاپىشى، لىنە دا چى داللە تىعاليٰ لە لوپىپەپىزۇپۇ خخە يوه دا دە، چى انسان تە قراراو ارامتىا ورپە بىرخە شي . د دى سکون لوپى لامىل پە هەر حالت كى لە الله(ع) خخە خوبىنپىل دى .

يوشاعروايى : موپوتاسوپە خاطرد مىنى لاركى بېرترخە خېنىلى دى، موپەد بېلتۈن غم زغمو، خولە خپلۇخەگانونو خخە سرنە تکوو، ستاسوپىاد مۇپەتە تىل خوشحالى رابخنبى او زمۇپە د زىرە هەمبىشە هىلە دا دە چى تاسوز مۇپە لىدىنە اوكتەنە وکرى .

لە خپل رب سره دى جىڭرە مە كوه !

د اللە پر پېپىكىرە او وېش باندى خوبىنى خىرگىن دول بندە د اللە لە دېبىمىنى خخە خوندى ساتىي، پە داسىي حال كى چى لە الله(ع) خخە ناراضە كېدل لە اللە سره د دېبىمىنى پە معنا دە، حككە چى دا بندە د اللە(ع) پە پېپىكىرە خوبىن نە دى، د شىطان د دېبىمىنى اصلى لامىل هەمدا و، چى د اللە پە دينى او دىنیا يى پېپىكىرە و راضى نە و، نو چا چى بى دينى غورە كىرە كافىر شو اوچاچى لە پوھى سره سره انكارو كىر، نوپە حقىقت كى بى لە الله(ع) سره دەفە پە لوپى كى جىڭرە و كىرە او لوپى داللە تىعاليٰ خادردى، نو د اللە(ع) مقام تە يى و نە كىل، لىنە دا چى دا بندە د اللە حكمونە و روستە كوي اوناروا تە خان و رىنباشى، پە تقدىر ناراضە اوپە قضاء يى ايمان نە راويرى .

د اللە حكم پلى كېدونكى اوپېپىكىرە يى عادلانە دە :

د اللە فيصلە پر انسان عملى كىيوي اوھەرە فيصلە يى عادلانە دە، لىكە پە حدېت كى چى يادونە شوپى دە : ((زما پە اىرە ستابعادلانە پېپىكىرە شوپى دە)). خۇك چى داللە تىعاليٰ پە عدل راضى نە شو، نوھە ستر ئۆزالم او تېرى كۈونكى دى، اللە(ع) د حاكمانو حاكم دى، پر خېل خان بى ئۆزلم حرام كىرى، پر خېل بندگانو ئۆزلم نە كوي، اللە(ع) لە ئۆزلم خخە پاك دى، خوبىنده گان دى چى پر خېل نەفسونو ئۆزلم كوي . د پېغىمپە(ع) پە دى وينا كى، چى ((زما پە اىرە ستابعادلانە پېپىكىرە شوپى دە)). د گىناھ او د عذاب دوازە دولە قضاء رانغاري، اللە(ع) چى كله د گىناھ كولوليا د سزا

ورکولو پرپکرە کوي، نوپە عدل يى کوي چكە هەنە خود عادلانو عادل ذات دى، د ھىنوارازونوپە سبب د بندە پە اىرە دەگناھ كولوفىصلە كوي، چى پە خپلە ورباندى بىنە پوهىزى او د بندە لە پارە پە كى داسى گتى پرتى وي، چى لە الله(جى جلالە) پرتە بل ھېخۈك پرى نە پوهىزى .

پە ناخوبىنى كى ھېش نىشتە : بندە ھلتە ناراضە شى چى دخوبىنى شىيان ورتە ورنە كېل شى او يا ورتە كوم زيان ورسىزىرى، كە انسان پە دى عقىدە شى، چى كوم شى ورتە نە وي مقررشۇي ھېڭىلە به ورتە ونە رسىزىرى اوچى چە ورتە مقرر- تاڭل شوئى- وي پە ھېش حالت كى بە ترى ايسارانە شى، نو بىبا ورتە ناخوبىنى گتى نە لرى، خو دومەرە خېرە به وي چى خوبىش شىيان بە يى نە وي ترلاسە كېرى، يا بە يى بد شىيان لە ھان چخە نە وي ايساركىرى . پە بل حدیث كى داسى ويل شوئى دى : ((اى ابوھریرە اتە چى پە راتلونكى كى لە كوم شى سره مخامىبدونكى بى قلم پرى نورلىكى نە كوي چكە چى الھى پرپکرە سرتە رسپىلى دە، د ھرشى بىرخلىك لىكى شوئى، قلمونە لىكى نە كوي او عملپانى تىل شوئى دى)) .

سلامتىيا پە رضامندى كى پرتە دە : د سلامتى دروازە رضامندى دە چى بندە تە روغ زىرە ورپە برخە كوى، لە هەردىول خيانىت، بىدى اوناپاكى چخە زىرە ژغوري، دالله لە عذاب چخە هەنە خۇك ژغۇرل كېرىي چى پە روغ زىرە لە الله پاك سره مخامىخ شى، داسى زىرە وي چى د شك، گومان، شرك، د شيطان اودەنە لېنكرۇ لە هەردىول وسوسو، دوكى، دروغىنۇرمۇنوا وپېرلۇخە پاك او ساتلى ئى، خو دا چى پە دى زىرە كى لە الله پرتە بل ھېش شى نە خايىزى .

((اى پىغمىبرە ورتە واپە الله نازل كىرى وو، بىبا دوى پېرىدە چى خپلۇ اوتو بو تو سره لوبي وگرىي)). الانعام ۹۱:۶

ھەمدا راز دا لرى خېرە د چى يو زىرە دى لە ناروغى چخە ترەھەنە روغ پاتى شى، ترەھەنە چى هەنە راضى نە وي اوخۇمەرە چى بندە بېرراضايى وي، نو ھماگۇمرە بى زىرە روغ وي، ناپاكى، خيانىت او بى دىنىي، دا تۈل لە ناخوبىنى سره تىلى دى او د زىرە روغ والى اونتۇرى لە رضا سره تىل شوئى دى . ھەمدا رازد ناخوبىنى بله مبۇھ كىنە او د رضا مبۇھ لە كىنە چخە د زىرە پاكوالى دى . رضامندى هەنە ونە د چى د توحيد پە بن كى د اخلاقى پە او بۇخىزوبىرىي، بېخ بى ايمان دى او نېڭ عملونە بى بشاخونە دى، چى مبۇھ بى دېرە خوندورە وي، حدیث شريف دى چى ((د ايمان مزە هەنە چا و چىلە، چى الله پاك تە پە ربانىت،

اسلام ته په شريعت او محمد (ﷺ) ته په پيغمبرى باندي راضي شو)).

نا خوبني د شک دروازه ده :

پرالهي پربکرو ناراضه کېدل، دالله په پربکره، وېش، حکمت او علم باندي شک پيدا کوي، ناخوبن انسان دېرکم وخت د زيره له شک خخه په امان وي، په زيره کي يې تل شک داسي خوتيري، چي دى ورباندي نه پوهيري، که خپل نفس ته بنه حيرشي، نو و به کوري چي يقين اوایمان يې ناروغه دى، شيطان په کي ننوتى دى، لکه خرنگه چي شک او ناخوبني دوه نه بېلېدونکي ملګري دي دارنگه يقين اورضا دوه نه بېلېدونکي ورونه دي . دا د هغه حدیث معنا ده چي امام ترمذی رانقل کري دى . ((که ته کولاي شي په يقين او رضا دواړو عمل وکري، نو دا کاروکره، که له توان خخه دي پوره نه وه، نوېه ستونزو باندي صبرکولوکي دېرخironه شته)) .

پرالهي پربکرو باندي ناراضه خلک ان که په خوله هېڅ نه وايي، خوهېښه دننه په کراو اخته وي، هغوي تل دبری زياتي پوهنتي کوي، وايي به چي دا کارولي داسي شو، دابه خرنگه شي او دا ولې پېښ شول ؟

پرالهي پربکرو خوبېدل شتمني او سوكالي ده :

څوک چي پرالهي وېش باندي خپل زيره له خوبني خخه ډک کري، نوالله تعالى به يې سينه د نفس په شتمني، داډ او فناعت هلته وردکه کري، چي خپل زيره د الله تعالى په مينه، هغه ته په ورگرځدو او ورباندي يقين کولونه په خانکري دول خالي او توکل پري وکري او څوک چي له رضامندی خخه بي برخي شو، نو زيره به يې د پورتنيو صفاتو پر ضد صفاتو خخه ډک او له نېکمرغۍ او بریالیتوب خخه به يې پام او اوري . د الله پرپربکرو چې بنده رضا شي، نو زيره يې د الله (ﷺ) په مينه ډک شي او کله چي پري ناخوبني منځته راغله، نو زيره د الله پاک له محبت خخه تشن شي . ناراضه انسان ژوند او ناشکره انسان قرار نه لري، تل به په ناقراره حالت کي وي، خپله روزي کمه او برخه بي ارزښته ګئي، خپلي غميزي ورته غتني بشکاري، ځان ورته د دېرشي وراو يا د لور مقام حقدار بشکاري، آن تردي داسي انګيرى، چي ګواکي الله (ﷺ) يې برخه کمه کري ده، نو دا دول انسان به خرنگه خوبن او داومن شي او خرنگه به نېکمرغه ژوند تپرکري؟ . (د سزا لامل يې دا وچي ده ګه کارپسي روان شوچي هغه کارد الله د قهر لامل وکرځده، او د الله رضا ورته بدہ بشکاره شوه، نوالله يې هم ټولی کرني

لە منخه يورى). مۇد ٤٧:

پر الھي پربکرو د خوبنى مبوه شکردى :

خوبنى يا رضامندى د شکرمبوه منخته راوري، چي په حقیقت کي دا کار د ايمان لە لورو پوريو خەشمېرل كىري، بلکى په اصل کي د ايمان حقیقت همدا دى حكە د ايمان د روروستى پاتكى موخە همدا وي، چي دخپل پالونكى رب شکر ترسره شي اوھغە خوک چي د الله تعالى په حكمونو، كارونو، حكمت، ورگە باندى نە خوبىتىرى، نوھغە شخص په حقیقت کي د الله (ع) شکرنە پرھاي كوي، لنده دا چي شکر ويستونكى خلک ترتولو زيات د بىشە حالت او غورە عقل خېنستان و ي .

د الله پرفىصلو باندى د ناخوبى مبوه كفر وي :

په پېزۈينوشکرکول چي دخوبنى نتيجه وي، نوخىگىنە خبرە ده چي د ناخوبى مبوه بە د نعمتنونو ناشكىرى وي، چي هغە بىا د دى لامل ھم گرخبداي شي، چي بىنە لە خپل لوروونكى (ع) خەمنىكىرى، كله چي بىنە لە خپل رب خە پە خپلوبولو حالاتوکى خوشحالە شو، نو د خپل رب شکري ترسره كە، د راضىي شوو او شکر ويستونكولە ىلى خە به وئىنلىشى، اوچا چي ناخوبى خىگىنە كە، نو پە حقىت کي يى د كفارو لار نىولي او د خپل رب پرپېكرو خە او پە قەر دى . پە عقىدە او دين کي يى نىمكىرىتىاھم لە دى خايە منخته راھى، چي پە بىنە كاتوکى دېر داسى خلک شتە چي غوارى خپل خانونە د نورو بىنە گانو خاديان وگرخوي، دا لا خە چي پر الله باندى هم نىوکى كوي، دا بى ادبى هم كوي چي پر الله تعالى باندى د خان لە پارە دەھغوشيانو روا كول غوارى، چي د دوى مزاج او طبىعت بىي غوارى.

(اي مؤمنانو! د الله اوھغە لە پېغىبرە مخكى پرپېكىي مە كوى). الحجرات ٤٩: ١)

ناخوبى د شىطانى چلونو سترجال دى :

دېرى وختونە شىطان پرانسان باندى د ناخوبى او شھوت پە حالت کي بىلاسە كىري او پە خانگىري دۈل كله چي انسان دېرناراضە او پە قەرخى، نوشىطان يى بىاپە اسانى سەرە بنكاركىي، بىا داسى خە كوي او وايىي چي هغە د الله تعالى د خەفگان لامل كىري . لە ھەدى املە رسول الله (ع) د خپل زوى "ابراهيم" د مەرينى پرمەھا وویل : ((سترگى او بشكى تويوپى، زىرە خوبىتىرى،

خوموږه څه نه وايو، چي زموږ رب ناراضه کوي)).

د زامنو مرينه یوه داسي پېښه ده، چي له امله یې دېرخلک پرالهي پرپکره ناراضه کوي، څېله ناخوبني او قهرځنډوي، نو رسول الله(ﷺ) خبر ورکر، چي په دي ځای کي به هغه څه نه واي، چي نور زيات خلک یې واي، چي خپل رب په ناوروخرنډونو او کرنوناراضه کوي، بلکي یواخي هغه څه به واي چي الله تعالى پري خوبشيري . که انسان د الله(ﷺ) پرهفو فيصلوباندي چي په بنکاره بنه ورته ببرې بېښي پر دربو خبرو غور وکړي، نو هرومرو به یې ستونزې او غمېزې ورته اسانه شي .

لومړۍ : بندې باید په دي بنه پوه وي، چي الله په خپله پرپکره او وبش کي د حکمت څښتن دی او الله(ﷺ) د بندې په ګټه او مصلحت بنه پوهېږي .

دويم : هغه لوی اجر او دېر ثواب ته نظر وکړي، چي الله(ﷺ) یې له غمڅپلوسره ژمنه کړي ده .

درېبیم: الله(ﷺ) د پرپکري واکدار او بندې یواخي ورته د غاري اپښو دلواو مندي و هلو اختيار لري . (ایاه ۴۳: ۲۲). الزخرف (ویشی).

پرالهي پرپکرو خوبنېدل نفسی غوبنتنی له منهه وري:

د الله پاک پر پرپکرو خوبني څرګندول، نفسی غوبنتنی او له زره څخه هوا و بیاسی، له همدي امله خوبن او راضي بندې د خپل رب په ټولوامرongo پېسي روان وي، چي وروسته بیا د همداګه بندې د خوشحالی لامل هم و ګرځي، نچور دا شو، چي په زره کي په یو وخت کي دوه شیان یعنی په الهي پرپکرو خوبنېدل او د نفس په لاره تلل نه خایوی او که دچا په زره کي له دواړو برخو څخه څه اندازه پرته وه، نو په دی صورت کي بیا اعتبار هغه زورور حالت دی . شاعرو اوي: که زماپه بي خوبی کي ستاسو خوبني وي، نو بیا دی په خوب باندې د الله سلام وي .

(موسی ووبل، ماخکه تلوار وکړ، چي ته راڅخه راضي شي). طه ۲۰: ۸۴)

شاعرو اوي: که ستاسو پت راز هغه وي چي زموږ عماز بنکاره کړي وي، نو بیا خو زما زخم په هغه صورت کي چي زه تاسو راضي کرم هېڅ درد نه لري .

***

لندہ دمه

پیغمبر (ﷺ) وايي: ((الله تعالى په هوسا او سوکاله حالت کي و پېژنه، نو هغه په تا د ستونزی پرمھال و پېژني)).

ته د پراخی، سوکالی، نعمتونو، د عمرد او بودوالی، د بدنه د روختیاپه حالت کي خپل رب ته په بندگی، عبادت، د نعمتونو په شکروستلو، په غمیزوکی په صبر او زغم، د غمونو د پېښدو ترمخه الله ته په رببنتیني دول زاری کولوسره خان و رنڌدي او خورکره، د بنوکارونو لارغوره او په بېپکنويکي مال ولکوھ، نو ته به په دغه صورت کي د الله په وراندي په سختيوکي و پېژنډل شي، هره ستونزه به درڅخه لري او اسانه کري، اندېښني به دی لري کري او د دغوتولو حسانو نو لامل هغه پېژندګلوي ده، چي تاله الله سره په خوبني کي لرله.

بنده ته بشائي چي له خپل پالونکي ذات سره په زره کي ځانګري پېژندګلوي ولري، په هر حالت کي يې خان ته نژدي او کافي وکني، نو پاپله به يې دا وي چې په ګوښنیتوب کي به د رب محبت ورسره وي او همدارنګه به يې يادونه، بلنه، زاري او بنده ګي ورته یو خانګري خوند ورکوي، هر دیول دنیابي ستونزی به پري اسانه تېږي، د عالم برخ- دقيرپراو- دحش په میدان کي د الله تعالى په وراندي و درېدل او دې ته ورته نور ستونزمن او سخت حالتونه ورته اسانېږي . که د بنده اورب تر منځ بنه پېژندګلوي او اړيکي وي، نو همدا د تولو خای نيسې .

***

د مسلمانو ورونو پر ورو تپرو تنو باید ستړګي پتني شي

(اى پیغمبره! د بخښني لاره خپله کره، د نېکيويه لور بلنه کوه او له ناپوهانو خخه ځنک ته شه). الاعراف: ۷: ۱۹۹

چاته نه بشائي چي له مسلمان ورورڅه له دې امله بي پروا او خفه شي چې هغه د یو یا دوه داسي خويونو ځښتن وي چې په خپله يې بد ګني، په داسي حال کي چې نور پاتي ټول يا پېرخويونه او اخلاق يې په زره پوري وي، ځکه چې لبده نيمګريتيا خوپه هرڅه کي د بخښني ورده، سل په سلوکي بشپړتيا خوپه بشريت کي ناشونې ده .

"کندي" وايي : ته له ملګري خخه ځنکه د یوه خوي غوښتنه لري، په

داسی حال کی چې هغه د خلوروطبعیونو خبنتن دی . سره له دی چې د انسان خپل نفس خبنتن او واکمن دی، په خپله خوبنې چلپوي او انسان ته نفس ترتوخانګري مقام لري، خوهېڅکله دا نفس خپل خاوند ته پوره اختيارنه ورکوي اونه يې هر مهال خبره مني، نو د بل چا د نفس په اړه به څرنګه وتوانۍوي !؟ (لکه د پخوا په څېږیاهم الله پرتاسو پېروزینه وکړه) . النساء ۹۴:۴

(نوتابوسو خپلخانونو سپېڅلتیا دعوه مه کوي، الله هغه څوک د پېښه پېژنې چې ورځنې و پېږیدي) . النَّجَمُ ۵۲:۲۳

په دی برخه کی تاته همدومره بس دی، چې ستا د یوه مسلمان ورور دېر خوبونه خوبنېږي . ابودراء (رضي الله عنه) وايي، د مسلمان ورور د نشتولالي نه به تاته داغوره وي، چې ملامتیا ومنی، حکه چې پوره ورور به چېږي و مومي!؟ شاعرانو بیا د ابوالدراء (رضي الله عنه) دا ویناپه خپل اشعاروکي رانګړلې ده، "ابوالعتاهیه" وايي، وروره! د دنیاپه څلکوکي به ته کوم داسی ورور پېدا کړي، چې هغه به په بشپړه توګه پوره وي !؟

"ابو تمام طاني" وايي : انسان ته هېڅ شي دومره توان نه دی رسولی، لکه څومره يې چې عقل و رسولي دی، ته به په معنا پوره ورورکله و مومي!؟ یو عالم وايي : له نور و خڅه د پوره انصاف خوبنټه په خپله بي انصافي ده .

يو بل وايي : موږ لا د خپلخانونو خڅه په پوره توګه خوشحاله نه يو، نو له نور و خڅه به څرنګه خوبن شو!! یوليکوال وايي : داسی انسان چې خوى او اخلاق يې تاته د منلوور وي، درنښت، پوهه او هوښياري يې هم تاته روښانه وي، نو که کوم پېت وروکي عيب يا کومه کوچنی تېروتنه يې تاته جوته شوه، په داسی حال کی چې هغه نوري شماره بنه اړخونه هم لري، نوتاته په کارنه ده، چې د دغسي ورور په اړه ته له بي پرواړي خڅه کار و اخلي، حکه چې ته به دخپل ژونډ ترپایه هېڅ داسی شخص ونه مومي، چې هغه دی د خوى او اخلاقوله اړخه داسی پوره وي، چې هېڅ نيمګږتیا به په کي نه وي، خيردي په دی اړه لومري ته په خپل نفس کي فکر و کړه، خوشحالی او غوښتنې يې يو اړخ ته پېږیده، بېاپري له پوره باورنه وروسته هغه وازمایه، نو هلتنه به پوره تسل او حیقت درته څرګندشي، بیابه کله هم خپل مسلمان ورور په تېروتنه نه ملامتني .

يو شاعر وايي : هغه به څوک وي چې ټول خوبونه يې خلکوته ومنل شي، د انسان د درنښت همدا نښه ده چې عیيونه يې شمېرل کېږي . (څلک

ورپسى گوتى لکوي) . ژبارن .

نابغه شاعر "ذبیانی" وايي: څوک به له عېب څخه خالي وي؟ که ته چپل ورور په یوی نيمگرتيا پېړېږدي، نوهېڅ ورور يا ملګري به درته پاتي نه شي .

اودا خبره هغه نه ردوی د کومي ازمويني بیان، چې مور وکړي عندي د خويونو له پلوه بشپړوالی ناشونی دی، ځکه چې انسان دڅېل نفس او د نورو څلورو خويونو په از مېښت کي پروت دی، دا خوځرګند حقیقت دی چې انسان په ناشونی کارباندي ملامت نه وي، بلکې بختل کړوي، له دی امله تاته نه بڼاني چې مسلمان ورور د یوی نيمگرتيا له امله نا اشنا وکني او یا ورباندي د یوی کمزوري پرمهاں بدګوماني وکري، که تاته په رېښتیاسره دهغه بدلون اوبدی خرګنده شوي وي، نو نيمگرتياوی باید د نفسونو او مزاجونو پرکمزوري وتپل شي، سره له دی چې انسان ته چپل نفس غوره وي، خوکله کله داسي نيمگرتياوی پېښېو چې بیا د څېل خان لحظه هم نه کوي او دا به په دی معنا نه وي چې له څېل خان سره د انسان دا ډول چلنډ دینمني او یا سترياله امله دی.

د پوهانو له نشرونو څخه یو دا دی : په داسي حال کي چې تاخپل ملګري د یقين په بنسټ سره غوره کري وي، نو پام کوه چې تشن ګومان بي درڅخه څخه نه کري. "جعفر بن محمد" څېل زوى ته داسي وايي، اى بچوريه! که له مسلمانانو ورونو څخه کوم یوپيرتاباندي دري خله په قهرشو اوبيا یي ستپه اړه له حق پرته نورڅه ونه ويل، نوته دغه شخص څېل خانګري دوست ونيسه . "حسن بن وهب" وايي : د دوستي له حقونو څخه یو دا دی، چې له ملګرو سره له پختښي نه کار واخیستن شي اوکه نيمگرتيا ولري ورڅخه سترګي پتني شي .

له علي(رضي الله عنه) څخه د دی آيت د معنا پوښنته وشوه: (په بنه ډول له - مشرکانو- څخه دخ وګرخوه). الحجر ۹۴: ۱۵

نو، علي(رضي الله عنه) وویل : له ګیلې او ملامتو لوپرته رضامندي او خوبني بي مطلب دی . شاعر "ابن رومي" وايي : دا دنيا او دا یې خلک دي، دا خبره هر و مردو ده، چې کله به خس په سترګه کي پرېبوخې اوبيا به او به خرى وي، او د بي انصافۍ خبره خو داده، چې ته په دنيا کي له اخلاقو څخه پوره انسان لټوی، حال دا چې ته په څېل له تهذيب نه نيمگرتی يې . یو شاعر وايي : زموږ پېيوستون به د ورخو له تېرېدو سره هم پاتي وي، زموږ بېلتون د پېړلې

باران ته ورتە دى، داسى چى د ورپىلو پىلل يى تا ويروي، خو ودرپىل بى دېر نىزدى او ژرىي . دا چى تە لە خېل يوه قەھرجۇن ملىگەرى سەرە مخامخىرى، نۇداسى وانگىرە چى گواكى دا يوکشىر تە د مشر لاربىنونە دە او بىس . (كە پىرتاسۇد الله فضل نە وى شوى، نوھېڭلە بە مو يوكس ھەم لە ئىناھ چەپاڭ شوى نە واي).
النور ۲۱: ۲۳

بل شاعر وايى : يعنى تە پە پېشپەرە معنا داسى انسان غوارى، چى هېڭىلىقى نىيمىگىرتىيا ونه لرى، نو اىدا د عنبرلىرىنى لە دود پىرتە بىنە بوى خوروى ؟

***

دالله پە طاعت كى د وخت او صحت لە نعمتو نو خەكتە اخىستىل

تاتە پە كاردى چى د خېل صحت او وخت لە نعمت چە د الله(ع) پە طاعت كى استفادە وکىرى، خېل زىيارە صحت لە پارە او كارد وخت لە پارە يو غنىمت وگىنى، پە داسى حال كى چى پېرخېلۇ شوو كارونو بە باورهم لرى، چكە چى تىل د كارلە پارە وخت نە براپىرىي، اوشوي كارونە بىيانە شي راڭرەپىلايى، د وزگار وخت تېرولوپاپايىلە بدې يا پېنپەمانى دە، او گوبىنېتىپ لە سمى لارى چە د كوبىدواو ياد د خەقىغان غۇندى پايلى لرى . عمر(رضي الله عنه) وايى : د نارينە لە پارە راحت غفتى اود بىنخۇ لە پارە بىنایىست دى . "بېزرمە" وايى : كە بوختىبا ستۇمانى وي، نو وزگارتىيا خرابى دە . بل عالم وايى : لە گوبىنېتىپ چە خانونە ورۇغۇرى، چكە چى هەغە عقلۇنە خرابىوي او جور كار ورانوي .

يوبىليغ عالم وايى : خېلە ورخ پە بى كىتى كاركى مە تېرۇھ او خېل مال لە بىنېگىنى پىرتە پە بل كاركى مە لگۇھ، چكە چى عمرلە دى چە بېرلەندى، چى پە بى كىتۇ كارونو كى تېرىشى او مال لە دى نە بېرکەم دى، چى هەغە دى دخىر او بىنېكىتو لە كارونو خەكتە پىرتە پە بل ھائى كى ولگىرىي . هوپىيارسىرى لە دى چە بېراوچەت دى چى خېلى ورخى پە داسى كاركى تېرى كرى، چى هەغە ورتە هېڭىتە او خىرنە رسوی، يادى خېل مال پە داسى ھائى كى لگۇي، چى نە يى اجر او نە يى ثواب پە لاس ورخى .... لە دغۇ تىلۇ نە غورە او رسپىدىلى وينا د عىسى(عليه السلام) د چى وايى، درى شىيان نېكى كېنل كېرىي : خېرى، لىيلى او چۈپتىيا . نو د هەرچا خېرى چى د الله تعالى لە ذەركەن نە وە، بېشكە چى باطىلە او بېخايە خېرى بى وکىرە، دچا نظر يالىد چى لە پېند اخىستىلۇ پىرتە بل چە و، نو بېشكە چى كتونكى تېروتى دى، او د چا چۈپتىيا چى لە فكەر پىرتە بل شى وە،

نوبېشکە چى بى گتى كار يى كرى دى .

***

الله د مؤمنانو دوست دى

بندە يوداسى ذات تە ارتىالارى، چى هغە د عبادت ور وي او همدا راز يوه پالونكى دوست تە محتاج دى . د عبادت ور ذات پايد د قدرت، مرستى، پرپكىرى، گتى رسولو، بى پروايى، زور او پە تىپاتى صفتۇنواباندى ستايىل شوئى وي اوپە دخۇ صفتۇباندى ستايىل شوئى ذات يواحى هغە رب دى، چى هغە واحد، يواحى، تولواك او بىرلاسى ذات دى . لە الله پرته پە مخلوقاتو كى داسى ھېشۈك نىشتە، چى بندە دى پېرھە دايد وي، يا ورته پە مخ ورگۈخۈلۈخۈند واخلى . هەمدە الله تعالى دى چى بندە ورسە قرارىزىي، يواحى همدا الله دى چى د وېرىپدونكۇ او پنا غوبىنتونكۈلپارە پىناھاى دى، د مرستە غوبىنتونكۇ مرستىنى او د پناھ غوبىنتونكى بىنە گاۋىند دى .

(هغە وخت ياد كىرە چى تاسو له خېل رب نە پە دېرى عاجزى مرستە غوبىنتە او ستابىسىد عاء بىي ومنلە). الاتفال ٩:٨

(هغە پناھ وركوي خود هغە پېر ضد حوك پناھ نە شي وركولاى). المؤمنون ٢٣:٨٨

(لە الله پرته بە بىي بل ھېش دوست او شفاعت كۆونكى نە وي). الانعام ٦:٥١

اوچا چى لە الله تعالى پرته دېل چا عبادت وكر، كە دخۇ شخص تە پە دنیا كى دھەنە دروغىن معيود لە اىرخە ڭە اندازە محبت دوستى او خوند ھم ورته ورسىرىي خودا گتى پە حقىقت كى زيانىنى دى او دغە كىن تە د زەر لرونكۇ خورۇ مثال لرى . (كە پە ھىمكە او اسمان كى لە الله پرته نور خادىان وائى، نو د ھىمكى او اسمان نظام بە گۈدۈپ شوئى و، خود عرش ٿىبتىن لە ھفو خبر و خەپاک دى چى مشركان بىي وايى). الانبياء ٢١:٢٢

د ھىمكى او اسمان سمون پە دى كى دى چى يواحى د الله تعالى عبادت پە كى وشى او كە پە دى دوارو كى لە الله تعالى پرته نور و معيودانو شتون درلۇدلاي، نو بىياخوبە الله تعالى حق نە وي، ھكە چى الله پاک ھېش اندول او مانند نە لرى، نو حتىمى خبرە ده چى بىبا بە ھىمكە او اسمان د گۈدۈپ لە فساد سەرە مخ شوئى وو، ھكە چى دوايرە بە لە هغە شي ڭە بى برخى وائى، پە كوم شي چى دەھفى

دواiro سمون او جورپىل منختە راتلىل، نوپە يقينى دول خېرىنده شوه چى بندە خېل معبود، مولا، كافي او مرسىتىدوی ذات تە اىدى، چى پە اصل كى د فانى اىريكى لە باقى، د كمزوري لە قوي او نېستىمن لە شىتنى ذات سره نېبىتى وي . هرچا چى الله(َ) پە الھىت او روبىيت ونە منه، نوھرومرو بە لە الله پىرتە نورشىيان، لىكە عكسونە، زىرە وironىكى او رابنىكىنى شىيان خېل خادى ئىنى، او خان بە ورتە مربى كوي . (ايا تاھەفە خۇك لىدىلى، چى د خېلى ھوا اوھوس عبادت كوي).
الجائيه ٤٥:٢٣

(ھغۇي لە الله پىرتە نورخادايان نى يولى دى). مرىم ١٩:٨١

((رسول الله (ﷺ) حُصِّينَتْهُ وَوَوِيلُ : اى حصىنە! تە د خۇخدايانو عبادت كوي؟ هغە خواب ورکىر د اوو خدايانو عبادت كوم، چى شىپىرە خمكە او يوپە اسمان كى دى، پىغمەر(ﷺ) ورتە ووپەيل: ستاد خوبىنى او وېرى خادى كوم يۈدى؟ هغە ورتە ووپەيل هغە چى پە اسمان كى دى، نو رسول الله(ﷺ) ورتە ووپەيل: تە هغە پىپىرەدە چى پە خمكە كى دى، د هماغانە ذات عبادت وکەرە چى هغە پاس پە اسمان كى دى)). پۇھ شە - اى لوستۇنكىكە! چى بندە الله تعالى تە پە دى كى اىرىدى، چى يواحى د هەمدە(ﷺ) عبادت وکرى، شىركى ورسە پىدا نە كرى، الله تعالى بېخ داسى انپول او مانند نە لرى چى الله(ﷺ) ورسە پىرتە شي، د بندە حاجت الله تە داسى دى، لىكە بدن چى خوراك او خېنىڭ تە اىرتىيا لرى، خوبىا ھە تەرنىخە يې پىپىرونە شتە، خكە چى د بندە حقىقت او بىنسەت د هغە زرە او روح دى او د دغۇ دواiro سمون لە بېخۇكە الله پىرتە پە بل ھەرشى سرە ناشۇنى دى، لىنەدا چى زرە او روح پە دنیاكي د الله تعالى لە يادخە پىرتە پە بل بېخ شى نە شي داۋە كېدلايى، د الله(ﷺ) پە لورزىيار ويسەتونكى او پە پاي كى ورسە ھەرۇمۇمۇخ كېدونكى دى .

شاھىروايى : خۇك چى د الله تعالى لىدلو تە لپوالە وي، نو الله پاڭ بە د هغە لىدلو تە بېرخوبىن وي، او خۇك چى د الله(ﷺ) لىدلو تە لپوالە نە وي، نو الله ھەم د هغە لىدلى نە خوبىسى، نو تە لە الله تعالى خەخە د رحمت او فضل غوبىتتە كۆھ او مە ستومانە كېرە . كە چاتە پىرتە لە الله تعالى خەخە خە خوندونە او خوبىنى ورپە بىرخە كېرىي، نوھەنە بە ھەمىشە نە وي، بلکى كە كە بە ورپە بىرخە شي، ھەدارىنگە دا خوبىي لە يو یول نە بل یول او لە يوشخىص خەخە بل تە نقل كېرىي، او كە داسى وشى چى بىيا ھەدا خوند ورشي، خو نە كەتە لرىي او نە مزە، بلکى زيانمن شي، لىكە خۇمرە چى د دغە بندە پالونكى رب رېپېنتونى دى، نو پە ھەرمەل ورسە موجود وي . يو زاھد پە شعر كى وايى : چى تە راخخە خوبىن

شي، نور خاڭ دى پە غصە وي، خوکله چى تە راضي شي، نوھمدا زما ستر او وروستى ارمان دى .

پېغىمىرى (﴿) وايى : ((چا چى دىلخۇپە خەگان سەرە اللە تىعاليٰ خوشحالە كىر، نواللە (﴿) بە ورخە راضي شي اونورخاڭ بە ھەم ورخە راضي كېرى او چاچى د خلۇ دخوبىنى لە پارە اللە تىعاليٰ ناراضە كىر، نواللە تىعاليٰ بە ھەم لە دە خە ناراضە شي او نورخاڭ بە ھەم ورخە خفه كېرى)). پە دى اىرە ماتە تىل د شاعر "عکوك" ھەفە قىصە راپە زىرە كېرى چى، د وخت د يوه سترچارواكى "ابو دلف" ستايىنە يى كېرى وە او داسى يى وىلى وو: تە ھېخكەلە د مرستى اوينېكىنى غۇنېتىلە پارە لاس نە او بودوي، مىگرتە د خلکود روزى او اجلۇنوپېركە كوى، نو اللە تىعاليٰ ورباندى ماھۇن مسلط كى اوھەفە يى د دەغە شعروپىلۇ لە املە ووازە . (خە چى پە ھەرگىنە توگە يى د دین خلاف خېرى كېرى وە .)

(هەدارنەكە موبى ئەلمان د خېلۈكىنولە املە يوپېبل بىرلاسى كۆ). الاتعام ٦: ١٢٩)

***

ھېرونكوتە پە لارە كى خۇ اشارى

نېكمىرغى او بىرالىتوب روپىنانە نېنى لرى چى لە ورايە بىنكارى او د خېل چېنىتىن پە لوپىوالى، بىرالىتوب او لوپىوالى دلالت كۆي . د نېكمىرغى لە نېنۋەخە داھم يوه نېنى دە، چى ٿومە د نېكمىرغە بندە علم زياتىرىي پە ھماگە اندازە يى عاجزى او مەربانى ھەم دېپىرىي، چى دا د يوه قىمتى كائىي پە خېرى وي، ھەرخومە چى د كائىي وزن اوسوچە والى دېپىرىي پە ھماگە اندازە د سەندىرې بىخ تە كۆزپىرىي، نېچور دا چى دا شخص پە دى پەھىرىي چى علم يوه قوي الھى ورکە دە، اللە تىعاليٰ پېرى خىنى بىندىغان ازمایى، كە دەغە بندە دى نعمت شەركىپە بىنە دۈل پېرخاى كىر، د قېلىپۇ لە پارە يى بىنە لارە غورە كىر، نواللە (﴿) بە يى درجى لوپى كېرى . (الله پاك پە تاسوکى دايىمان او د علم د خاوندانو مرتبە لوپوي). المجادله ٥٨: ١١)

د نېكمىرغە انسان بىلە نېنى دادە چى ھەرخومە يى علم زياتىرىي پە ھماگە كېچى تقاوا دېپىرىي، چى ھېخكەلە لە پىنە بىنۋېپىنى، بىد ژېبى او د زىرە لە اوپىنتىلو چخە خان خوندى نە كەنى، ھەفە تىل چىل نفس ځارى او حساب ورسەرە كوى، لەكە يو ھېرک مرغە چى لە يوپى ونى چخە بلى او لە بلى چخە بلى تە د بىنكارى لە بىنكار او د كارتوس د وېشتىلە پېرى اوپرى راپرى . بىلە نېنى دا د چى دە عمرلە دېپىدو سەرە سەرە يى حرص كەمپىرىي او دا باور يى پېيدا كېرىي، چى نور نو د ژوند

وروستي پداو ته نژدي شوي دى، خپله تاکلى موده يى پوره كري او د مرگ په خنده ولاز دى. بله نبنه يى داده چى د شتمنى له بېرپەرسەرە يى سخاوت ھم زياتيري، خكە هغە پوهىپى چى مال يواماتت دى او مال ورکۈونكى يى ازمائىي، د لەكتىت خاي پېزندىل يى يوقرصفت وي، اومرگ انسان لره هروخت پە كەمین كى ناست وي . بله نبنه يى داده، چى د دغە انسان مقام او درجه چى هرخومە لورىپىري پە هماوغە اندازە خاكۇتە نژدى كىرىي، ارىتىا يى پوره كوي او له هفوئى سره عاجزى كوي، خكە انسانان پە حقىقت كى د الله تعالى بودى خوارە دى، او الله پاڭ تە پە تولو انساناتو كى هغە شخص زيات گران وي، ٿوڭ چى د الله (بۇدى خورۇ تە كېتە رسوي).

د بد مرغۇ نبىنى :

د بدمرغە انسان چى خومە علم زياتيري پە هماوغە اندازە يى كبراو غۇرۇلورىپىري، چى لە دى املە بىيا د هغە علم بى كتى، زىرە يى مىز، طبعتى يى سخت، خوى يى تىندا او ترىيو وي، خومە يى چى عمل زياتيري پە هماوغە اندازە يى ويازدېپىري او خلکوتە پە سېكە سترگە گوري، خان ورتە بىشە بشكارى، داسى انگىري چى گواكى يواخى همىدى بىرالى او پاتى نورخىل تباھ دى. خومە يى چى عمر اوپرىپىري پە هماوغە كچە يى حرص زياتيري، تىل بە د مال پە راتنۇلۇبۇخت او دېرىخىل وي، پېپىنى او غەمیزى پرى هېڭىزە كوي، سۆنۈزى او ناخوالى يى نە شى راۋىيپەنلاي، خومە يى چى مال دېپىري يى هماوغۇرمە يى بېخىلى زياتيري، زىرە يى تىل لە نېڭواد لو روخويونو خەتش وي، ورغۇي يى موتى اوراتول وي، پە مخ كى يى د شواخلاقۇنىشتۇرالى بشكارى، خومە يى چى مقام او شان لورىپىري پە هماوغە كچە يى غۇرۇ دېپىري، ويازمان او مغۇرور وي، پە پېرسېدىلى غايرە بە غەتى ئەتكى خبى كوي، كۈرۈ ووبى بە كىرىي، خان تە بە يو خۇك وايى، خوپە پاي كى دا انسان هېڭىز شى نە وي . پېغمەبر (بۇنىڭ) وايى : ((كېرىجىن خلک بە د آخرت پە ورخ د وىرۇ ذرۇ پە شكل كى د حىشمىدان تە تولىپىري او خلک بە يى تېپىنۇلەنلى كوي دا تۈل كارونە د الله (بۇنىڭ) لە خوا يىو ازمېپىنت دى، چى خېل بىنە گان پرى ازمائىي، د چا پايلە نېڭىرغا او دچا بدمرغە شي .

***

کرامت ازمېبىت دى

کرامت د پادشاهي، قىرت او مال په چېرىو ازمېبىت دى، الله(ﷺ) د سليمان (عليه السلام) وينا د "بلقىس" د تخت دلىلوبىرمهال داسى بىيانوي: (دا زما د رب مهربانى ده ترڅوچي ما وازمایي، ايا زه شکر وباسم، كه نه؟

الله تعالى پېرزوينه کوي چې وگوري چاپه بېنې شان قىولە كە، شكريي پر خاي كر او حق يى وساتە بىيا يى روزله، چى په خپله اونورخاڭ يى هم لە گئى خە برخمن شي، او خىنى خلک ورته د پام په سترگە نه گوري، برباد يى كەري، د نعمت ناشكىري وکرى او بىيا له همدوغە نعمت خە د ورکوونكى رې سره پە دېشمۇنى كى تربىنە كاراخلى، نعمتونە د الله(ﷺ) يو ازمېبىت دى، چى الله پاك پرى دشاكر شكار د كافركفرخاندۇى، لەكھ چۈرنگە چى تكليفونە د الله(ﷺ) ازمېبىت دى، الله تعالى د نعمتونولە لارى انسانان داسى ازمایي لەكھ چۈرنگە يى چى پە مصىبىتونوكى ازمایي . (كە چى الله انسان په ازمېبىت وازمایي، درنبىت ورپە بىرخە كەري او نعمت ورکرى، نو دغە انسان بىيا داسى وايىي : زما رب ماتە عزت راکىر او كە الله(ﷺ) د رزق پە كەموالى وازمایلو، نوبىا وايىي، زە خپل رې سېك كرم، ھېڭىلە داسى نه دە). الفجر ۱۵:۸۹

(يعنى داسى نه دە، هرچاتە چى روزى اونعمتونە پراخە كرم، نوما بە دەغە كى درنبىت او ورباندى بە مى پېرزو كەري وي، ياخۇك د روزى پە تىڭوالى وازمایم نومابە يى سېكاۋى كەري وي).

***

تلپاتى خزانى

بېشكە چى د الله لە خوا پېمانە ذهنى شتمى اوغورە ورکرى پە خپل ذات كى د دغۇ بىرخۇ د خاوندانوتلپاتى خزانى او د آخرت د سفرملەكىرى دى، لەكە : اسلام، ايمان، نېكى، بېنگىنە، پېھىزكارى، هجرت، جهاد، توبە ويسىتل او الله تە ورگەرخېدل . الله(ﷺ) وايىي : (نېكى يواخى دا نه د چى تاسو خېل مخونە ختىخ او لوپىدیخ لورتە واپروئى، بلکى نېكى د هەفە چا دە چى پرالله، د آخرت پە ورخ، پر پېرىپەن، كىتابونو او پېغىمىرانوباندى بىي ايمان راپرى وي او د زىرە خور مال بىي خېلۋانو، پلارمىو، نېستمنو، لاروپيو، سوالىگرو او د مريانوپە ازادولو كى ورکرى وي، لەمونخونە بىي تىنگ كەري، زكاتونە بىي ورکرى د خېلۋ ئەمنۇ پورە كوونكى او

د سختیو، کراونو او جګري پرمھال صبرکوونکي وي، هو! همدوی رېښتیني او
همدوی له الله څخه وپرپدونکي خلک دي). البقره ۲ : ۱۷۷

***

هغه همت چي له شريا ستوروسره دغري وهي

کله چي بنده ته لوی همت ورپه برخه شي، نو همدغه همت خپل خاوند
په غوره لارو بیایی اولورو پوريوته يي خېژوي . دا هم د اسلام له غورو
تګلارو څخه دي، چي په لور همت، شانداره مقصد، اوچت هدف اولوی مرام باندي
خان سینګارول دي . همت ستا په وجود کي د مثبت اومنفي مرکز حیثیت لري، چي
په شتون يي ستا شخصيت مثبت اوپه نشتوالي يي منفي کنبل کيروي، همت ستا د
اندامونو خارندوی دي، همت د اورلګيت او لمبې طاقت دي، هغه شي دي چي
انسان پري اوچتو منزلونو او درجوته ختلی شي، لوري همت تاته د الله(ﷺ) په امر
داسي خيردرپه برخه کوي، چي هېڅکله نه تماميموي، چي ته پري د کمال لورو
پوريو ته وځېري، همت ستا په رګونوکي دشهامات میرانۍ . وينه په خوختېت
راولي، د علم او عمل په ډکر کي تا ودروي، دهمت په شتون کي به خلک تاهېښه
د خيرپه دروازو کي ګوري، ستا لاسونه به له ضروري کارونوپورته نورچاته نه
اوږديړي، له مشرانو او چارواکوسره د خيرپه کارونوکي له خغاستي څخه
کاراخله، له مشرانو او مخورو خلکوسره به د پام ورچارو کي څغلي . په بې
ارزښته کارپه هېڅکله نه قانع کيږي، د قطارپه پاي کي به نه ودريږي، لړخه به
نه قبلوی، نوپه همت سینګارېدل به له تاخه بې ارزښته هيلی اوکارونه له منځه
يوسي، د سرتیټي، سپکاوي، چاپروسي، غور مالۍ ونه به درڅخه له پېخه وباسي
پر دغوتولوسرېبره همتناکه انسان د فوي زړه څښتن وي، ستونزمي پېښي يي
هېڅکله نه شي وېړولي، خوڅوک چي همت نه لري، هغه یوبې زړه او وپرپدونکي
انسان وي چي خوله يي..... تېلى وي .

خوپام کوه چي د همت او کېږي منځ کي د وروونکي اسمان او زرغونی
حکمکي په څېرڅرکند تو پېږشته، ټکه چي د همت لوري والي په اصل کي د انسان د
زړه پرسد ازadi غوبښتني یوبېکلی تاج دي، چي تل به خپل څښتن د پاکي،
سپېڅلتيا، پرمختګ او بېنګنې خواته هڅوي، همتناکه انسان به همبېشه ده ګه
بنېګنو له امله چي ورڅه تېږي شوي او يا يې له سرته رسولو څخه بې پېخې
شوي وي لاس مروري، د همت خاوند خپل سپېڅائي موخي ته د رسېډلويه هڅه
او هاند کي وي . ستر همت د پېغمبرانو د وارثانو- علماءو- ګانه ده، خوکېرد

بىمۇغى اوبي رحمى پر رنخ د كىرىو انسانانۇناروغى ده . نۇ لورھەت تل خپل چىختىن لورىو پىداوونوتە خېزىي او كىرىھەپشە خپل چىختىن دەمكى تل تە بىنكتە كوي . نواي د پوهى او علم غۇپېتۈنكىيە! تە خپل خان تە د لورھەتى تىڭلارە وتابكە او لە هەمت چىخە پە شانە شي، چەكە چى شريعت پە خپلۇ دېرىو احکاموکى د هەمت لورتە اشارە كىرى ده، ترخۇستا ژۇند پە هەمت كى پېت ونگارى او تاد تل لە پارە وينبىن او چارن وساتى، د هەمت لور تە د اشارە كۆوننۇك احکامولە جەملى چىخە : د او بود نىشتولىي پە حالت كى شريعت پە احکامو مامور شخص تە تىيم روا كىرى، خو پىرىدى بى ورتە امر نە دى كىرى چى لە بل چالخە دى مالى مرستە ددى لە پارە وغوارىي چى د او دىس لە پارە پىرى او بىه واخلى، مجبورخەكە نە دى چى د بل چا تىرىمنت لاندى راخى، چى د غۇپېتۈنكىي هەمت تە زيان رسوي او پىرىدى مسئلىي باندى د نورو احکامو قىاس كوه .

يوشا عروايىي : داسى هەمتونە چى لەرى بى مىنە غوارىي او سپورىمى بى پە خپلە رىنا كى تىكى انخۇرۇي . نۇ د الله پە خاطرچى هەمت تە ھانگىرى پاملىنە و كىرە او د ژۇند پە نىلۇ چارو كى د هەمت تورە وپېرقوه . بل شاعر عروايىي : هەمت بىنە زىيارىدى چى كله كله يوه چىنە پە بلى چىنى او ورخ پە بلى ورخ باندى غورە كوي .

***

د عقلۇنۇ لوست

ھە ئە چى فىر پراخوي اونفس خوشحالوي ھە دەھوبىيارانو او خىركو خلکوپە عقلۇنوكىي فىركول او لە علمى زېرمۇخە بى كىتە اخىستىل دى، چەكە چى دا د ھە چا لە پارە د تىلىت لامى گەرخى، ھۇك چى د ھە عقلىمندو پە بىنكلواوخلاندو پلوشۇكى لوستتە كوي، چى پە ھە بىگىرى پېغېر(۱) چى د تولوپوهانو او مخلوق سردار دى پە دى اىرە ورسەرە ھۇك نە شي پېرنە كېداي، چەكە چى ھە د وحى پە اساس تاييد شوى، معجزى او خارق العادە كارونە بى رېبىنتىنولى خەرىندىي، چى ھە لە بىنكارە نېنبو او ايتۇنوسەرە يوخاى رالېرل شوى دى، نوبىنكارە د چى دا د تولۇھوبىيارانو د ھوبىيارى او د اديبانو لە پوهى چىخە لوراوسىرىدى .

***

کله چي ناروغ شم، الله مي روغوي

"ابقراط" وايي : د زيان رسونوکي شي لېکارول د گتوريشى لە دېر و کارولو څخه غوره دی، همدارنګه زياتوی، چي د تبلی په پربېندو دائمي روغتیا خپله ملګري کرى او گېدە موپه خوراک او خېنباک مه ډکوئ .

خېنو پوهانوویلى دی : خوک چي روغتیاغواړي، نوھغوي دی ډودی بنه وژوي، په پاک شان اوحای دی خوراک ډکوئ، هغه مهال دی او به څښي چي تبوي شي، ډېرۍ او به دی نه څښي، د ماسختن له ډوبى نه وروسته دی لې په پېښو وګرځي، دشپې دی ترهغه مهاله نه ویده کېږي، ترڅوچي بیت الخلاء ته تللى نه وي، په مره ګېدە دی غسل نه ډکوئ، په اوري کي یوھل حمام په ژمي کي له لسو څلو خان وينځلواخخه غوره دی .

د "حارث" په نوم یو عالم وايي : د چا چي همبشه ژوند خوبن وي - حال دا چي دهېڅ چا له پاره تلپاتي ژوند نشته - نوھغه دی غرمه ناري او مابشام ناري وختي ډکوئ، نرم لباس دی اخوندي او له مېرمنوسره دی کورووالی کم ډکوئ .

"افلاطون" وايي : پنځه شیان بدن ویلي ډکوئ، بلکي له منځه بې وري : تنګلاسي، د دوستانو بېلتون، د غصي زغم، د نصيحت نه مثل، هوبنیارانو پسې د ناپوهانو خندا او ملندي .

د "ابقراط" له هرارخیزو ویناوو خخه داهم ده، چي هرزیات شی د طبیعت دېشنمن دی .

له "جالینوس" څخه وپوښتل شول چي ته ولني نه نارو غېږي؟ هغه وویل څخه چي ماکله هم دوه بېکاره خواره په معده کي نه دی یوھای کېږي، نه مي یو خوراک د بل خوراک له پاسه ورننویستي دی او نه مي په خپله ګېدە کي داسي خواره ايسارکري چي زه يې په تکلیف کېږي یم .

څلورشیان چي بدن کمزوري ډکوئ : ډېرۍ خبری، ډېرخوب، زیات خوراک، ډېرکورووالی .

ډېرۍ خبری ماغزه کمزوري ډکوئ او انسان ژر زیروي، ډېر خوب مخ زیروي، زړه ړندوی، د سترګو او به ټچوی، انسان له کاره وباسي او نوري

سختي ناروغری زیپووي . له بىخى سره دېرکوروالى بدن لېزوي، قوت كمزوري
كوي، د بدن مایعات - او به - كموي، رگونه سستوي، د "سد" ناروغرى پيدا
كوي او زيان يې تول بدن او په خانگى تۈگە دماغ تە رسىري .

څلورشيان چي بدن لېزوي : اندېبننە، خفگان، ولېره، بى خوبى .

څلورشيان چي زره خوشحالوي: شنو بوتو، روانواوبو، زره تە محبوب
او مېبوو تە کتل .

يوشاعر وايي : ماسختن مومخونوتە وكتل، نوزموږ روحونه دهغۇ د
بنکلا له املە چي موي وليدل روښانه شول .

څلورشيان چي سترگى كمزوري كوي : لوڭي پىنى گرځىدل، دېرژىرېدل،
د نري ليک لوستل، سهار او مابنام دېرسوس او تروش انسان ليدل .

څلور شيان چي جسم قوي كوي : نرم لباس اغوستل، په هغه ئاي کي
خان وينځل چي تىمە هوا ولرى ، د خوي او غورخوراڭ خوپل، بنه عطركارول .

څلورشيان چي مخ چووي، بنکلا او او به يې له منخه ويرى : دروغ ويل،
بي حيابي، د ناپوهى په حالت کي بي فايدي پوښتني کول، دېرە بد اخلاقي .

څلورشيان چي د مخ او به او بنکلا زياتوي : مېرانە، وفاء، درنبىت او
پرہېزگاري .

څلورشيان چي بعض او كركە زیپووي : كېر، كىنە، دروغ، دوه کسان
په جنگ اچول .

څلور شيان چي روزي دېرسو : د شېپى نفلى لمونځ کول، استغفارالله ويل
خيرات کول، گھېخ او مابنام ذكرکول .

شاعر وايي : شېپى تە مى ووپل، اى د پتو خبرو او رازونو څښتى! ايا
ستا په سينه کي کوم راز شته؟ هېغى ووپل : په خېل ژوند کي مى د پېشىمى په
وخت کى د دوستانوود مرکى په خېرېل پېت راز نه دى ليلى .

څلور شيان چي د روزى مخه نىسي : له سهارلمانچە نه وروسته ويده
کېدل، لېرلمونځ کول، تتمبلى او خيانات .

څلورشیان چې پوهه اوذهن خرابوي: د میوو اوتروشو شیانو بېر خورل
، پرمخ ویده کېدل، اندېښنه اوځګان کول .

څلورشیان حافظه اوپوهه قوي : له دنیاپی میني او غم څخه زره
خالي کول، په خوراک څښاك باندي معده نه ډکول، په بنه ډول د خوره اوښنه
خوراک تیارول، له بدن څخه د درنو او پېکاره موادو ويستل .

***

پام کوي !

هوبنيارانسان چې کله د یوکارهود کوي، نو ورته په کاردي چې لومړي
حیرشي او بنه وګوري، خارنه، انتظار او فکر دی وکري، څوکله دی څېل کاربیا
بیا وګوري، د کارپایلې دی وسنջوی، له احتیاط او وپري سره سره دی ټینګ
فکر وکري چې پېښمانه نه شي، کله چې بی له دغو پراوونوڅخه وروسته کارته
هود وکر، نوکه کارهه ماغسي ترسره شولکه څرنګه یې چې خوبنې وه، بیا دی د
الله تعاليٰ ستانيه وکري، څېل نظر دی وستانيي اوکه پایله یې منفي وه نوبیا دی
ووای، چې د الله تعاليٰ همداسي پېږکره وه او څرنګه یې چې خوبنې وي
هماغسي کار کوي، بیا دی راضي شي اوځګان دی نه کوي .

***

پوره څېرنې وکري

هوبنيارانسان د ټینګ قدم او سم نظرڅښتن وي، کله چې ناوره خبرونه
پري یړغل وکري او کارونه ورته ستونزمن شي، نوله بېري څخه کار نه اخلي،
په ظاهري خبرو باور اوسمدلاسه پرپکره نه کوي، کومه خبره یې چې اورپدلي
وې د هغې بنه سپیناوی کوي، په مسئلنه کي له حیركتيا اوົفکري نوخت څخه
کاراخلي، له هوبنيارانوسره پري مشوره کوي، څکه چې خميره - پوخ - نظر له
فطير خام - نظرڅخه غوره دی . پوهانوویلې چې : په عفوه - بخښنه - کي تېروتل
د سزا ورکولوله تېروتني څخه غوره دی . (- که خبره مو ونه څېرله - تاسوبه
په څېلوكرنو پېښمانه شن). الحرات ۴۹: ۶

***

له تینگ هود نه وروسته کارپیل کړه!

په دی کتاب کي چي زه کوم ايتونه، حديثونه، شعرونه، دعبرت قېصي، د پوهانو ويناوي او د حکمت کومي خبری ليکم دا تول تاته بلنه درکوي، چي ته یونوی ژوند پیل کړي، داسي ژوند چي له بنوپایلو، نبکوھيلو، بشکلي خاتمي او پایلو خخه ډک وي، خو دا هم باید په پام کي ولري چي ته دا دوبل ژوندون ترهفي پوري نه شي تراسه کولاي ترڅوته رېښتنې همت او کلک هود ونه لري، له غمونو، اندښتو سټومانۍ او کراوونو خخه د ژغورني له پاره درسره تینګ شوق نه وي . یو عالم ته وویل شول چي، بنده باید څرنګه توبه وباسي؟ هغه ورته وویل ترهرڅه د مخه باید کلک عزم - هود - ولري . له دی امله الله (عليه السلام) اولو العزم - د لوړو همتونو - پېغمبران د خپلوا همتونو په بنسټ سره جلا او خانګري کري دي .

(اى پېغعبره! ته هم د هغه پېغمبرانو په څېر صبر وکړه چي د لویو هودونو خاوندان وو). الاحقاف ۴۶:۳۵

آدم (عليه السلام) په هغه پله پېغمبرانو کي نه دي، چي د کلک عزم خاوندان وو، حکمه چي هغه تپروتلى و، الله تعالی د هغه په اړه وايي : (خوخبره يې له یاد څخه وتني وه او موبديه کي کلک هود ونه مومند، یعنی په قصد او کلکه اراده يې زموږ خبره نه وه مانه کړي). طه ۲۰:۱۱۵

هدارنګه د هغه اولاده ده، لکه عربي شاعر چي وايي : د دوى هماماغه طبیعت او جورېشت دی، چي زه يې د دوى له پلار "اخزم" څخه پېژنم .

څوک چي له خپل پلار سره ورته والي ولري، نوله خپل پلار سره يې تپري نه دي کړي، خوکه په توبه ويستوکي په پلار پسې نه ھي نو په گناه کولوکي هم د پلار په لاره مه ځي .

***

موږ د دنيا له ژوند پرته بل ژوندون هم لرو

د آخرت نېکمرغې د دنيا په نېکمرغې پوري تېلى ده، او عاقل انسان باید په دی پوه شي چي د دنيا ژوندون د آخرت په ژوندون پوري تېلى ده، او دواړه ژوندونونه په حقیقت کي یوژوند دی چي دوه نومونه لري، غبيي او بنکاره ژوند،

دنيا او آخرت، نن او سبا... خيني داسى انگيري چي يواخي د همدي دنيا ژوندون دى او بس، نو مال يى تول گرى وي، هغه يى ساتلى وي، ژوندون ته لپواله اوخان يى په فانى ژوند پوري نېتلولى وي، خوبىا په داسى حال كى مرشى چي غوبنتى، هيلى او كارونه يى همداسي په سينه كى پاتى شي.

شاعروايى : مور شېه او ورخ د خپلو ارتبايو د لاسته راولو له پاره تبروو، خوك چي ژوندى وي د هغه ارتباوى نه ختمىوي، د انسان له مرگ سره د هغه غوبنتى هم مري شي، خوترخوچى ژوندى وي، نواحاجتونه به يى هم ورسره ژوندى وي، د سهارراتك او د شبى تك، كوجنى هلك يى حوان او زور يى فنا كې، كله چي شبى خپله ورخ زره كره، ورخخه وروسته بله خوانه ورخ راشى.

زه خوخپل خان او هغۇخلۇتكە چي زما شا او خوا او سىرىي سخت هك پك يم، مور څومره لري ارزوگانى او بوده خوبونه او خيالات، ستراميدونه، د پاتى كېدو حيرانوونكى هيلى او نيتونه لرو، حال دا چي كه زمور له دلى خخه كوم يو مر كىرىي، نوله هغه سره په دى ارده څه سلا مشوره نه كېري، ته خبىروركول كىرىي او نه څه واك لري . (هېڭىز نفس په دى نه پوهېرىي چي سبا ته به څه كوي او هېڭىز نفس په دى نه پوهېرىي چي په كومه حمکه به مر كىرىي). لقمان ۳۱:۳۴

زه غوارم تاته درى حقيقتونه مخي ته كېردم : لومرى : ايا ستا په گومان ته به ارام، هوسا او دايد شى، كه ته دخپل رب پر پېركىرو، كىنو او برخليكونو راضىي نه شى او پرخپلى روزى، الھى ورگىرو او هغۇشيانو باندى چي ته يى لري خوبىن نه شى؟

دومىم : ايا تاد هفو نعمتنونو، بېكىنۇ او احسانونو شكر پرخاى كرى، چي ستا په لاس كى شته، چي بىا ته د نورو غوبنتى وکرى؟! بېشكە خوك چي د لېرو شيانو له شکرخخه ناتوانه شو، نوله دېرخخه خو په لومرى درجه پاتى كىرىي .

درېيم : ولى مور له هفو ذهنى شەمنىي چى الله (ﷺ) مور ته راکىرى دى كتە نه اخلى؟! مور باید هغه شەمنى روزو، په بىنه توگە يى په كار واچوو، له هر دول عييونو او خرابىو خخه يى پاك كرو، په خپل ژوند كى ترى د نورو د ئكتى، ورگرى او اغىز لە پاره كار واخلى .

زمور په عقلۇنوا خانونو كى دېرىنكلەي صفتونه او بىنى الھى ورگرى شته خو زمور په دېرخاخو كى داسى پت پراتە دى، لە قىمتى كانونه چى

ترخاورو لاندي پت، بىخ او پوينل شوي دي . دغۇ كانونولا داسى غىنتلى كان پېژندونكى نه دى موندى، چى لە خاورو خە ئى راوباسى، ھە ووينخى اوپاك يى كىرى، چى روښانە و خلىيە او خېل خاي تە يى ورسوى .

***

د خلاصون ترمهالە لە ظلم ڭخە پېتىل يوبىېنى حل دى

ما د "المتوارين" پە نوم كتاب چى "عبدالغنى الازدى" ليكلى دى ولوستە، دېردقىق اوزىزه رابنکونكى كتاب دى . دا كتاب دەنھۇخلىكپە اىرە قىصە كوي، چى د "حجاج بن يوسف" لە وېرى پت شوي وو، د كتاب لە لوستەلو وروستە ماتە ڭرگىنە شو، چى پە ڦوند كى پراخى شتە اوكلە پە شركى هم دانسان لە پارە د حل لارە پرتە وي . ماتە پە دى اىرونە د "ابيوردى" دوه بىتونە چى دېچلىي پناھ اخېستى پە اىرە يى وېلىي دى را پە يادشول چى وايى : زە لە خېل ڦوند خە دەھە د وزرونۇ ترسوري لاندى پت شوم، پە داسى حال كى چى ما وخت لىدە او وخت زە نە ليدىم، كە لە ورخۇ نە زماپېستتە وکرى، نوھە نە پوھىرى او كە پلتەنە وکرى چى استوگىخى مى چېرتە دى، نو وېھ يى پېژنى .

نامتوفصىح او رېبىنتىنى لىكوال "ابو عمر بن العلاء" د خېلوكەراونواو ستۇنزو پە اىرە چى د پېتىلپە وخت كى يى گاللىي دى وايى : زە "حجاج بن يوسف" ووبىولم، نوبىيا يەن تە وتبىتىدم او پە "صنعاء" كى مى يوكورتە پناھ يورە . د شېپى بە د ھە كور بام تە خىتل او د ورخى بە پە كوركى دىننە پېتىدم، وايى چى يوه شېپە د ھە كور د بام پر سرئاست وەم، ناخاپە مى د يوه سرى لە خولى ڭخە واورېدل، چى د شعرىپە ڦېبە يى ويل، دېرخەلە نفسونە لە يوې ستۇنزا ڭخە وېرىرىي، پە داسى حال كى چى دغۇتى د پرائىستلۇپە خېر لە ستۇنزا ڭخە د خلاصون لار ھە شتە .

"ابوالعلاء" وايى : نوما وويل، خلاصون! سخت خوبىن شوم، پە دى وخت كى يوېيل چا وويل ، حجاج مىشۇ دى، "ابوالعلاء" وايى، پەرالله (عز) مى دى قىسە وي زە پە دى وخت كى نە پوھېدم چى پە دغۇ دوه خېرۈكى پېرکومە يوه خوبىنى ڭرگىنە كىم، د لومىرى كىس پە خېرە چى خلاصون راورسىد او كە د دويم پە خېرچى ويل يى، "حجاج" مىشۇ! يواخىنى ھە پېرپەكە چى هەرمۇرۇپە سرتە رسىرىي، ھە د اسمانۇنواو خەمكولە واكمن ذات سرە دە چى : (الله هە وخت پە بېل بېل شان د كارونوپە تدبىرىكى دى). الزەمن ٢٩:٥٥

حسن بصری (رحمه الله) له حجّاج څخه خان پت کړي و، چې بیا د "حجّاج" د مرگ خبر ورته ورسپد، له خبر سره سمدلاسه پاڅد او د شکر سجده یې وکړه . سبحان الله ! چې د خپل مخلوق په منځ کې یې دا یول توپیر اښی، چې د خینو په مرګ باندي د شکر سجدی کېږي . (پرفزعونیانوباندی نه اسمان وژرل، نه حمکي او نه هفوی ته څه وخت ورکړل شو). الدخان ۲۹:۴۴

حال داچې څینې نورخلک شته چې دهفوی په مرګ کورونه ماتم کوي، دېږي سترګي پری د ژرا له امله ودردېږي او دېږي زیونه پری خفه کېږي . نامتو تابعي ابراهيم النخعي له "حجّاج بن یوسف" څخه خان چېږي ګوښه اوپت کړي، چې د "حجّاج" د مرګ خبر ورته ورسپد، نوهغه د زیاتي خوشحالی له لاسه وژرل اوپه شعرکي وايې چې، پرمما باندي خوشحالی راغله، زه د دېږي خوشحالی له امله په ژراشوم. بېشکه چې د ستر رحیم ذات په خوا کې د هفو څلکو له پاره چې هفوی له نور و خڅه په وېره کې قرار لري، ډادمن او خوندي پناخایونه شته، حکه الله (ﷺ) داسي رب دی، چې ګوري او اوري، ظالمان او مظلومان، زورور او کمزوري ټول ګوري . (مورو تاسو یو دېل د ازمېښت له پاره ګرخولي یاست، ايا تاسو زغم لری، اوستا رب لیدونکی دی). الفرقان ۲۰:۲۵

په دی اړه ماته د "الحرمة" په نوم د یوی مرغى قبصه رایاده شوه، چې رسول الله (ﷺ) ته یوه ورڅه ورغله او پرسربارک یې ورته خپلی وزړي په داسي حال کې رپولی، چې (ﷺ) له خپلوا صاحابو سره د وني لاندی ناست و، داسي بشکاربده چې هغې مرغى د حل په ژبه له هغه سري نه سرتکوه، چې له خالی څخه یې بچې ورته اخيستي وو، نور رسول الله (ﷺ) وویل : ((دا مرغى چاپه خپلو بچو باندي کړولی ده ؟ بچې یې ورته بېرته ورکړي)).

په دی اړه شاعر وايې : تاته یوه کوتره د دی له پاره راغله چې ستا د ليدو لپواله وه، په داسي حال کې تاته یې په نري او لېزیدونکي زړه شکایت کاوه، دغې کوتري ته چا ويلې وو، چې ستاخای سېپڅلی او ته د وېرېدلې له پاره پنځای یې ؟

سعید بن جبیر(رحمه الله) په الله تعالى قسم يادوی او وايې ، زه له حجّاج څخه تښېدلی و م څه وخت پت و م، تردی چې ماته له الله (ﷺ) څخه حیا او شرم راغې بېرته حجّاج ته راوستل شوم، کله چې د حجّاج په امرد هغه پرسر توره راپورته شوه، نوسعید بن جبیر موسکي شو، "حجّاج" ورته وویل، ولی موسکي شو؟ سعید (رحمه الله) ورته وویل، ما چې په الله (ﷺ) باندي ستا جرات ولیده او

ستا په اړه می د الله تعالى زغم او صبر ولیده نوهک پک شوم، ځکه موسکي شوم. ليکوال وابي دغه دول سترو نفسونو ته او د الله تعالى پرژمنو باندي د دوى باور، د بنې لاري او پايلې په اړه د دوى داد ته حيرانتيا ده، او ايمان باید همداسي وي .

***

ستا ورکړه درګړه له لوی مهربان ذات سره ده

که دغه راتلونکي حديث شريف ستاپام راوګرځوي، نوزما پام خويي راړولی دی چي امام احمد، ابويعلي، بزار او طبراني (رحمهم الله) روایت کري دي: ((يوبودا سيرى په داسي حال کي چي امسا يې لکوله پېغمبر(ﷺ) ته راغي ويي ويل: اى د الله رسوله! ما پېړه ورانکاري او ګناهونه کري، ايا ما ته به بخښنه وشي؟ رسول الله (ﷺ) ورته وویل: ته د دی ګواهي ورکوي چي له الله (ﷺ) څخه پرته بل څوک د عبادت ورنشته او محمد (ﷺ) د الله استازی دی؟ هغه وویل، اى د الله رسوله! هو، رسول الله (ﷺ) ورته وویل، بېشکه الله تعالى تاته ستا ورانکاري او ګناهونه وبخښل هغه کس داسي روان شو چي دخوشحالی له امله يې : الله اکبر، الله اکبر زمزمه کول)).

له پورتني حديث شريف څخه څومسنلى څرګنديري : د سترا مهربان ذات (ﷺ) د رحمت پراخوالی، بل دا چي د اسلام د سېپڅلي دين په منلوسره تول هغه ګناهونه چي د کفرپه حالت کي ترسره شوي له منځه ئي، همدا راز توبه هم مخکيني ګناهونه رژوي او د علام الغيوب رب د مفترت - بخښني - په مقابيل کي د غردونو په څېرګناهونه هېڅ شنې نه دي، نوپه کارده چي ته پرڅل مولا(ﷺ) باندي بشه ګومان ولري او د هغه پېږي ورکري او پراخ رحمت ته هيله من اوسي .

***

هغه دلایل چي تا بنو هيلو ته را بولي

د "حسن الظن بالله" په نوم کتاب چي ليکوال يې "ابوالدنيا" دی، په شمار شمېرلي یوسل اويو پنځوس د قرائکريم آيتونه اونبوي حديثونه په کي دي، چي هغه تول تاته د بنو هيلو درلودلو او د ناميدی پرېبنو دلو په لوربلنډه درکوي او درڅخه غواوري چي حسن ظن - بشه ګومان - او نېک عمل ته دوام ورکري . د کتاب له لوسلتو به درته روښانه شي، چي د وعد - د اجر، ثواب په اړه د الله

تعالی د ژمنو دلایل - د - وعید - د الله تعالی له عذاب خخه د وپري په اړه - له دلایلو خخه خورا زیات دي، يا دا چي د الله(ﷺ) د رحمت دلایل د هغه د تهدید - وپروني- له دلایلو خخه پېردي، بېشکه الله(ﷺ) هرڅه ته خانګري اندازه تاکلی ده .

***

تول ژوندون ستوماني ده

د دنيا خپرتيا ته مه خفه کپره ځکه چي دنيا همداسي پېداشوی ده . د دي ژوند بنست ستوماني اوکراونه دی، خوشحالی په کي يولند مهالي کاردي، اسانۍ په کي یونادر- کم پیدا- شی دی، ستا دا ژوند خوبن دی او الله تعالی خپلو دوستانوته دا دنيا د قرارخا نه دی ګرخولي . که دنيا داپلاء - ازمېښت - خاي نه واي، نو ناروغری، ستونزی او د پېغمبرانو اونېکوبنده گانو ژوند به ستونزمن اوتنک نه و، د بېلکي په توکه : آدم(عليه السلام) له دنيا خخه د تللوتروخت پوري ستونزی ګلالی، نوح (عليه السلام) باندی خپل فوم دروغ وویل، ملندي بي هم پري ووهلي، ابراهيم (عليه السلام) اورته وغورخول شو، د خپل زوي مری پېپکولوته بي غاړه کېښوده، یعقوب(عليه السلام) دومره زیات وژيل چي په پاڼي کي بي سترګي رندي شوي، موسى(عليه السلام) د فرعون له لاسه ډول ډول تپري وزعمل، د خپل فوم له خوا له زیاتو کراوونوسره مخ شو او عيسى(عليه السلام) د بي کسی او بېوزلى ژوند تپرکر . زموږ پېغمبر محمد (ﷺ) له نېستي سره په صبر مقابله وکړه، دشهیدانوسردار حمزه(رضي الله عنه) چي دېپغمبر(ﷺ) تره اوپه تولو خپلوانو کي ورته ګران و شهيد شو، همدارنکه دېپغمبر په لوړي پړاوکي قوم يې ورسره د کرکي او دېشمېنۍ لارونیوله، سربېره پر دوى نورو پېغمبرانو او د الله پاک دوستانو دا ډول ستونزی ګلالی، چي د تولو یادونه پېروخت ته اړيتيا لري، که د دنيا د پېداښت موخه خوندونه وي بیاخوبه مسلمانانوته هېڅ ډول تکلیفونه او ستونزی نه رسبدلي . رسول الله (ﷺ) وايي : ((دنيا مسلمان ته زندان اوکافر ته باځ دی)).

په دنيا کي دېرنېک خلک په زندانونوکي اچول شوي او داسي دینپوهان چي دين بي پرخان عملی کېږي و هغوي هم په ازمېښتونواز مايل شوي او د پېرو سترو اولیاوو اونېکانو ژوند تریخ او خپرشنوی دی .

***

لندە دمە

زید بن ثابت (رضي الله عنه) وابي چي رسول الله (ﷺ) فرمایي:

((د چا توله اندېښه چي د دنيا له پاره وي، الله (ﷻ) به يې کارگىدۇد كري
نېستى بە يې سترگوستركوتە كېرىي، اوپە ازلى كى چي ورتە كومە برخە لىكىل
شوي وي هماعە بە وررسىريي، اود چا فکر او اندېښه چي يواحى د آخرت پە
ايره وي، نوالله تعالى بە يې كاررات يول كري، زىره بە يې غنى او مور كري، او دنيا
بە ورتە پە تىيت سر راروانە وي. عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه) وابي چي له
رسول الله (ﷺ) خخە مى اورپىدى دى : ((چا چي خېل تول دنيايى فكرۇنە د
آخرت پە فکر بدل كري، نوالله تعالى بە يې دنيايى اندېښنۇ تە كافي شي، ستونزى
بە يې اسانە كېرىي، او پرچا باندى چي دنيايى اندېښنۇ وزرىي وغۇرولى، نو
الله (ﷻ) يې هېچ پروانە كوي چي ددنىا پە كومە كندە كى تباھ كېرىي)) .

يوليكوال چى پە "بغاء" مشهوردى وابي : د بى نظمو خلکو لار پېپىرددە
او پە صىبرباندى پناھ وغوارە، نو تە بە خوشحالە شي، حكە چى د ورخوتىيارى
پرته لە كوم دليلە ملامتى وي، ورخى لە مور سره پرته لە متنى نېكى كوي،
همدارنگە لە كومى ستونزى پرته مورە ايسارووي، د الله تعالى د فضل پە راتلوكى
لە هەر دۈل تىارو خخە ژغۇرنە اوپرىاليتىوب شتە، پە دى دۈل چى لە تىكلاسى نە
وروستە پراخى او لە غم نە وروستە خوشحالى وي .

***

منخلارىتوب لە تباھى خخە د ژغۇرنى لاردا

پوره نېڭىرەنچى پە دربۇوشيانوتىنگە دە : پە غصە، شھوت او علم کى
منخلارىتوب، يىنى انسان محتاج دى چى شھوانى قوه يې معىدلە او لە خېلى
اندازى خخە دېرە نە شي، كە نە نو د سرکشى لارى تە بە يې وباسى، چى پايلە
يې هلاكت تە رسپىري . د قەر اندازە يې هم باید لورە نە شي كە نە نو د نفس
پېرىتى يَا سرکشى بىنكار بە شي، چى هەمدا كار يې د هلاكت لامى گرخى .
پېغمېر(عليه السلام) وابي ((غورە كارونە هەفە دى چى پە منخنى حالت کى
قرارولىي)) .

نوكلە چى دا دوه قوتونە شھوت او غصە دعلم د لاربىتوونى پە زور
منخنى حالت کى پېبن شي، نوبىا د ھادىت نېتى دە . هەمدارنگە غصە چى كە لە

منخني حالت څخه واوري، نوبیا دغه قهرجن انسان ته وهل او وژل اساتيروي، او که له منخني حالت څخه غصه کمه شي، نوبیا له دغه انسان څخه په دين او دنيا دوازو کي غيرت او ميرانه له منخه لاره شي، خوکه په منخني حالت کي و، نو دا دول ټهر بیا د صبر، ميراني او رازپوهنې په معنا دی. همدارنگه که شهوت دېرشي بد اخلاقې ورڅخه جورېروي اوکه له اندازي - منخني - حالت څخه لپوشې، نوبیا د کمزورۍ او ناتوانۍ معناروي، خو که په منخني حالت کي وي د حیا، قناعت اودي ته ورته د نورو غورو کارونو معنا به ولري : ((تاسو بايدېه حج کي د ټربانی له پاره برابر څاروی غوره کړي)). اللہ(ﷺ) وايي : (په همدي توګه مور تاسو یو منخلاري امت ګرځولی یاست). البقره ۱۴۳:۲

***

انسان د څپلوخويونو په دېرې برڅه تلل کېږي

هغه وخت به نېکمرغه شي چې بشه صفتونه دی په بدوصفتوندېرشي، چې په دی صورت کي به ته ستايل کېږي ان تردي چې په یوه داسي شي به ستايل کېږي، چې هغه به بېخي ستا په ھان کي نه وي اوخلک به ستا په شان کي یومنفي اړخ هم نه مني اړکه هغه په تا کي وي هم، څکه چې او به دوه قلو- چاتيو- ته ورسېري نو هغه بیانه پليتيرې او غرې په تېرې نه غتيرې اونه کوچنی کېږي . ما د عربو د نامتوحليم "فيس بن عاصم" د برکيابو د سخاوت او د اسلام د نامتو سپه سالار "فتیبه بن مسلم" په اړه هم لیکنی ولوستي، چې دېري بدې نیوکې پري شوي دي، حال دا چې دهغوي په اړه دا دول غندني او بدې دندوري په اسلامي تاريخ کي نه لیکل شوي، نه رانقل شوي او نه چا ربښتیا ګئلي دي، څکه چې دا دول غندني دهغوي د بنوکارونو په دریاب کي ډوبې شوي دي .

خو د پورتنيوستايتو پر ضد مي د ځینونورو لکه "حجاج بن یوسف" ابو مسلم خراساني او حاکم بأمر الله العبيدي " په څېرڅلوكوستاياني لوستي دي، په داسي حال کي چې نه په تاريخ کي لیکل شوي، نه نقل شوي او نه یې څوک مني، څکه چې دغه لږي ستاياني د هفوی د تبری، زور او غرور په غونديو کي ورکي شوي دي، نو پاکي ده هغه رب ته چې د څېل مخلوق په منځ کي له عدل څخه کار اخلي .

***

ته په خپله بنه همدادسي پيدا شوي بي !

حديث شريف دی چي: ((هر يود هغه کارله پاره اماده وي د کوم کار له
پاره چي پيداشوی دی)) .

نود خه له پاره ددي کوبنبن کپري، چي استعدادونه - ذهنی قوتونه او
شتمني- له خپل اصلي محورخه وکرخي او ولی پرقبيليتون او خانگريتياو باندی
تپري وشي؟ بپشكه الله(ﷺ) چي کله د يوه شي اراده وکري، نوببيا بي لاري هم
برابروي اوپه دنيا کي به له هغه چاخخه دپرید زره او د پرپوتي نفس خاوند بل
څوک نه وي څوک چي خپل خان بدلوں غوايري، اود خپل طبیعت او جورښت پر
ضد وي، خوهوبنيار او زيرك انسان هغه دی چي دخپل خان خپرنه په خپله کوي،
بياخپلي هغه نيمکريتياوي پوره کوي د کوموقابليت چي لري، د بېلکي په توګه: که
لبنکري مهارت لري نوپه لشکرکي به کارکوي، اوکه د حراست څخاني- قابليت
لري، نوببيا به هماغه برخه کي کارکوي، لکه نامتونحوی عالم "سيبوويه" چي
د نحوی مشر اوستاذ ورته ويل کپري، په لومرۍ پداوکي بي د حديث د زده کري
هڅي وکري، خوپه هغه پګركي ستومانه شو، ذهن او قابليت بي پاتي راغي، بیا بي
د نحوی علم ته مخه کړه چي په دي برخه کي بي د پرمهارت پيدا کړ او يو
حیرانونکي پداو ته په کي ورسپده .

يوعلام وايي : که یوڅوک داسي کارسرته رسول غوايري، چي د تخصص
او ويرتاو وڅه یي نه وي، نو دا هغه چاته ته ورته دی چي غوايري په دمشق کي
د خورما وني نهال کري يا د حجاز په خمکه کي د ترنج بوئي وکري . حستان بن
ثابت (رضي الله عنه) چي د رسول الله(ﷺ) شاعر ورته ويل کپده په اذان کي تکره
نه و، ځکه چي هغه خو بلال(رضي الله عنه) نه و، خالد بن الوليد(رضي الله عنه)
ميراث کي ماهر نه و، ځکه چي هغه خو زيد بن ثابت(رضي الله عنه) نه و، د
روزنې پوهان وايي : ته خپل خان ته ويرخا وي تاکه! شاعر وايي : د جګرو-
غزاکانو- له پاره خپل اتلان شته چي هغوي د همدي کارله پاره پيدا شوي دي،
لكه خرنګه چي د کتابونو د لیکنی له پاره خانگري مرزايان او شمبرونکي شته .

***

له پوهی سره تربیيہ اوپر ھېزگاری تىلى ده

د لندن له راديو چخه مي د مصری ليکوال "نجيب محفوظ" د تېتولو د هېي خبر واورپ، دى هېغه چوك دى چي د ادب په ځانګه کي يې د نوبل جايزة گئىي ده . د دى خبر له اورپدو سره سم زما ذهن ته دهغه ټول هېغه ټول هېغه کتابونه راغل، چي ماپخوا لوستلي وو، نو زه دى پوه انسان ته حیران شوم چي ولی له پوهی سره سره له دى څخه ناخبره و، چي حقیقت له خیال څخه لوی او تلپاتي ژوند له فاني ژوند څخه اوالله ايسماني قانون له بشري قانون څخه پېړلوي د . (ايا هېغه چوك چي د حق لارښوونه کوي پېړ وردی چي خبرېي ومنل شي اوکه هېغه چوك چي لارښوونه نه شي منلی). یونس ۱۰: ۳۵

نچوردا، چي هېغه خپل خیالونه په تارونو اوبدلي اوليلکلي دي، په انځوریزه او ننداري ته د وراندي کولوپه برخه کي يې خپله فوي ورتیپاه کاراچولي خو د دغو ټولوپایله بیاهم یوه راوخي او هېغه داچې د هېغه لاسته راوري نېشي خبرې او په حقانیت نه دي ولاري . ما دهغه ژوند ولوست او له هېغه څخه مي یوه ستره مسئلله لاس ته راوري، هېغه داچې نېکمرغې دي ته نه واي چي ته دخپل راحت او نېمکرغې په قیمت نورو ته نېکمرغې وروېخښي، دا به سمه نه وي چي ستاپه لاس دی نورخالک خوشحاله شي او په خپله په غمنو او انډېښنوکي اخته اوسي، د مثال په ډول خیني ليکوالان ګوروچي د یوه نوېښتګرسټاينه به کوي او په دې به یې ستاپي چي هېغه خپل ځان سوزوسي او نورو ته ژوند رنا کوي، حال دا چي صحیح منل شوی تکلاره داده چي نوېښتګر لکه ځرنګه چي د نورو له پاره رنیاکوي، بايد دخپل ځان له پاره هم رنا وکري، هېغه بايد خپل ځان په خير، هدایت او پوهه ودان کري، چي بیا د نورو څلکوزریونه هم ودان کري . زه په تېنکارسره دا وايم چي ماخو آخرت او نوره غېيې نری- لکه جنت او دوزخ- د نجیب محفوظ په کتابونوکي نه ده مندلی هو! ماجچي دهغه په کتابونوکي مندلی، هېغه یواخي خیال، انځور، زیره رابنکل، دنیا او شهرت دی، خو له دی څخه زیات مهم لکه حق، هدف، فکر او له الله تعالى سره د ايمان ژمنه دا چېږي دي؟! (دا ډول خبرې به یې په کتابونوکي ونه مومني) . زه په دې اندیم چي "نجیب محفوظ" هېغه څه ته رسپدلي دی، چي دهغه غوبښته او هيله درلوه . (موږله هري ډلي - دنیا پالواو آخرت خوبښوونکو- سره مرسته کوواو ستا درب ورکره له هېڅ چا څخه نه ده ايساره شوي). الاسراء ۱۷: ۲۰

خوانسان ته دا خبره ضروري نه ده هېغه هدف ته ځان ورسوی، چي په

زىرە کى يى وي، بلکى دا ورتە پە کاردىي کومە غوبىنتە چى الله ورخخە لرى هغى تە حان ورسوی .

(الله پاك غوارى تاسوتە د پخوانىو قومونو تكلارى روبشانە او د هفوئى كىنى وينىي اوستاسوتوبە بە قبولە كىرى، الله پاك پە هرخە پوه او د حكمت خېنتن دى، الله غوارى ستاسوتوبە قبولە كىرى او شھوت پالونكى غوارى چى تاسوھم پە لوئىه كچە شھوت پرسىتى تە ورمات شى). النساء ٢٧:٤

زە خو د هېڭىچە پە اىرە د جنت او دوزخ گواھى نە وركوم، خو دەھە چا پە اىرە چى شريعت پە خپلە دەھە چە پە اىرە گواھى ورگرى وي، يانورېنكارە شرعى دلائل موجود وي، بىبا نۇ البتە. زە - لىكوال- وايم : زە پە خپلە د خلکو خبرو، كىنو او نېنۋە تە گورم : (ھەرۇمرو بە يى پە خبىرو اىولۇ رايلىو كى وېېنى). محمد ٣١:٤٧

كاشكى چى تول خلک د اسلام سەھ لار و مومى او د الله تعالى هغە جنت تە ننخى چى دەھىكواو اسمانانو پە اندازە پلنوالى لرى . وروستە لە هغى بە انسان تە دا خە ئىتە ورسوی كە هغە د كىسى تۈلۈواكى تىلاسە كرى او زىرە يى باطل مات كرى وي، يايى د قىصر واكمنى تىلاسە كرى وي، پە داسىي حال كى چى هغە د خىرھىلى نە لرى ؟! استعداد - ذەنەن قابليت - چى كلە د انسان د خلاصون لامن نە شي، نوڭتە او مېۋە بە يى خە وي ؟

***

بنكلى شە، چى چاپپريال درتە بنایستە بنككارە شي

داھم زمۇرى بشپىرە نېڭىمەنلىكى دە چى باید سىپېڭلى شريعت پە چوکات كى د ژوند لە بنكلا و خوند و اخلىو، نوخكە الله پاك بىنكلى، بىنكلى باغانە پېدا كىرى دى . بېشكە چى الله (ﷺ) بىنكلى دى او بىنكلە خوبىوي، نوتاتە پە كار دى چى د الله تعالى پە دى بنایستە جورىت كى د وحدانىت دلائل او نېنى و وىنى . (الله هغە ذات دى چى د خەنلىق تۈل شىيان يى تاسوتە پېدا كىرى دى). البقرە ٢٩:٢

لە بىنكلى بوى، خوندورخوراک او بنایستە منظر سرە سېنە پراخىرى، او روح خوشحالىي . (اى خاكو پە خەنلىق كى لە پاكواو حلالوشيانو خوند خوراک و كىرى). البقرە ٢٦٨:٢

پیغمبر(ﷺ) وایی : ((ستاسوله دنیا څخه عطر، بنخی او په لمانځه باندي دستركوي خوالی راهه خوبین دی)). هغه تک تور او تیاره زهد و چه شیخی - چي پر مورباني د حمکنیوبلو او خانګرو طریقو له لوري را تېل شوی او زموږ د پېرو خلکو د ژوند بنکلا ی خرابه کړي ده، دا پول خلک خپل تول ژوند د غم، خفگان، ولبوی، بې خوبی او له خلکو څخه په ګوبنیتوب کي تبروی . رسول الله (صلی الله عليه وسلم) وایی : ((زه خو روژه هم نیسم او هم بوزه کیوم ، تهجد - د نیمي شپې لمونځ - هم کوم او نکاح هم کوم او غوبنې هم خورم، چا چې زما له تګلاري څخه مخ و ګرځو، نوهغه زما له ډلي څخه نه دی)).

که ته حیرانیوی نود حیرانتیا ورکارخو هغه دی، چې خینی ډلي یې - د عبادت په ګومان کوي - څوک تازه خورما نه خوري، خینی نور نه خاندي او خیني داسي هم شته چې هفوی یخی او به نه څښي، دوى لکه چې په دې نه پوهېږي چې دغه پول کړني نفس خورونه ده، او د نفس رینا له منځه وري ؟ { ای پیغمبره وواړه هغه الهي بنکلا چې الله خپلو بنده ګانوته پیدا کړي ده، نوچا دغه بنکلا او پاک رزق ناروا ګرځولي دی }. الاعراف ۲۲:۷

زمور پیغمبر(ﷺ) عسل هم خورل حال دا چې په دنیا کي تربولو خلکو ستر انسان همدا(ﷺ) و، ځکه چې الله تعالى عسل همدي له پاره پیداکړي دي چې وخورل شي . { د شهدو د مچيو له ګبدو څخه رنګارنګ شربت راوخي چې په هغې کي دخلکو له پاره درملنه ده }. التحلیل ۱:۶

دارنګه پیغمبر(ﷺ) کوندي او پېغلي مبرمني هم په نکاح کري دي : تاسود خپلی خوبني دوه، دوه، دري، دري او خلور، خلور بشئي په نکاح کري }. النساء ۴:۳

پیغمبر(ﷺ) په اخترونو او نورو مراسموکي بنایسته جامي هم اغوستي دی. (خپله بنکلا او زینت هر لمانځه ته برابرکړي }. الاعراف ۳۱:۷

لنده دا چې رسول الله (ﷺ) به د روح او جسد دواړو حقونه پرخاى کول، د دنیا او آخرت نېکمرغی ته به یې کارکوه، ځکه چې(ﷺ) په فطرتي دين او نظام سره رالیوں شوی و، په کوم فطرت سره چې الله(ﷺ) خپل تول مخلوق پیدا کړي دی .

***

زپری درباندی چی خلاصون راروان دی!

زمور د او سنی زمانی حینی لیکوالان وايي چي : ستونزي که هر خومره
ستري او غزپلی وي، خوبیا هم د تل له پاره نه پاتی کیري، بلکی خومره چي
سختيری، او بودیوري اوتوریوري، نو همدوره د اسانی او خلاصون لورته ورنژدي
کیري او پراخ، روپنانه، اسانه او خلپدونکی ژوند و رخخه راوخي، لکه خرنکه چي
د هري توري شپي پایله سپين سهاروي، نو د الله تعالى مرسته او احسان د سختي
او از میبنت په وروستي پراو کي انغشتی وي .

ستونزه يو ساعت وي وروسته بیابخی له منځه ځي او کله کله سفرکول
هغه څوك خوبنوي چي هغه په خپله مزل کوي (له سفرسره اشنا وي).

***

له حسد کولوڅخه ستاشان لوردي

ترټولونېکمرغه او خوبن انسان هغه دی چي د آخرت هيله ولري، له
خلکو سره په شتمنيو او نورو شيانو کينه نه کوي، بلکی د خير، نېکي او بنبکني
ستربیغام او لور مثالونه ورسره وي، غواړي چي ګئه يي نورو ته ورسبروي او که
دا کاريي له تو انه پوره نه وي نو لېر ترڅوره خلکوته خو زيان نه رسوي .

ابن عباس (رضي الله عنهم) ته وګوره چي دعلم سمندر او د قرآنکريم
په حقيفي معنا پوه و، په لور و اخلاقو، د نفس په سخا او د دینپوهنې په لاروکي د
پراخومعلوماتو په درلودلوسره وتواندله، چي د بنی اميء او بنی مروان قبيلو
دبمنان د خان دوستان کري، همدارنکه خلکود هغه له پوهی څخه ګته پوره
کره، تولنۍ او ټولنځایونه يي پڅلې فقه، ذکر، تفسیر او خیر سره ډک کړل،
د "جمل" او "صفین" د جنکونو ورځي او هغه پېښي چي له د غودوډ پېښوڅخه
مخکي يا وروسته وي هېږي کري، او د اصلاح له پاره مخ په ورآندی ولار، په
پرهاړونو يي پتنی ولګولي، نو پر همداخه بنسټ خلکو ورسره زیاته مینه کوله او په
رېښتیا سره د مجیدي امت لوی عالم شو .

بل صحابي عبدالله بن الزبير (رضي الله عنه) چي د قدر ورنسب، مېرانۍ،
عبادت او لورشان څښتن و، په پورتیو پېښوکي يي د جګري لارغوره کړه اوله
څپلي غوښتنی څخه تېرنه شو، پایله يي دا شوه چي له دين خپروني څخه بوخت
پاتي شو، نوزيات شمېر مسلمانان يي له لاسه ورکول، بیا داسي جګره پېښه شوه

چي د عبدالله بن الزبیر(رضي الله عنه) د کعبی ترخوا د او سپدلو له امله کعبه په کي ووبشل شوه او د دېرو خلکوسونه غوڅ شول، چي پاڼ کي په خپله هم ووژل شو، بیا په دار و خژول شو . (د الله تعالى پر پکره شوي ده). الاحزاب ۳۸:۳۲

له تېرى يادونی څخه مي د کومي دلي د رتبى د تېتېدو يا سپکاوی هدف نه و، بلکي دا یوه تاریخي خېرنه د چي پندونه او عبرتونه لري، نوخرنگنه شوه چي نرمښت، مهرباني او بختښه داسې صفتونه دي چي دېرلې شمېر خلک يې خپلولای شي، حکه چي دا صفتونه انسان دي خبری ته اړیاسې چي خپل نفس وحېي او خپلې ولولې او غوښتنې قابوکري .

***

لنډه دمه

رسول الله (ﷺ) وايي : ((د نعمت په حال کي الله (ﷺ) و پېژنه، چي تا د مصیبت يا غمیزی پرمھال و پېژني)) .

ليکوال وايي : (مطلوب دا جي بنده کله د پراخې په حالت کي دالله (ﷺ) کربنې ترپېنولاندي کري نه وي ورڅه و پېژده او د الله (ﷺ) حقوقوته يې پاملننه کوله، نوپه ربښتيا سره يې الله (عزوجل) و پېژنده، دغه وخت کي د الله پاک او د همدغه بنده ترمنځ یوه خانګري پېژندګلوي تېنګه شي، چي له همدي امله يې الله تعالى بیا په ستونزه کي پېژني، او هغه د سوکالۍ د وخت اړیکي ورسره پالي، له هردوول سختیو څخه به يې ژغوري، دغه خانګري پېژندګلوي د دې لامل شي چي بنده د خپل رب محبت او نزدې پوالي ترلاسه کري او دعاء يې ومنل شي) .

لكه څرنګه چي بنایي بنده باید هماگسي له صبر او زغم څخه کار واخلي، چي بیا ورته غمیزه یوه ورکړه، ازمېښت ورته بخشش او د الله له لوري تاکل شوی ناخوښ کار ورته خوبیں برښنې، په دې پوهېږي چي الله تعالى په ازمېښت او ستونزوکي په دې خاطر نه دی اپولی، چي هلاک يې کري، بلکي په دې خاطريي اخته کري چي صبر، زغم او بنده ګي يې وتنې، حکه چي الله پاک پر خپلوبنده ګانو باندي د سختیو په وخت کي د داسې بنده ګي حق لري، لکه څرنګه يې چي د سوکالۍ پرمھال ورباندي لري، همدارنګه پرینده ګانو باندي په هغه وخت کي چي د هغوي خوبی نه وي د داسې عبادت حق لري، لکه څرنګه چي يې هغوي ته په خوبن او ګران وخت کي لري . دېر خلک د الله تعالى بنده ګي یواحې د

خپلو خوینیو پرمھال لازمه گئی، حال دا چي په سختوحالتونکي د الله عبادت ھانگړی شان لري، په دي دول عبادت کي يو له بل سره د بنده گانو توپير خرگنديري او د الله تعالى په وراندي د هفوی درجي په همدي بنست ټاکل کيږي .

***

علم د هوسابيني کيلي ده

علم او اسانۍ دواړه یوډ بل ملګري دي، بلکي دوه سکه ورونه دي، که غواړي چي په دي اړه پوره داده شي، نوته کولی شي د شريعت د لویواو ثبات قدمو علم او ژوند ته خيرشي، د هفوی ژوند خومره ساده او چلنډ ورسره خومره اسانه و، هفوی په اصلني هدف پوه او د دين تل ته بشكته شوي وو، په داسي حال کي چي ترتیلود سخت او ستونزمن ژوند څښتنان به زاهدان او شیخان، د چا چي دعلم برخه کمه ده، د دوى مصیبت دا دى چي نشي جملې يې اورېدلې، خوپه معنا يې نه دي پوه شوي، مسئلې يې اورېدلې دی خوپه حقیقت يې نه دي پوه شوي د مثال په توګه د خوارجو ستونزه هم دا و چي د هفوی علمي کچه تیټه وه، له فهم او پوهې څخه بي برخې، له حقیقتونو څخه ناخبره او بنستي موخو ته يې لاره نه وه موندلې، نوله همدي امله هفوی په دين کي سرسری شیان وساتل، خولوري موخي بي له لاسه ورکري او خانونه يې په شکمن او لېزېدلې کارکي اخته کړل .

***

اوښان خو داسي نه او بهه کېږي!

ما دوه نامتوکتابونه ولوستل، زما په انډ په دغوكتابونو کي پرنېمرغۍ او اسانۍ باندي سخت ګوزارشوي، حال داچې نېکمرغۍ او اسانۍ داسي شیان دي چې د شريعت خاوند رالېړلي دي.

يو د امام غزالی کتاب "احیاء علوم الدین" دی چي انسان لوړي، برښدې دو زولنوا درندو بارونوته رابولي، حال داچې داهله کارونه دی چي زموږ پېغمېر (ﷺ) له خلکو څخه د دغو بارونو د لري کولو له پاره راغلې دی . دی کتاب داسي حدیثونه راټول کړي، چې هغه هفوځارو یوته ورته دی چي پاس له لوړي څخه لاندې ژوري ته د پرپوتو له امله مره شوي وو، يا بل څاروی په بشکرڅېرلې

وی، یا نورو خناورو ورخخه د بدن څه برخه خورلی وي . لنده دا چي د دغۇھىشۇنۇ بېرە برخه كمزورى یا موضوعى ده، پە دروغۇپە رسول الله (صلى الله عليه وسلم) پورى تېل شوي دى . لە دى سره چى دەھە پە گومان بندە خپل رب تە حىشۇنۋادىسى بنسىئونە جوركىرى دى، چى دەھە پە گومان بندە خپل رب تە درسېدلو له پاره تريتولوسترى لارى ئىنى. ما "احياء علوم الدين" له صحىح البخارى او صحىح مسلم سره پېتلە كى، نوخرىكىن تۆپىرپە كى راڭرىكىن شو، چى د چى "احياء علوم الدين" تۈل د مخى سختى، تکلیف او خان خورونە ده، او بخارى او مسلم پە اسانتىيا او بخېنى باندى جور او ولار دى، نوماتە د الله تعالى دا وينا را پە زىره شوه چى وايى : (مۇر بە تاتە د شريعت د اسانى توفيق دركىو). الاعلى
٨:٨٧

دويم كتاب "قوت القلوب" د ابوطالب المكي دى چى د دنيا د ژوند پېپېنۇلۇ، ورخخه د مخ ارونى، دەھۇ، زياراۋ دكىب مخ نيونە، تىك ژوندون او د سختى پە لارو روانپۇ تە بلنە كوي . دواپۇ ليكوالانو: "ابوحامد الغزالى او ابوطالب المكي" د خىرپە موخە دا ليكىنى كرى دى، خوبە خواشىنى سره چى د حىشۇ او سنتو پە برخه كى دەھفوى دواپۇ وندە اوپانكە دېرە كەمە ده، چى نىمكىرتىيا يى هم پە هەدى كى ده، نوخكە لاربىنونكى تە پە كاردى، چى هەنە پە خپلە اشنا لاره بىنە بلد وي، اوپە بېلابېلولارو كوشۇ كى باید بىنە اشنا وي .

(نو (ورته ووايە) چى بىنە رب پالوونكى شى، چى تاسو نورو تە
كتاب وربىنى او پە خپلە يى هم لولى). آل عمران ٧٩:٣

***

پە خلکو كى د پراخى او سرى سىنى خاوند

د خىربىنونكى مەد (بنكارە نېنە دا وە، چى هەنە د سرى سىنى، خوبىنى او نېڭ فال خىتنى، چى هەنە (زېرى ورکوونكى و، لە سختى او كركى څخه يى خلک ايسارول، پېغمبر (هېخ نا اميدى نە پېزىنە، تىل بە يى پە مخ باندى موسكا اوپە زىره بە يى خوبىنى وە، پە شريعت كى يى اسانى اوپە سنتوکى يى اعتدال - منھلاري - اوپە دين كى يى نېڭمراغى پىرتە وە، دەھە سىترە دندە د الله تعالى لە اىرخە هەدا وە، چى لە خلکو خخە هەنە زولنى، طوقونە او دراندە بارونە بنكتە كرى، چى پە خلکولە پخوانىو منسوخو دىنۇنولە وختە پراتە

وو . ***

گام په گام

که څوک غواری چې نوروته د دین د بلني او وينا له لاري نېکمرغې ورسوي، نوهغه شخص ته په کاردي چې په مسئلوکي گام په گام اوپاياتکي پرپاياتکي پرمخ ولاړ شي، لومرۍ باید پېرمهم، بیا ورپسي مهم اوپه همدغه ډول پېراو پېراو ګام واخلي. د دی خبری ثبوت د رسول الله (ﷺ) هغه وصيت دی، چې معاذ بن جبل(رضي الله عنه) ته یې د استازيتوب په دنده یمن ته د لېږلوي پرمهاں کړي و.

((تر تولود مخه به هغه خلک دی ته راوېولي، چې د الله تعالى پر یووالی او زما پرېغمبری باندي ګواهي ورکړي)). خرګنده شوه چې په تولو کارونو کي لومرۍ، دويم او دربیم ... پراو شته، نو ولې مورځيري په خبروکي ننباسو او ولې تول موضوعات په یوځلی خلکوته وراندي کوو! (کافران وايې ولې وراندي دا قرآن تول یوڅل نازل نه شو؟ هو! مور لبو لبو نازل کړچي ستازره پري بنه ګلک اوپوه کړو). الفرقان ۲۵:۲۲

مسلمانان به په اسلام باندي هله نېکمرغه شي، چې ګله هفوی د دین د لارښوونو په اړه په زړه کي بشپړاحت پیدا کړي، او په روا او ناروا شیانو باندي پرپو هېدو او لاسته راوېرنه کي د پوره اسانۍ شعور ولري، ځکه چې د اسلام دين په حقیقت کي دی له پاره راغلې، چې ځلک له نفسی لېزان، ذهنی ګډوډي او هم له ټولنیزو بدو ناخاڅاپي ناخواڅوڅه وژغوري . په شریعت کي په ستونزمن او له توان څخه پورته کارباندي د انسان ګومارنه په غوڅه توګه سره منعه شوي ده . (الله هېڅ نفس له خپل توان نه پورته په یوکارنه مجبورو وي). البقره ۲:۲۸۶

ځکه چې دا کارپه حقیقت کي سختي ده او شریعت د ستونزو او سختیو له پاره نه دی راغلې، بلکې د ستونزو د له منځه وړلو له پاره راغلې دی . که د رسول الله (ﷺ) کارنامو ته په ځبرسره وګورو، نوتګلاره یې دا و چې ګله به یوه صحابي ورڅه لارښوونه وغوبنټه، نو(ﷺ) به ورته داسي لند حدیث بیان کرجي هغه به د بناراو باندو ټولوڅلکو یادولی شو، او د هغو ارزښتناکو پندونو خرګنده ځانګړتیا دا وه، چې واقعیت او اسانۍ ته به په کي پام شوی و. دا به زموږ ستړه تبروتنه وي که مور او ربدونکو ته خپل تول نصیحتونه، غوبنټنی، لارښوونی بنه خویونه او ادب په یوڅل وردالي کړو. (مور قرآن تاته پېک په پېک رالېږلی، چې ته یې بنه په درنګ سره خلکوته واورو وي او دا قرآن مور رانازل کړي په نازل پدوسره). الاسراء ۱۷:۱۰

شاعر وايي : سعد او بسان د او بوكولو له پاره يوريل او د او بيو خاي ته يي
په يو خل کوزکيل، نوما ورته ووييل ، اى سعده ! او بسان خوداسي نه او به کيري .

***

چي پر لب و باندي شكر نه کوي، نو په دپرو به يي خه وکري؟

چي چي په يخوخوبو او بيو د الله(ﷺ) شکرپرخای نه کر، نو په قيمتي
مانيو، بنکلو موتيرو، گنو او زيره رابکونکو باگونو به هم شکر ونه باسي، او
څوک چي په ګرمه ډوډي د الله(ﷺ) شکرپرخای نه کري، نو په ډکو د
سترهوانونو، خوندورو خوراکونو باندي به هم شکر اداء نه کري، خکه چي د نا
شکره او احسان هبرونکي انسان عادت وي، چي لبر او زيات يو برابرگني، په
داسي حال کي چي دپرو ناشکره انسانونو له خپل رب سره ګلکي او ټينکي ژمني
کري وي، که هغه پري مهرابانه شو احسان او لو ربینه يي پري وکره، ډېرمال يي
ورکر، نو هرومرو به يي شکرپرخای کوي او خيرات به کوي .

(او حيني منافقانو له الله سره ژمنه کري وه - ويل به يي - که الله پاک له
خپل فضل خخه خه مور ته خه راکري نو هرومرو به ورخخه خيراتونه کوو اود
نېکو خلکو په څربه ځان جوروو، خوکله چي الله پاک پري پېرزو وکره، نوبخيلان
شول او له خپل ژمنو خخه يي په بشپړدول مخ وګرځاوه). التوبه ۷۵: ۷۶-۷۷

مور په خپل ورخني ژوندکي دا دول خلک دپروينوچي فكريبي خراب، ذهن
بي ګدود او ضمير يي مراوي وي، پرخپل رب باندي له دې امله په قهر وي
(العياذ بالله) چي ډېرمال او پراخه روزي يي نه ده ورکري، حال دا چي هغه به د
روغتيا، سلامتيا او خه ناخه رزق په شتون کي ژوند کوي، وخت او ازادي دواړه
بي په برخه دي، دې چي دخپل رب شکري به داسي وخت کي پرخای نه کري، که په
مانيو، خزانو او کورونو کي بوخت شي نوبيا به کله د الله شکر پرخای کري؟!
بلکي په هغه حالت کي به لا زيات له خپل پالونکي رب خخه سرکښه او باغي شي
او له خپل بادار(ﷺ) خخه به نوره هم سرغرونه او پوده کري .

شاعر وايي : د يارله کلي خخه د بېلتون له امله زړپروي کوم، حال دا چي دا کلى
لا زمور له ستړکو خخه نه دې پناه شوي، که مور له خپل دوستانو سره د یوې
مياشتني په موده وړاندي مزل وکرو بابه زموږ خه حال وي ؟

پېنى لۇخى خلک وايى كە الله (ﷺ) بوتان راکىل، نوشكىرىي بىي وباسم او خۇك چى بوتان لرى هەغە ترەھەنە شەكرنە وباسى، چى مۇتىرىي پە بىرخە شۇي نە وي، مۇرنەعەتنە لاس پە لاس غوارىو، خوشكىرىي بىيا پە قرض ورکوو، زمۇرۇغۇۋىتى لە الله ڭخە پە بېرىھ وي او د الله(ﷺ) امرونە بىيا پە سىرە سىنە او دەمە پە دەمە پەرخاي كوو.

***

درى لوحى

يوهوبىياركس پەرخپل دفتركى درى ارزىبىتناكە لوحى- تختى - خىولى
وى پەلۈمرى تختە ليكلى شوي وو، چى هەمدا نى ورخ ستا ورخ دە، يىعنى د ھەمى
نن ورخ پە چوڭات كى ژوند وکرە! پەردىيەمە لوحە باندى ليكلى شوي وو، چى فکر
كوه اوشىكىر وباسە! يىعنى د الله تعالى پە نعمتۇنۇكى فکر وکرە او شەكر د الله(ﷺ)
پە درباركى پەرخاي كىرە. پەردىيەمە تختە ليكلى شوي وو، چى غۇصە مە كوه! دا درى
داسى ارزىبىتناك او سىترنىصىحەتونە دى چى تاتە د نېڭىزىغۇ تر بولۇنۇزدى او اسانە
لار درىبىاپى، نۇ تاتە پە كاردى چى تە يى هم پە خېلە حافظە كى ولېكى اوھە
ورخ يى ولولى!

***

ئىنە دەمە

كە چى خلاصون اوکراو، اسانى او سختى يولە بل سىرە تىرىلى يادىپىرىي ،
نو پە دى كى داسى نازك رازونە شتە چى ستونۇزە كە ترىينىڭلى او غەبة شى خپل
ورسەتىي پېراو تە ورسىپىرى او د مخلوق لە ارخە د دى ستونۇزى لە حل ڭخە بىندە
ناھىلى شى پە دى وخت كى يى زىرە الله(ﷺ) پورى ونبىلى، چى پە اصل كى الله
(ﷺ) باندى د توكل حقيقەت هەمدا دى. هەدارنگە مۇمن بىندە تە چى كە د ستونۇزى
حل خىنۇنى بشكارە شى، نودغە مەھال بىيا لە نامىدى سىرە پە داسى حالت كى
مخامخ شى، چى الله(ﷺ) تە يى بېرى دعاكانى او زارى كىرى وي، خۇ د دعاء د
قېلىپدوھېش نېنىھە ورتە نە بشكارىي، پە دى حالت كى بىياخپل خان ملامتوى او ورتە
وايى چى ماتە دا ستونۇزە لە تائىخە راپېپىنه شوى دە، كە تا كى ڭخە خىروى،
نودعاء بە مى ھەرمەرە مەل شوي وي، نودغە بول خان ملامتول الله تعالى تە لە
دېرىو عبادتونو ڭخە غۇرە دى، ڭكە چى دا كارپىيە انسان كى عاجزى پېداكوى

اودي ته يي ابراسي چي په دى خبره اقرار وکري چي په دى ستونزه کي د پريوتو ويرتيا يي درلودله او د دعاء دقليپللو ورنه و، نوله دى امله بيا يي دعاء د قبليپللو او مشكل يي د پاي پراو ته نژدي شي .

نامتوزانه "ابراهيم بن ادhem" وايي : موږ داسي پنه ژوندون لرو، که پادشاهان راباندي خيرشول نوهغوي به يي راخخه د تورو په زور واخلي . اين تيميه(رحمه الله) وايي : زما په زيره باندي د خوشحالی خيني داسي شببي هم تپريوري، چي زه په خپل زيره کي وايم که جنتيان هم په دى حالت کي وي بياخود بېرىنې ژوندون څښتان دي .

***

اى خلکو داده اوسي !!

د "الفرج بعد الشدة" په نوم کتاب چي له دېرشو ټوکونوڅخه هم پېردي، په تولو برخو کي يي موږ ته په دى خبره ټينګارشوي، چي همبشه له سختوتيارو څخه وروسته رينا راحي، د ستونزو په وروستي پراو کي هرومرو اسانۍ شته او انسان چي خومره غمنجنيوي اوپه ناخوالوکي دوبيرري په هماځه کچه د اسانۍ او بري لورته نژدي کپري . "تنوخۍ" په خپل دغه اوږد او زيره رابنکوونکي کتاب کي موږ ته دهفو خلکوپه اړه له دوه سووڅخه دېري د داسي خلکو قېصي کري، چي په غمیزوکي اخته شوي، بندیان شوي، يا له دندوڅخه ګونبه شوي، يا له کورونو او هېډونو څخه شيل شوي، يا خورول شوي، يا په دورو وهل شوي، يا له نېستي سره مخ شوي دي او دي ته ورته نورکسان . په پاي کي يي ددي یادونه کري، چي له دغو تولو ستونزوسره سره چي هغه خلک ورسره مخ شوي ووڅو ورځي لا تپري نه وي چي د مرستي کاروانونه او د نېمرغۍ تولګي دهفوی ملاتر ته په داسي وخت کي راوسېبدل، چي هفوی نورناهيلې شوي وو."تنوخۍ" دغوغڅخلوته په یوه وینا کي وايي : تاسو داده اوسي چي د ستونزو په دی لار کي نورزيات خلک هم له تاسوڅخه وراندي تللي دي . د شعر په ژبه وايي : له موږڅخه مخکي هم خلک په دى زمانه کي اوسبېدل او هفوی هم د دنیا له اړخه هغه څه څکلي، چي موږڅخلي دي، کله کله يي شپي ورځي نبکي کوي، خوبیاکله يي احسان خربېرکري . نوخرګنده شوه چي دا له تپرو زمانوڅخه راپاتي لار ده . (موږ تاسو په یوه شي سره ازمايو). البقره: ۱۵۵

(موږازمايلې دی هغه خلک چي له دوى څخه مخکي تپريشوي دي)، القصص ۲:۲۸

دا يوه عادلانه قضييە ده چې الله تعالى خپل بندگان په ستونزوپه دي خاطر اخته کوي، چې له گناهونوڭخە يې پاڭ كري او د سختى له لارى ورخخە هغه دول بندگى غوارىي، چې د پراخى په وخت كى يې ورخخە غوارىي، او پردوى باندي په ژوند کى حالات داسى بىلۇرى رابدلۇي، لىكە ورخ او شېپه يې چې پرى جلا كرى ده نو، چې داسى ده بىبا داقەر، غصە اونىيوكە څە گئىه رسوي؟

(کە موبىپرى دا پېپكەر لازمە كرى وي، چې خانونه و وزنى يا له خپلوكورونو چخە و وحى نو له لېروخلىكۇ پىرتە به هېش چاھم دا كار نه وي كرى). النساء ٦٦:٤

شاعر وايى : كە تە ماتە ووايى چې د اور له لمبۇخخە چاپېرە وگرخە، نۇ زە بە ستا امرتە هەركىلى ووايم، خكە چې ستاد سترگو پە خاطرماتە د اورسکروتى ھم سره زربىشكاري .

***

بنېڭىنە د بدو مخە نىسى

لە بنایستە خبروچخە يوه ھم د ابوبكرالصديق(رضي الله عنه) دا خبره د چى: (نېڭ كارونە انسان له بىمۇرغى چخە ژغوري). او دا يوه داسى خبره ده چى شريعەت او عقل دوايره پىرى اقراركوي . الله ﷺ وايى : (كە یونس عليه السلام لە ستايونكۈچخە نه وي، نۇد قيامت تىز ورخى پورى بە دكب پە خېتە كى پاتى شوى و). الصافات ١٤٣:٣٧

خديجه (رضي الله عنها) رسول الله ﷺ تە د نبوت پە پىيل كى داسى تسلى وركوي : ھېڭىلە داسى نه دە! قسم پرالله تعالى چى هغە ذات بە تا ھېڭىلە ونه شرمۇي، خكە چى تە خپلۇي پالى، لە بېۋىزىلە او نېستمن سره مرستە كوى او د وخت پە ناخوالو د اخته ووخلۇ مرستە كوى .

نوتە وگورە خىرنىڭە هەغى(رضي الله عنها) نېڭ اوپىنە اعمال دىنى پىيل او پايلى لە پارە دليل وگرخاوه . درپوكتابونو "الوزراء" د صابىي، "المنتظم" د اين الجوزي او "الفرج بعد الشدة" د تنوخي يوه قېصە را نقل كرى، چى "ابن الفرات" يو وزير و، تل بە يې نامتۇزادە "ابوجعفرابن بسطام" ھۇرۇلۇ او هەغە تە بە يې كراونە پېدا كول، يعنى ابوجعفر لە ابن فرات چخە پېرى كىرىنى ولىدىلى، خۇ د ابو جعفر مورھە لە كوچنیتوب چخە پە يوخوى اموختە كرى و، چى د شېپى لە خوا د بىلبىت لاتى بە يې يوه دانە وچە يودى كېنىودە، چى سەھارابە شو

هغه بې بى د زوى د سرخیرات كرە، وروسته لە هغه چى ابوجعفر "ابن الفرات" وزىرلە ئىرخە بېرە مودە تكلىفونە وگالل، نو يوه ورخ د ضروري كارلە پارە "ابن الفرات" تە ورغى، هغه ورتە وويل، ايا سىتا موراوس ھم د وچى دۇپى هغه خيرات وركوي، چى ستايىپە خاطربە يى وركولە؟ ابوجعفراشوقىصە يى ورتە وكرە او وېي، وويل، ماتە بە رېبىتىيا وايى، نوابوجعفراشوقىصە يى ورتە وكرە او وېي ويل، چى دا هسى د بىخۇ د زىرە غۇشتىنە اود ثواب پە نىت يوكاردى! "ابن الفرات" ورتە وويل نە داسىي مە كۆه، زە چى پرون شېپە ويدە كېدم نوما تاتە يوه دسيسە جورە كرى وە، كە هغە ترسەرە شوئى وائى، نوتە بە مى لە منڭە ورى وى، خوكلە چى زە ويدە شوم پە خوب كى مى ولېدل چى لە ما سره پە لاس كى لە تىكى چخە راوتى تورە وي، چى تا پرى ووھم، خوستامور زما مخى تە پە داسىي شكل سره ودرېدە، چى پە لاس كى يوه وچە دۈپى د دال پە توگە نىولى او كۆپىشى بىي كاوه، چى پە هغى سره تالە ماڭخە وڭغوري، نولە دى املە ما ونشوکرای تاتە درورسىزىم، پە هەدى حالت كى وە، چى لە خوبە راوېين شوم . نوابوجعفر د روغى جورى پە موخە وزيرابن الفرات تە دەھە د تېرىوكتۇنگىلە وكرە، چى د دوى ترمنڭ پېشى شوئى وي، نو پرەمىي بىنست يى ورسەرە صلحە وكرە او وزير تە يى لە خېل ارخە د اطاعت او مەنلۇ داد وركى، ان پىرىدى ھم بىريالى شو، چى وزير يى راضىي او بىيا دوايرە وروستە ملگىرى او دوستان شول، ابن الفرات ھم ورتە لورە وكرە چى لە دى چخە وروستە بە ورتە هېڭ دول ستۇنژە نە رسوي .

***

رون تندى د كار پە پرمختىيا كى مرستە كوي

پە شريعت كى د دى لە پارە پورە پراخي او اسانىي شتە چى بىنە وكرای شي خېل عبادت او بىنك عمل تە دوام وركى، پېغمېر(ﷺ) بە ھم خىنبدە! (بېشكە هماغانە الله دى چى خىنلۇ او ئىرول كوي) التجم ٤٣:٥٣

رسول(ﷺ) بە داسىي توکى كولى چى حق اور بېنتىيا بە وي، لە عانشه (رضي الله عنها) سره بىي خاستە كرى او خېلۋا صاحبىتە بە بىي پە دەمە دەمە وعظ پە دى خاطر كاوه، چى ستومانە او سىتەرە نە شي، لە غير طبىعى حركتۇنۇ، ژورتىك او تېزى چخە يى خىلک ايسارول، دا بىي ھم ويلى چى : ((ھېخۈك بە پە دىن كى لە سختى چخە كار وانە اخلى، كە يى واخلى نو دىن بە پرى زورور وي)) . بىل حديث داسىي دى : ((بېشكە دىن كىلک او تىنگ دى نوتاسو پە كى پە نزمى روان شى))).

((بېشکە لە بى علمە زاھد او عابد سره تریخوالى او تېزىي ملگىرى وي. پە وچوالى او تېزىي كى اختە كىس بە ھېڭكەلە ونە شى كىراي خېل تكىلە-غۇرۇپلىقى خوى - تە دوام ورکىرى، ھەنە بە مجبورىرىي چى تكىلە پېرىدى، خەك چى ھەنە روان حالت تە كەتلى، خۇ راتلۇنكى بېرىنى حالت، ناخاپى پېپنى د وخت او بىرداوالي او د نفس ستومنى يى لە پامە غۇرخۇلى وي، كە نە نوھوبىنباركس خوبىادى پە هەر كاركى د تىتى كېچى يوتاكلى حد ولرى، چى لە ھەنە خەنە بە بېش وخت خېل كارنە كەمۆي، كە تكىرە و نوکاربە يى دېرىشى او كە كمزۇرى شۇنۇھماغانە تاكلى كەمە اندازە كارخوبە سرتە رسوي او دا د ھەنە اثرمعنا د چى لە خىنواصحالابۇخە رانقل شوی دە. نفسونە پەرمەنگ او پەرشاتىك لرى، نو تاسو يى د پەرمەنگ پەرمەھال كەتە پۇرته كىرى او د شاتىك پە وخت كى يى پېرىدى. كوم خلک چى پە عبادت او نەغۇنۇكى لە اندازى ھەنە اورى، لە تىنگولى ھەنە كار اخلى، نو داسى خلک مانە دى لىدى چى تىپايە پورى ھەماغىسى پاتى شووي وي، بلکى ھەر مۇرۇ ھەنە كار پە نىيمىگىرى حالت كى پەربىنى او لە لۇمرىي وخت ھەنە ھەنە ھەنە ھەنە دى، د اسلام دىن خۇپە حقىقت كى دىنگۈرەنەن پە موخە راغلى دى. (دا قرآن مۇرۇ دى دى لە پارە پەرتا نە دى نازل كىرى چى تە بەدرەنە شى). طە ۲:۲۰

او الله تعلیٰ ھەنە خلک غەندى، چاچى پە خېلۇخانۇنولە توانە پۇرته كارونە لازم گەرخۇلى، خۇ وروستە بىيا دەعمل لە بىگەنخە وتلى او ھەنە ھەنە ھەنە ھەنە مات كرى، چى خېل ھانونە يى پەرى مجبور او مكىلەنەن.

((رەبانىت يى لە خانە نوی جوركىرى و، مۇرۇ پەرى د الله د خوبىنى لە لتولو پۇرته بىل ھەنە وو لازم كىرى، خۇ زەمۇر - فرضي احکاموتە- يى بىنە پامىرنە ونە كەھە)). الحىدید ۵۷:۲۷

د نورو دىنۇنۇ پەرتە د اسلامى شەريعەت خانگەرتىيا دا دە، چى دا د فطرت او اعتدال دىن دى، يىعنى د تېرى او كەمى پە منخ كى دى، د روح او جسم ، د دنیا او آخرت لە پارە دى، بېشکە چى ھەنە يو اسانە دىن دى .

((دا سەم او نېڭ دىن دى)). التوبە ۹:۳۶-

***

لندە دەمە

ابوسعید الخدري(رضي الله عنه) روایت کوي، چي بوباندېچى سېرى رسول الله(ﷺ) تە راغى ورخە يى وپوبىنتل : ((اى د الله رسوله! پە خلکوکى خۇك غورە دى؟ رسول الله (ﷺ) ورتە وویل ھەن مۇمن چى پە خېل خان او مال باندى د الله پە لاركى جەھاد كوي، بىاھە خۇك چى د غۇرنوپە يۇناوكى لە خلکو خە گوبىنە ناستە او د خېل رب بندە گى كوي . پە بىل روایت كى وايى چى : لە الله خە وپېرىۋى او لە خلکو خە بە پە دى خاطر گوبىنە شووي وي، چى لە شرخە بى خىك پە امان كى وي)). امام بخارى له ابوسعید (رضي الله عنه) خە روایت كوي چى ما لە پېغىمىر(ﷺ) خە اوربىلى : ((ھەن وخت نزىدى دى چى دمسلمان بىنە مال بە رەمە وي، چى د غۇرنو پە خۇك او بارانى سىيمۇكى بە يى ھروي، ترخۇچى خېل دين لە فەتنو خە وژغۇرى)). عمر(رضي الله عنه) وايى، لە گوبىنە ناستى خە خان مە بى بىرخى كوى ! نامتو زاھد "جىنيد بىغدادى" ھۇمرە بىنە وايى، د گوبىنە ناستى سختى زەعلم پە يو ناستى كى لە چاپىرسى خە اسانە دە . امام خطابى (رحمه الله) وايى، كە لە خلکو خە پە گوبىنە ناستە كى بلە بېش گىتە نە وي، نۇدا بە دېرە لۇيە گىتە وي چى لە غېيت اوھەن بە كارخە چى بندول يى د دە لە توانە پۇرە نە وي خوندى پاتى شى. پورتىيوجملوتە ورتە ھەن حەديث د يادونى ور دى، چى "حاكم" پە خېل كتاب كى لە ابۇذر(رضي الله عنه) خە پە مەرفوع توگە پە حسن سند پە دى دۈل روایت كىرى دى : ((گوبىنە ناستە د بىدكارە ملگىرى له ناستى خە غورە د)).

امام خطابى (رحمه الله) پە خېل كتاب "العزلة" كى يادونە كرى چى گوبىنە اولە خلکو سىرە ئىدون كول دخېلەلاتوپېرىنىست يولە بىل سەرە توپېرىلىرى، يعنى پە شەريعەت كى چى كوم دليلونە بندە د تولنى لورتە ھەنۋى، نۇ ھەن دليلونە پە ھەفوحالاتوتىرل كېرىي، چى دچارواڭو پە اطاعت اونورو دىنى چاروپورى تىراو لرى او كوم دلائل چى بندە خانتە ناستى تە ھەنۋى ھەن دپورتى حالت پرخلاف وي، يعنى كە د امامانو- اميرانو- او د دين نوراحكام تېپېنۋاندى كېدل، نوبىاكو بىنە ناستە خۇرە دە . خطابى (رحمه الله) زىياتو يى لە خلکو سىرە د يوھاى او سېپىدو، ناستى ولارى او ياد گوبىنە كېدو تفصىل داسى دى، ھەن ھە خۇك چى پە دى پوھىرى د خېل ژۇند او دين چارى خوندى ساتلى شى، نۇغورە خېرە دادە چى خان د خلکولە ناستى ولارى خە لرى وساتى، پە دى شەرط چى پە جماعت سەرە لەمۇنخ كول، خلکوتە سلام اچول او د سلام خواب ور كول ، د مسلمانانو نور حقونە لىكە د ناروغ پوبىنتە، پە جنازە كى ئىدون او

داسى نورو تە پام كولى شي، پە كار دا دە لە هەفي بى معنا ناستى ولايى خەخە چى فکر اوذنەن پرى هسى بوختىري او د پام ويركارونو لە سرتە رسولو خەختەم خرابىرى خان ورگوري، او لە خلکوسره اختلاط - گىدون- تە دى پە هەفە اندازە خەخت ورگىرى، خۇمرە چى انسان پە شىپە اوورخ کى خوراك او خېباڭ تە اىتىيا لرى، يېنى پە هماگە كچە بە قناعت كوي چى ورخە خلاصون نە وي، نوگوبىنە ژوند خورە كول د بدن او زىرە دواiro لە پارە د هوسابىنى لاملى دى . (والله اعلم)

"اشىرىي" پە خېل كتاب "الرساله" كى وايى، د چا چى لە خلکو خەختە گوبىنە اوسبىل خوبىنېرىي، نوغورە لار بى دا دە چى لە گوبىنېتوب خەختە بى موخە دا وي چى نورخاڭ يى لە شرخە خوندىي شي، نە دا چى د خلکولە شرخە پە امان كى شي، خەك چى لومنى صورت داسى دى چى پە هەفە كى نفس وروكى كېرىي چى دا د خاكسارى صفت دى او پە دوھم حالت كى د نفس نوپىوالى بىنكاري، چى پىنورو خلکو خان ورته بىنە بىرىپىنى چى دا كېرجەن او مغۇررانە صفت دى . د خانتە ناستى پە اىرە خالق پە درى يرخوپېشل شوي، چى دوه يلى يو د بىل پىرخلاف او درېبىمى يلى منخنى لارغۇرە كرى ده .

لومەرى دلە هەفە خلک دى چى لە خلکو خەختە يى خان گوبىنە كرى دى، تر دى پورى چى د جمعى اوپىنخە وختە لمانخە، اخترۇنۇ اوپە نورو بىنۇ او د خىرپە غۇندىو كى لە گىدون خەم دىدە كوي چى دا دلە تېرىوتلى ده .

دوھە دلە هەفە خلک دى چى پە پېرىكىنە دول لە خلکو سرە ناستە ولايە او گىدون خورە كېنى ان تردى چى د ساعتىرى، مىستى، بى كەتى كار او تاوىلى ما ويلى، د وخت پە - بېخايى - تېرىلو كى هە خوبىن وي، چى دا دلە هەم د پورتى دلى پە خېرتېرىوتلى ده .

درېبىمە دلە، هەفە خۆك دى چى لە خلکو سرە پە عباداتو او هەفو تۈلنۈزو كارونو كى گىدون كوي، چى لە گىدون پرته نە ترسە كېرىي او ياخ داسى غۇندىو كى گىدون كوي چى د بىنگىنى، تقوى، اجر، ثواب او د مىستى پە موخە جورى شوى وي او لە هەفو غۇندىو خەختە چى د دىن د مخنىي او لە الله(ع) خەختە د مخ اپونى پە موخە جورى شوى وي، ورخە دىدە كوي چى هەمدا منخنى او عادلانە دلە ده .

(هەدارنەكە موب تاسو يومنىخلارى امت گەرخولى ياست). البقرە ١٤٣:٢

***

لندہ دمہ

له رسول الله (ﷺ) خخه عباده بن الصامت (رضي الله عنه) روایت کوي چې، ((د الله په لارکي پرتاسوباندي چهادلازم دی، ځکه چې جهاد د جنت له دروازو خخه یوه دروازه ده، او الله (ﷺ) د جهاد له لاري خفگان او اندبیننه له منھه وري)).

دا چې د غمونواوندېښنپه مخنيوي کي جهاد پوره اغېزلي، نو دا د وجدان يوخرګندحقیقت دی، ځکه چې نفس کله باطل او ناروا په خپل زور سره پرېږدي، نوغم، اندبیننه، پړیشانی او وپره یې زیاته شي، خوکله چې هغه له باطل سره د الله له پاره جهاد وکري، نوالله (ﷺ) یې بیاغم او پړیشانی په خوبني، بدباري او قوت باندي بدلوسي.

الله (ﷺ) وايي: « له کافرانوسره وجنګيوي چې الله پاک یې ستاسوپه لاسونوربروي، رسوا یې کري، تاسو پري برلاسي او د مؤمنانو زironه ورباندي يخ او تاو یې پري وباسي ». التوبه ۹: ۱۴

نو: د زره د خفگان، پړیشانی او غم د لري کېدو له پاره له جهاد پرته بله بنه او غوره لار نشي. یوشاعروايي : بېشکه زه د خپلوستروکودواړه ګاتي په دردونکو او بدوي شيانوپټوم-تكليف زغمـ، د صبرسپېنى جامي اغوندم، خوکله چې یوکار راته ستونزمن شي، نوالله تعالى ته لاسونه پورته ونيسم لبر وخت لا تېر نه وي چې ستونزه مې هواره شي .

دېر داسي خوانان شته چې کله د هغوي پرمخ د خلاصون دروازي بندی شي، نوبیالله (ﷺ) ته د دعاء له دروازی خخه لاره پیدا کوي .

***

کانثاتو ته په غورسره ليدل

د فکرد خوبني او راحت له لارو خخه یوه دا ده، چې د الله (ﷺ) په حیرانوونکواوسترومخلوقاتو، لکه: ګلانو، ونو، غرونو، رغونو، غونديو، حمکه، اسمان، شپه، ورڅ، لمړ او سپورمۍ ته چې د الله (ﷺ) د قدرت اولویوالي نبني دي په حیرسره وکوري، چې د الله (ﷺ) په مخلوق کي له بنکلا او تازه ګي خخه خوند واخلي، نود لوی رب په وجود باندي به خوند او محبت ستا ايمان، یقين،

تسلیمی او اطاعت نورهم پسی تینگ اوکلک کري. (اى د سترگوخاوندانو- هوبنیارانو-پند واخلى). الحشر ۲:۵۹

يو فيلسوف چي ايمن يي راوري دی وايي، زما به چي کله د الهی قدرت په اره شک پيدا شو، نو د الله(ع) د کائناتوكتاب ته به حيرشوم، چي د هغه د بي مثاله قدرت او حيرانونکي جوربست تکي ولو لم، نوله دې سره به بيا زما ايمن نورهم قوي شو .

***

استوار عقلمن گامونه

امام شوکاني وايي، ماته يو عالم نصحيت وکر، چي که په ورخ کي دوه کربني ليکل کولي شي، نوتاليف يا ليکنه مه پريبرده، ما يي نصحيت ومنه اوپه ليکلو مي پيل وکر، مادهغه کارمبوه او گته په سترگووليده او دا د هغه حدیث معنا ده چي وايي : ((غوره کارهغه دی چي څوک يي همبشه کوي ان که لړو هم وي)) . عام خلک وايي، څاځکي چي له څاځکو سره يو ځاي شي، نوسپلاب تري جورشي. شاعروايي : ته نه ګوري يوه رسی پريوه کاكه او ستره تېروه باندي د زيات وخت په تېرپدوسره هر موږو نښه جورو وي .

زمور د تشويش سترلامل دا دی، چي مور غواړو ټول شيان يو دم ترسره کرو، پرهمندي بنسټ مور بي ميني اوستومانه شو، چي په نتيجه کي کارنيمکري پريبردو، که مور دا کار لپو، پراو پر پراو سرته ورسوو، نولري نه د چي مور به کاري پراوونه په قراره توګه سرته ورسوو، چي بشکاره بېلکه يي لمونځ دی . شريعه پرمورې باندي په پنځوچلا، جلا وختونکي لمونځ فرض کري، چي بنده ورسره په راحت او خوشحالی کي وي او د زره له کومي بي ترسره کري، خو که ټول لمونځونه په یوه وخت واي، نوبیا هر موږوندې به په لمونځ کولوکي بي ميني اوستري و، رسول الله(ع) وايي : ((بېشکه بېره کوونکي لاروی داسي وي چي نه پرڅېلي سورلى - اوښ، اسپ - پام کوي اونه به هغه ځاي ته ورسپري چېرته چي روان وي)) . (یعنې د حد څخه تيری کوونکي هدف ته نه رسپري، اعتدال په کار دی ان که هغه په عبادت کي هم وي) رېبارن .

تجربوپه ډاګه کري ده چي څوک خپل کارونه په څو پراوونکي ترسره کول وغواړي د هغه چا پرتله به يي بېرژر خلاص کري، چي خپل کار په يو خلي

تول خلاصول غواری او بله دا چې د کارپه لور به يې ولوله او جوش هم پرخای پاتي شي . ما له ھينو علماوو څخه ڪتوره موضوع اور پدلي ده چې پنځه وخته لمونځونه د انسان مهالوبش د الله (ﷺ) د دي وينا پراساس برابروي چې : (بېشكه لمونځ پرمؤمنانو باندي په تاکلوو ختونوکي فرض شوي دي) . النساء ٤: ١٠٣

که انسان خپل ديني او دنيوي کارونه له هر لمانځه څخه وروسته ووپشي، نو هر و مروبه په وخت کي پوره پراخي و مومي او زه تاته په دي اره يومثال و راندي کوم، که يو زده کونکي خپل مهالوبش داسي برابرکري چې له سهار لمانځه څخه وروسته د هر فن د حفظ له پاره خانګري کري، له ماسپينين لمانځه څخه وروسته وخت د اسانه او ټولنیزولوست له پاره و تاکي، د مازديگر لمانځه نه وروسته وخت د ژوري پوهنيزی خپرني له پاره برابرکري، د مابينام لمانځه نه وروسته وخت د دوستاني او ملګرو د ليلو له پاره او د ماسختن لمانځه څخه وروسته وخت د عصری کتابونولوست، خپرني، له خپلي کورني او خپلوا نوسره د ناستي له پاره خانګري کري، نو د اپه دېر غوره کار وي، هو بشيار انسان ته له خپلي قلبې پوهې څخه مرسته او رينا ور په برخه کيري .

الله (ﷺ) وايي چې : (اى د ايمان خاوندانو ! که تاسو له الله څخه ووبريرئ نو الله به تاسو ته - د حق او باطل تر منځ - تو پير کونکي پوهه در په برخه کري، ستاسو واره گناهونه به ورزوي او تاسو ته به بخښنه وکري، الله د لوی فضل څښتن دی) . الانفال ٨: ٢٩

***

هيله کوم ! له فكري ګډو دي څخه پده وکره

هغه شی چې ذهن خر او دانه وانه کوي، هغه فكري ګډو دي ده چې ھيني خلک پري اخته دي، او په دي ګډو دي خکه اخته شوي، چې خپل ذهنی او جسمی قابلیتونه يې نه دي تاکلي او نه هغه اړخ ته حیرشوي کوم اړخ يې چې فکر راتولوي پوهه خو دېری برخې او بېلا بېلى لاري لري، نو په کارده چې د معروف پوره روښانه نښي او بېلا بېلى لاري و تاکل شي او نظر يې په یوبنکاره ګودرباندي راو خرخوي، څکه چې د معرفت ترلاسه کولو له پاره د یوی خانګري څانګي تاکل لازمي کاردي . پور، ملي زيانونه او د ژوند لګښتونه هغه لامونه دي، چې فکر دانه وانه کوي، غم او اندېښنه منځته راويري، د موضوع په اړوند خو بنستونه شته چې يادونه يې لازم ګنم .

لومرى : خوک چي په مالى لگېتۇنوكى لە منخلىرى خخە كاراخلى، نو
ھەغە بە پە راتلونكى كى لە نېستى خخە خوندى وي ، هەدارنەكە ھەغە خوک چي
مال پە بىنە توگە لگوي، لە خېلى ارتىا خخە يېرلەكت نە كوي، مال خوندى ساتى
نود الله (عز) مرسىتە بە ورسە وي . { بېشکە خوک چي بېخايە مال مصرفوي
ھفوئى د شىطانانو ورونه دى } . الاسراء ۲۷ : ۲۷

{ مۇمنان ھەغە كسان دى چى د مال پە لگېتىت كى د تېرى او بخىلى
دوارو پە منڭى روان وي }. الاسراء ۱۷ : ۲۶

دويم : لە روا لا رو خخە مال ترلاسە كول او د ھرى ناروا دندى پېپىنۇدل
پە دى خاطر، چى الله تعالى پە خېلە پاك دى، نوپاڭ خوبنۇيى ، هەداراز لە ناروا
لا رو خخە لاسە تە راغلى مال كى بركت نە اچوي . { كە د ناپاڭ بېپروالى تا پە
تعجب كى پېپىاسى }. المائدە ۵ : ۱۰۰

درېيم : لە روا ھائى خخە د حلال مال لاستە راويرلو لە پارە ھەنى، د
بېكارى پېپىنۇدل اوپە بېكارە او بى ارزىبىتو كارونوكى لە وخت تېرولو خخە بىدە
كول شامل دى .

نامتو صحابى "عبدالرحمان اين عوف" د ھجرت پرمەھال خېل انصارى
ورور تە وايى : ماتە د بنار لارە وېنايە چى كاروکىم. (كله چى - دجمعى - لمونخ
وشى، تاسوپە خەمکە كى خوارە وارە شى، د الله فضل - روزى - ولتۈئ او الله بېر
ياد كىرى چى بېريلى شى). الجمعة ۹:۶۲

***

ستا ارزىبىت پە ايمان او اخلاقو كى دى

يونىسىتمەن سىرى چى زىرى اوپىوندى جامى يې پېرنى وي ، پە كېدە وبوى،
پېنى لۇخى، بى نومە اوبي نشانە، بى منزىلە، بى تېرى، بى كورە، بى سازە بى
سامانە و تېرشو، د نورو عامو لارويانوا بىو ٿېبۈونوكوپە ٿېرىيى لە
لوپۈندۈنۈ خخە پە لپە او بە خېنلى، پە مسجد كى بە ويدە كېدە، خېلە ھنگىل بى
بالېنت او د خورخەمكە يې بىستە وە، خو لە دى سەرە سەرە ھە يوپەھىزگارە بىندە
و، خېل رېب يې يادوھ، قرآنكىريم بە يې تىل لوستە، دلمانخە او جەھاد لە لومرى
كرېنى خخە بە نە پاتى كېدە.

یوه ورخ د رسول الله (ﷺ) ترڅنګ تبریده، نو (ﷺ) ورته په څېل نوم
 باندي غېر وکړي ای "جولیبیبی؟ واده نه کوي؟ هغه حواب ورکړي، ای د الله رسوله!
 ماته به څوک لور راکړي؟ زه خونه مال لرم او نه شان؟ بله ورخ بیا ترڅنګ
 تبریده (ﷺ) ورته بیا هماغه تبره خبره واوروله، جولیبیب هماغه پخوانی حواب
 ورکړي، په درپیمه ورخ بیا تبریده چې هماغه لوړمنی پوبنته او حواب تکرارشول،
 نو رسول الله (ﷺ) ورته وویل : ای جولیبیبی! د فلانی انصاری کورتہ ورشه او
 ورته ووایه چې رسول الله (ﷺ) در باندي سلام وايی او غواړي چې ته ما جولیبیب
 ته څله لوريه نکاح راکړي! هغه انصاري له یوی درندی کورنی څخه و،
 جولیبیب ورغی د کور دروازه یې وروتکوله او د پیغمبر (ﷺ) پیغام یې ورته
 ورسوه، انصاري ورته وویل : په رسول الله (ﷺ) باندي دی سلام وي، خو ای
 جولیبیبی؟ زه څله لور څرنګه تاته په نکاح درکرم، ته نه مال لري اونه شهرت. په
 دی وخت کي د انصاري مېرمن هم دغه خبر اوري حیرانیوی او له خان سره
 وايی، جولیبیب؟؟ هغه خونه مال او نه کوم خانګرۍ شان لري، په دی وخت کي
 د انصاري مسلمانه لورد جولیبیب خبره اوري او د رسول الله (ﷺ) له پیغام څخه
 خبریوی، نو موراوی پلارتنه وايی، ایا د رسول الله (ﷺ) غوبنته هم حوابوی?
 نه! قسم پره ګه ذات چې زمان نفس د هغه په واک کي دی، هېڅکله نه شي
 کډای! د رسول الله (ﷺ) غوبنته به ملن کېږي په پای کي د دواړو تر منځ مبارکه
 نکاح و شوه، بیا دواړو ته الله (ﷺ) پاک نسل وریه برخه کړ، او د داسی کورڅښتنان
 شول چې هغه د الله تعالی په وپره او خوبنی باندي ودان و، څه وخت لا تپننه
 وچې د جهاد له پاره غړو شو، نو "جولیبیب" هم غزا ته ولاړ، په څېل لاس بی په
 ګړه کي اووه کافران ووژل او بیا په داسی حال کي شهید شو، چې دخېل رب او
 پیغمبر او هغه هدف له پاره چې مرګ یې پړی قبول کړراضي ولاړ.

له غزا څخه وروسته رسول الله (ﷺ) د شهیدانو د نومونویه اړه له
 اصحابو څخه پوبنته کوي، د شهیدانونومونه د اصحابو یاد وو، خو جولیبیب
 ورڅخه هېر و، څکه چې هغه شهرت نه درلود، خویه ګئه کونه کي د رسول الله
 (ﷺ) جولیبیب په ياد و، نو یې وویل جولیبیب لټوم! هماغه و چې جولیبیب یې په
 داسی حال کي وموند، چې په خاورو کي لټ پټ پروټ و، رسول الله (صلی الله
 علیه وسلم) د هغه له مخ څخه خاوری وختنلی، ورته یې وویل : تا اووه کسان
 ووژل او بیاته شهید شوی، درې خله یې داسی وویل، ته زما یې او زه ستایم. نو
 د جولیبیب (رضي الله عنہ) له پاره د دنیا پرتنه د رسول الله (ﷺ) له خوا دا ستره
 رتبه د تحفي او ګایزې په توګه کافي ده. (نچور داچې) بېشکه د جولیبیب
 ارزښت د هغه په ايمان، له پیغمبر (ﷺ) سره په مینه او هغه موڅه کي نغښتی و،

چي دهفي له امله شهيد شو، د هغه نېستي، نا اشنايي او د کورني نشتولى د دي لامل نه شول، چي هغه له داسي ستر ويياروا لاس ته راويني څخه وروسته بي برخي کري، بېشكه هغه په دنيا او آخرت دواړوکي د شهادت، الهمي رضا، د الله تعالى په دربارکي د اعمالو د قبول اونېکمراغي نور پراو ترلاسه کړ .

(شهيدان په هغه څه خوش دي چي الله پاک پري پېرزوينه کري او د هغو کسانوپه اړه زېږي اخلي چي ورڅخه وروسته پاتي او لا ورسه نه دي یوځای شوي، نه به وپېړوي اونه به غمجن شي). آل عمران ۳: ۱۶۹-۱۷۰.

نوستا قيمت هم ستاپه بنو خويونا بشکلو صفتونو کي دي، ستا نېکمراغي د شيانوپه پېژندنۍ، پوهې، پاملرنې او پرمختګ کي پرته ده، نېستي، بېوزلي، نا اشنايي دا یو هم په هېڅ وخت کي د پرمختګ او موخې ته د رسپدوپه لارکي خنډ نه شي کېدلاي، نونېکمراغي دی هغه چاته دارو شي، چي خپل اصلني ارزښت بي په خپله وپېژنده او هغه چا ته دی دارو شي چي د جهاد، لارښوونې او خيركتيا له لاري بي خپل خان خوشحاله کړ او هغه چاته دی دارو شي چي دوه خله يې بنېکنه وکړه، په دواړو ژونډونونو کي بي خان نېکمراغه کړ او هغه چاته دی دارو وي چي دوه خله په دنيا او آخرت کي بريلاني شو.

***

دوی څومره نېکمراغه دي !

د ابوېکر صديق (رضي الله عنه) نېښه دا ايت دي:

(پر هېزگاره خاك به پېر ژر له او رڅخه خان څنګ ته کري، داسي څوک دي چي د خان د پاکوالۍ له پاره خپل مال د الله په لارکي ورکوي). الليل ۱۷: ۲۹-۱۸. د عمر فاروق (رضي الله عنه) د نېکمراغي نېښه د رسول الله (ﷺ) دا وينا ده: ((ما په جنت کي یوه سپينه مانۍ ولیده، ومي پوبېتله دا مانۍ د چاده؟ راته وویل شول چي دا د عمر بن الخطاب ده)). د عثمان (رضي الله عنه) نېکمراغي نېښه ده چي ورته يې کري ده ((يا الله ته عثمان ته مخکيني او وروستني ګناهونه وبخشني)). د علي (رضي الله عنه) د نېکمراغي ویار د رسول الله (ﷺ) دا وينا ده: علي داسي سېري دی چي له الله او د هغه له پېغمبر سره مينه لري او الله او پېغمبرې لي له ده سره مينه لري)). د سعد بن معاذ (رضي الله عنه) نېکمراغي د رسول الله (صلى الله عليه وسلم) په دې وينا کي ده: در حمان عرش يې په مرینه ولیز پدہ. عبدالله بن

عمر و الانصاری (رضی الله عنہ) نېک مرغی د رسول الله (ﷺ) په دی وینا کي ده :
الله تعالی و رسره له ژبارونکي پرته مخامنځ خبری کړي دي . د حنظله (رضی الله
عنہ) ستر شرف د رسول الله (ﷺ) په دی وینا کي دی چې د رحمان رب پرپښتو
ورته غسل و رکری دی) .

***

دوی څومره بدمرغه دی !

فرعون: {هر سهار او مابنام به دوی اورته و راندي کېږي}. الغافر ۴۰:۴۶

قارون: {له مال سره مو هغه په حمکه کي ننویسته}. القصص ۸۱:۲۸

ولید بن المغیره: {رربه يي د عذاب لوري پوري ته و خبزوم}. المدثر ۷۴:۱۷

أمية بن خلف: {تباهي ده هر غیبت ګر او ملندي و هونکي ته}. الهمزة ۱۰۴:۱

ابولهبا: {خپله ابولهبا او دواړه لاسونه دی هلاک شي}. المسد ۱۱۱:۱

العاص بن وائل: {نه هېڅکله داسي نه ده، موږ بې بې پېر ژر خبری وليکو او عذاب
به لا ورته او بود کرو}. مریم ۱۹:۷۹

لنده دمه

له الهي توفيق څخه د انسان بي برخی کېدل او د فکر خرابي، د حق پتېدل
او د زړه بربادي، د نوم ورکېدل او هسي وخت تېرول، دخلکو له خوا کړکه، د الله
تعالی او بنده په منځ کي نا اشنایي ، د دعاء نه قېلېدل، د زړه سختوالي، په عمر
او روزی کي د بركت نشوالي، له علم څخه بي برخه کېدل، سېک ژوند، د دېښمن
له خوا سېکاوی، د سینې تڼوالي، هغه بدملګري چې د بنده زړه او وخت تباہ
کوي، همېشه اندېښنې کول، د ژونډتکوالي او د فکر خروالي، دا ټول هغه شیان دی
چې د ګناه او د الله (ﷺ) له یادولو څخه د غفلت له امله منځته راخي، لکه څرنګه
چې کېښت په او بوشين کېږي او سوزېدل په اور کېږي . خود پورتنيوکارونو پر ضد
کارونه د الله (ﷺ) د حکمونو په منلو کي منځته راخي . استغفار الله ويل د غم،
اندېښنې او زړه تڼوالي په لري کولوکي پوره اغېزلري، خود ټولو پرگنو او د
هر آړت د پوهانو په منځ کي ګډه او ملن شوی خبره دا ده، چې بېشکه ګناهونه

او فساد د پرپشانی، خفگان، خوف، غم، د سینه تنگي او د زیره د نارو غيوپه څېرد بدمرغیو لام ګرخي، ان تردي چي ګناه کارخانه کله له ګناه کولو خپل حاجتونه پوره کري، نوزرونه یې ستري شي، د اسي انګبرې چي د ګناه په تکرار ولوکي به له خپلو سينو خخه زيره تنگي، غم او اندېښه وشرې. د دغه دول بدکارو يوم شرد شعرپه ژبه وايي : دېرى وختونه د اسي کېږي چي یوه پیاله شراب د خوند له پاره وڅښم او بله پیاله بیا د دی له پاره څشم چي له لوړمنې پیالې څخه پیدا شوي نارو غوي پري درمل کرم. نوکله چي پرزرونو باندي ډکناهونو اغېزدا دول وي، نوبیاخود توبی او بخښني له غوبنټو پرته ناشوني ده.

***

له مېر منوسره له نرمى کار واخلى !

(له بنحو سره بنه ژوند وکري). النساء ۱۹:۴

(ستاسو په منځ کي الله مينه او خواخوي پیدا کري ده). الزوم ۲۱:۳۰

((بنخوسره بنه سلوك کوي، ځکه چي هغوي ستاسو تراداري لاندي دي)). بل حديث دی : ((تاسوکي بنه شخص هغه څوک دی چي له خپلي مېرمني سره بنه چلند کوي او ستاسو پرته زه خپل اهل ته بنه يم)).

نېکمرغه کوره ګه دی چي هغه په پرپمانه مينه باندي ودان وي، له پر هېزگارۍ او الهي رضا څخه په ډک محبت ولاړ وي. (ايا هغه څوک دېر غوره دی چي د خپلي ودانۍ بنسټ يې له الله تعالى څخه په وپره او ده ګه دخوښي لاسته راوري لو په هيله اېښي وي، او که هغه څوک چي د خپلي ودانۍ بنسټ يې د یوې نړپدونکي ګندې په خنده اېښي وي، چي په ناخاپه دول يې د جهنم اورته وغوره ګوي او الله پاک ظالم قوم ته لاره نه بنېي). التوبه ۱۰۹:۹

***

د ليدني پرمھاں نری خندا

دا هم د نېکبختي نشه ده، چي د ليدني په وخت کي بنخه او خاوند يو بل ته موسکي شي، بېشکه دغه نری خندا د روغى جوري یوه پیلامه ده . رسول الله ﷺ (وايي) : ((د مسلمان په مخ کي ستا موسکا خنداهم یوه صدقه ده)).

رسول الله (ﷺ) خنديدونکي او موسکى انسان و، او د خبرو پيل باید په سلام سره وشي . (پرخپلواخانونو د هفو برکتتاکو اوپاکيزه تکو سلام و واياست، چې د الله له لوري رالبیول شوي دی). التور ٦١:٢٤

د ملګري سلام ويلوته باید خواب ورکړل شي : (کله چې پرتاسو سلام واجول شي، نو تاسو هم له هغه نه بنې او یا ورته په هماځه دول د سلام خواب ورکړئ). النساء ٨٦:٤

شاعر "کثير" وايي : اى اوښه ! مېرمن "عزه" پرتا سلام و اچوه او بیا بېرته و ګرڅدہ، نو اى اوښه ته هم پر هغې باندی هماځسی سلام و اچوه، کاشکي دا سلام یې ماته اچولي وی، نومابه یې منه کړي وی، که هغې مېرمني سلام د - اى اوښه - پرڅای ماته ويلى وای چې اى سریه پرتا دی سلام وي !

د بنې ملاقات یوه نښه دا ده چې کله کورته ننزوی، نوباید مسنونه دعاء و وايي : ((اى الله ! زه له تا خڅه دېنه ننوتلواو بنو وتلوغوبښته کوم، د الله په نامه دننه شو او راووتواو خاص په الله موتوكل کړي دی)) .

اود کور د نېکمرغې بل لامل د مېرمني او خاوند ترمنځ نرمه لهجه کارول دي : (زما بنده ګانوته اى پیغمبره و وايي چې بنې خبری و کړي). الاسراء ٥٣:١٧

يوشاурد بنځی د خبرو د اغېز په اړه وايي، د بنځی خبری روا کوډي دي، که د هغې خبرو د بېگناه مسلمان د وژني جنایت نه ترسره کولای، خبری یې داسي دي که اوږدې شي نوسېری نه ستومانه کوي، خوکه یې خبری لنډي شي بیا خبری اوږدونکي دا هیله لري چې کاشکي یې خپلی خبری نه وی لنډي کړي . کاشکي چې مېرمنه اوښنځه دواړه یو د بل د خفغان، جذباتو، ولو لو، د زخمی کولو او خورولو خبری پرپردي، کاشکي دوی دواړه یو د بل بنې او خلانده اړخ په یاد ولري، دوی یود بل کمزوری بشري اړخ هېړکړي، بېشکه چې کله سېری د خپلی مېرمني بنې اړخونه په یاد کړي او له کمزورو اړخونوڅخه یې یده وکړي، نو مېرمن زیاته خوبښېروي . په دی هکله پیغعتبر (ﷺ) وايي : ((مسلمان سېری دي مسلمانه مېرمن پدنه نه کنې، که یې یو خوی بد کنې نوبل به یې خوبن شي .

يوشاور وايي : هغه خوک دی چې هېڅکله یې بدې نه وی کړي او هغه خوک دی چې یواخي د نېکۍ خبتن دی ؟ هغه به خوک وي چې د بنوکارونو توره یې نه وي پڅه شوي او یا به یې د بنوکارونو اسپ نه وي پرپوټي ؟

(که پر تاسود الله فضل نه وي، نو هېڭىلە به له تاسو خخە ھېڭۈك ھم لە
كناھ خخە پاڭ شوي نه و). التور ۲۱: ۲۴

د كورونو دېرى ستو نزى كوجىنى او بى ارزىتە خىرى وي، ماپە خېل ژوند كى پە لىگۇنۇ داسى پېپنى ژوندى لىدىلى، چى پە بېلىتون سره پاي تە رسېدىلى وي او لامىل بە يى كوجىنى او سادە كار وي، د بېلىگى پە دۈل، كورپە ترتىب نه و، خوارە پە تاڭلى وخت نه دى تىيارشىوي، خىنى وخت بە مېرىمن پە خېل خاوند دا نىو كە كوي چى زيات مېلمانە راولى او دى تە ورتە نورلاملونە، چى كورونو تە ماتم او اولاد تە بى پلارىي منحە راويرى. موبىتە پە كاردى چى پې خېل روان رېبىتىنى حال او كمزورى باندى اقرار وکرو، هەمدا وپېئنۇ، نە دا چى موبى خىالى او نمونە يى ژوند وکرو، چى دنرى د تىينگۈ ارادو لە خاوندانو پرتە بل چا تە نە پىدا كېرى، مۇرخۇ بىش يو، غوسە، تىزى او تېرۇتە راخخە كېرى، كمزورى يو، موبى نورھېت خوان نە لرۇ پرتە لە دى چى خېرنە وکرو، د كورنى ارمىكى جورى او د پىاپورتىيا لە پارە يى د حل بىنە لارپىدا كرو. كە امام احمد بن حنبل (رحمە الله) تە خيرشۇنوباشىستە اخلاق اولە خېل تېرسە يى دېنە سلوك اندازە لە هەفي وينا خخە خەركىنديرىي چى د خېلى مېرىمنى "ام عبدالله" لە مېرىنى نە وروستە يى كېرى دە، وايى چى ما لە خېلى مېرىمنى "ام عبدالله" سره خۇوبىتت كالە ژوند وکر، خوزە ورسە پە دى مودە كى پە يوه خېرە هم نە يە وران شوى . مېرىدە تە پە كاردى پە هەغە وخت كى چوپىتىاغورە كېرى كله بى چى مېرىمن پە قەھرىشى، هەمدا رنگە مېرىمن تە پە كاردى چى كله خاوند پە فەھرىشى چوپىتىاغورە كېرى، چى راپورتە شوى جذبە او غوسە كېپنى، ولولى سرى شى او د نفس تىكانونە يى ارام شى . ابن الجوزى (رحمە الله) پە "صید الخاطر" كى وايى : كله چى تە پە دى يوه شوى چى ملگرى دى پە غوسە شو او پە ناجورە خېرە بى پېل وکر، نوتاتە پە كاردى چى د هەغە پە خېرە خېل خۇربونە كاپە كېرى، حكە چى پە دەغە وخت كى يى حالت نېشە شوى كس تە ورتە وي، هەغە چى نە پوھىري خە خېرە روانە دە تاتە پە كاردە چى د لېر وخت لە پارە لە صىباو زغم خخە كار واخلى، هېت پروا پرى ونه كېرى، حكە چى پرەغە باندى شىطان زورور شوى دى، مزاج يى خراب او عقل يى ورخخە پېت شوى، كە پە دەغە حالت كى تا ورباندى نىو كە وکىرە او يى دە هي كىنى تە ورتە خواب ورگر، نوپە دى وخت كى تە هەغە روغ شخص تە ورتە يى چى لە لېپىنى سره لاس او گرپوان وي، يَا هەغە بىداركس تە ورتە يى چى بى هوشە غىنى، نو دلتە غلطي ستادە، بلگى د رحمت پە سىرگە ورتە وگورە او دەھە كەنە الھى تقدیر- برخلىك - وگىنە او داسى يى وگىنە چى طبىعت ورباندى لوبى كوى، اوپە دى يوه شە چى كله دا

شخص بیدار شی، نو هرومرو به پر خپل مخکینی کار بین پماناتیا خرگنده کری اوستا د صبر او زغم بهتری به وکوري، ستا له پاره تربیلو لنه لاره دا ده چی په قهرشوی ملګری هغه حالت ته وگرخوی، چی هغه پري فرار پوي. زوى ته په کاردي چي د پلارد غوسی پرمهاں او مېرمن د خاوند د قهرپه وخت کي پورتني حالت غوره کري، ته هم هغه پر پرېرده چي خپل زيره پر خپله خبره يخ کري، هېڅ پروا پري مه کوه، پېرژر به پېښمانه شي او تاته به عذر کوي، خوکه ته ورسره د مقابلې لار خپله کري هرومرو به یې په زيره کي دېنماني خای ونيسي او له وپېنډو وروسته به درڅخه هغه بدله واخلي، چي تا ورسره د بې هوښي پرمهاں ترسره کري وه، پېرڅلک په دې لاره نه روانېري، کله چي يو قهرجن وويني نودوي ده ګه د خبرو او کړنځواب ورکوي، په داسې حال کي چي دا کړنلاره له حکمت سره سمون نه خوري، بلکي حکمت هغه دی چي ما یې مخکي يادونه وکره او په دې خبره یواخى پوهان پوهېري.

***

په قهر جنونفسونوکي دغچ اخیستنی مینه وژونکي زهر دي

په "المصلبون في التاريخ" (د تاریخ په اوپردو کي په دارڅرول شوي څلک) کتاب کي دخينو زورو رو او ظالمانو په اړه حیرانونکي داستانونه رانقل شوي، چي پر خپل دېنمانتو یې سخت تبری کري، بیا یې چي وژلی دي، نوپه دي کاريبي هم زironه يخ شوي نه دې او تاو یې هم نه دې سورشوي، بلکي له وژلو وروسته یې په دارڅرولی دي . د حیرانتیا ورخو دا ده چي په دارڅرول شوي انسان له وژلو وروسته نه دردېري او نه په زور او تبری پوهېري، خکه چي روح یې له بدن څخه جلا شوي وي، خوه ګه ژوندي وژونکي انسان له خپل کرني څخه خوند اخلي، پېشکه هغه څلک چي خپل دېنمانتو له قهره خوتېري، دغه دهل کسان به هېڅکله خوشحاله نه شي، خکه چي عج اخیستنې یو داسې اور دې چي له دېنمانتو څخه د مخه په خپله د همدوی د تباھي لامل ګرخي. له دې نه هم زیاته د حیرانتیا ور داده چي عباسی خليفه کان یو هم ونه توائبده چي خپل دېنمانتان "امویان" ووژني، خکه چي د دوى دخلافت له دوری څخه ترڅمه تپرېشوي او مړه شوي وو، نود خینو هدوکي یې له قبرونو څخه را ووېستل او په دورو یې ووهل، بیا یې په دار وڅرول اوڅه وخت وروسته یې په اور وسېزل. عج د دېنمانتي داسې سخت پاخون دې چي د نفس تولی خوبنۍ، بنکلابوی او استقرار له منځه وري، دغچ اخیستنې په هڅاوشوق کي دغچ اخیستونکي له پاره سترزیان وي، خکه چي له امله یې خپل اعصاب، راحت، فرار او سکون له

لاسه ورکوي . شاعر وايي : دېمنان جاھل انسان ته دومره زيان نشي رسولاي، لکه څومره يې چې جاھل انسان خپل خان ته رسوي .

***

لنده دمه

پريوه انسان چې کله تېرى وشي، وحورول شي، غمازان يې پري برلاسي شي، نوپه دې وخت کي ورته له رېښتني توبي څخه بل هېڅ شى غوره او ګټورنشتې. د دغه انسان د سعادت نښه به دا وي چې په دې وخت کي خپل تولو فکر خپل خان، خپلګناهونو، نيمګړتياوو ته متوجه کري، خان د هغويه جورولو بوخت کري، توبه وباسي اوپه خپل زره کي د دي ستونزی په اړه فکرته هېڅ وخت ورنه کري، نوالله تعالی به يې هرمومرسته، ساتنه اوژغورنې کوي او دا به هرمورو کېري، ځکه دا څومره نېکمرغه انسان دی، څومره مبارک دی چې غمیزه کي اخته شوی اوپهه اغېزه يې پري کري ده، خوتوفيق اوپړينوونه د الله په لاس کي ده، څه چې الله(ﷺ) ورکوي، د مخنيوي يې څوک نشته اوڅه شى چې نه ورکوي، نو د ورکولويې بل څوک نشته، د الله(ﷺ) له ارادې پرته هېڅوک د معرفت ارادې اوقدرت له مخې دا توان نه لري چې توفيق ترلاسه کري . ((ولا حول ولا قوة إلا بالله العظيم))

شاعر وايي : پاکي ده هغه ذات لره چې بخښه کوي، حال داچې موږ تل تبروڅو، الله تعالی پر هغه چاپرزوینه کري ده چې غلطی کوي، لوپوالي او شان يې له دې څخه نه ايساروي چې د سهوي او خطأ له څښتن سره بنېکنه ونه کري

***

د بل چاپه شخصيت کي خان مه ويلى کوه

پرانسان باندي درې پراوونه تېريردي، د تقليد پراو، د انتخاب - تاکنى- پراو، د ابتکاريا نوبنت پراو .

تقليد: نورو پسې تک ته تقليد وايي، د خلکو پېښې کوي، د خلکو په خبر خان جوروی، خويونه او صفتونه يې خپلوي، خان په کي ويلى کوي او ننباسي، د دغه دوول کړنولامل دا دى، چې دېروخت د خلکو تر اغېزلاندي راخي، ورته

حیرانیوی یا سخت و ریپوری نبتلی او ورماتیپری . دغه یول قیمتی تقليد خولا
خینی خلک دی ته ایکری، چي د نورو خلکو حرکات، لیدل، خیرکپدل خانگری
غېرکول او داسی نورو تقليد او نخری هم وکری . په حقیقت کی د دغه یول
کړنوسرته رسول په حمکه کی د خپل شخصیت ژوندي بنسخول دي او دا یوه
معنوی خانوڻنه ده . د دغو خلکو کراوونو ته حیرانټیا ده چي دوى یې ګالی، دوى
د خپلی تکلاری لوری سرچېه ټاکلی دی، دوى په حقیقت کی شاته روان دي !! له
دوى څخه چاڅپل اصلی اوږ دبل چا دغور له پاره پربښی، چا د خپل تک بنه د بل
چا د تک د بني له پاره پربښی ده او دی ته ورتنه نور داسی کارونه . کاشکی د
دوى دغه تقليد په داسی بیوڅویونوکی وی، چي ژوند ته خانگری ارزښت
وربخښی، ژوند ته د علم، شرف، زغم او داسی نورو په خبر بېلاپلې درجي ورپه
ېرخه کوي، خو ندی پرڅای چي دوى ګټورتقليد وکری، ته په ورڅه
دڅپلوهيلوسرچېه حالت وګوري، حیران به شې چي د حرفونو او مخرجونو په ادا
کولو، د خبرو په طريقة، د لاس په خوڅډو، اشاره او داسی نورو بي ارزښته او
ورو خبرو کي یوخت دي او تقليد کوي !! غواړم تاته پرڅله پڅوانی خبره باندي
تینګاروکرم، دا چي ته بېشكه یو جلا مخلوق او یوبېل شخصیت یې، ستا د کار
لاره باید د خپلو قابلیتونو، صفتونو اوستا له خانګروڅویونوسره سمه منځته
راشي، خکه له کومي ورخی راهیسي، چي الله (ﷺ) ادم (عليه السلام) پیداکری دی
ترنن ورځي پوري داسی پېښ شوی نه دي اونه به دا خرت تر ورځي پېښ شي،
چي دوه کسان دي یوله بل سره په شکل کي یورنګ وي ، داسی چي د یوه
نفرخېره دي د بل چا په شکل ولیدل شي .

(ستاسود ژبو او رنګونو جلاوالی او بېلوالی کي د قدرت نبې شته). الرؤم ۲۰:۳۰

موره ولی غواړو چې پخپلو خویونو، قابلیتونو او الهي راکړل شویو
خانګرټیاوو کي له نورو سره یوشان شو؟! ستا دغې بېنکلا به په دی کي وي چې
هغه له نورو څخه خانگری وي، ستا د وينا بېنکلا به په دی کي وي چې هغه له
نورو څخه بېله او توپېرولري . (په غرونوکی هم سپینې سري او تکي توري لاري
او ليکي شته، چې رنګونه یې سره جلا جلا دي). فاطر ۳۵:۲۷

***

خورپدلي خلک د الله تعالى د مهربانی په انتظارکي

هغه خطيب چي لورغږ بي درلود، هغه مهال چي دحق د بيان په ميدان کي بي الفاظ او ويناوي خغلدي له حق ويلوڅخه نه دی گرځښلی، بلکي په دي برخه کي په پوره همت، سرلوري او غوڅ دول بي پرمخت کړي دي، هغه د رسول الله (ﷺ) اود اسلام خطيب و. همدا درنښت بي بس دي، چي د پېغمبر(صلی الله علیه وسلم) په مخ کي د اسلام د مرستي په موڅه بي غو اوچتوه، هغه "ثابت بن قيس بن شناس" (رضي الله عنه) و. کله چي الله (ﷺ) دا ايت نازل کړ: { اى مؤمنانو! د پېغمبرله غې څخه خپل غړ مه لورروي ! او له هغه سره په لورغږ خبری مه کوي، لکه خرنګه بي چي تاسو يوله بل سره کوي، هسي نه چي ستاسو تولي کرني خرابي نه شي او تاسو به خبرهم نه ياست }. الحجرات ۲:۴۹

نو ثابت بن قيس (رضي الله عنه) داسي وانګړله چي ګواکي آيت د ده په هکله نازل شوی، نوله دي امله له خلکوڅخه ګوبنه په خپل کورکي ګښاست، شپه او ورخ به په ژرا و. یوه ورخ بي رسول الله (ﷺ) د حال پوینته وکړه اصحابو ورته حال بیان کړ، نو رسول الله (ﷺ) وویل:((هېڅکله داسي نه ده - لکه چي ثابت بن قيس ګومان کوي - بلکي هغه د جنتيانوله ډلي څخه دي)).

شاعر وايي : خوشحالی هغه پخوانی خفگان له منځه یور، غمن
انسان لا فرياد نه و کړي چي بېرته موسکي شو . د عانشه (رضي الله عنها) پوره یوه مياشت شپه او ورخ وژيل، تردي چي زده چاودون او ان دي ته نژدي وه چي له منځه ولاره شي، خکه چي پرپاکه او سپېڅاني ابرو بي تورلکېډلي و، نو وروسته له سترخفگان او کړاوڅخه ورته خلاصون او خوبني په برخه شوه :

((بېشكه هغه کسان چي پر ايمنداره، پاک لمونو او له خانه بي خبره بشخوباندي تور لکوي، په دنيا او آخرت کي په لعنت کړکشوي دي)). التور ۲۳:۲۴

نو رسول الله (ﷺ) د دي زبردي له امله د الله تعالى شکراوستانيه وکړ،
لکه خرنګه چي پخوا وه هماګسي پاکه پاتي شوه او تول مسلمانان پردي ستربريلاليتوب باندي خوشحاله شول، او هغه دري کسان چي د تبوک له غزا څخه پاتي شوي وو، حمکه ورباندي له پراخوالې سره تکه سره او راتنګه شوي و، زironه یې هم تنك شوي وو، یقين یې درلود چي له الله (ﷺ) پرته دوي ته بل پناه خاڼ نشيته، نو د خپل څښتن (ﷺ) له اړخه ورته خلاصون په برخه شو اود اورپدونکي اوښزدي ذات له خوا ورته مرسته ورسپده .

هغه کارکوه چي ستا نفس يى منى

ابن تيميه (رحمه الله) وايى : ماته يوه نارو غى پىدا شوه، نوطبىب راته ووپل، چي ستا مطالعه، علمي خېرىنى او خبرى ستا نارو غى نوره هم دېرىي، ما ورته ووپل زه خوپه دى باره كى صبرنه شم كولى او زه بە پە دى اېرون دتاخىل علم او فن تە سىپارام، نفس چى كله خوبن شى نو ايا طبىعت نه قوي كېرىي؟ او پە نتىجه كى د نارو غى مخنيوئى نه كوي؟ طبىب ووپل هو! همداسى ده، نو ماورتە ووپل زما نفس خوپه علم سرە خوشحالىرى چى طبىعت مى ورسره قوي كېرىي، طبىب ووپل دا نوبىيا زموږ له پوهى او درمنى څخه وتلى خبره دد: (دغه پېپىنه دخان له پاره شر مە گىنى، هغه ستاسوله پاره خير دى). النور ۱۱:۲۴

شاعر وايى : كېدای شي ستا دملامتى پايلى بىنى را ووختى، حكى بېرخله داسى هم پېپېزىرى چى جسمونه پە رنځونوسره رو غېرىي .

***

مۇرۇخومەرە زيات ارى يوو، چى د تل له پاره پېكار بوخت شو، له وخت

څخه كىتە واخلاوا پە نېڭ او كىتور كاركى يوله بىل سرە سىيالى او خغاستە وکىو، ژر دى چى مۇر بە پە هغه ورخ هرۇمرۇن بېمکراغه شو پە كومە ورخ چى مۇر نورو تە كوم د خير او گتى كار ورسوو، پوهە، خدمت، فرهنگ او ترقى موسرتە ورسولە، مۇربەه هغه ورخ هم بېمکراغه شو پە كومە ورخ چى مۇر پە دى وپوھىرو چى مۇر دى دنیا تە بى موخى نه يو راغنى، بى معنا پېداشوي نه يو اونه موپە دنیا کى شتون هسى لوبىي دى . پە كومە ورخ چى ما د" خير الدین زركلى " لىكىنه "الاعلام" ولوستە، ما پە هغى كى د ختىخ او لوپىيچ پوها نو، سىاستوالو، ادييانو او طبىيابانو پېزند گلوي ولوستە چى وتلى خېرى، اغزىمن او د بشپړو خېرنو خاوندان وو.

د تۈلو پە كارناموکى مى د الله (ﷺ) هغه ثابتە اونە بىلپۇنلىكى لار، چى د خېل مخلوق پە ارە بى لرى او هغە رىمنە چى لە خېلوبىندىغانوسره يى كرى ده و مونىلە، هغه دا چى هرچا چە نېتكى او بىنه كار د دنیا د شهرت، نوم، مال او خوکى پە موخە وکى، نو هغە تە بە دنیا يى مقصدىپە لاس ورشى او خوک چى د آخرت لە پاره بىنه كاروکرى، هغه تە بە پە دنیا او پە آخرت دواiro كى د عمل قېلېل، الھى رضا، اجر او گتە ورسىيوي : (مۇر دنیا پالى او قىامت پالى دواره پالو اوستا د رب ورگىرە - اى پېغىمېرە - نە ايسار بىريي) الاسراء ۱۷

په نوموري کتاب کي مي دا هم وموندل، هفو نومياليوخلکو چي بشريت ته گتي رسولي، خود آخرت له پاره يي هيچ کارنه دي کري په ھانگري دول هغه خلک چي پرالله (ﷺ) اود هغه په ليدلوباري نه دي، نوپه داسي حال کي مي وموندل چي د خپلوخانونپرتله يي نوروخلوکوتھ بپره نېکمرغى وراپولى ده، د نورو روحونه يي دخپلو روحونو پرتله پېرخوشحاله کري دي، نوھمدا لامد دي چي له دوي څخه څوک ھائزني، څوک له خپل روان ژوند څخه ناخوبن او له فهره ډک وي، او ځيني نور د بدمرغى تنك ژوند تپروي، نوما له خپل خانه وپوبنتل، چي په دي کي به څه ګته وي چي زما له لاسه دي نورخلک نېکمرغه شي او زه دي په خپله بدمرغه اوسم، نوردي له ما څخه ګته اخلي، خو زه دي په خپله بي برخى گرخم؟! یو شاعر وايي : پېرخاک دی نېکمرغه کرل، خو ته په خپله بد مرغه شوي او پېر خلک دي وخدنول، خو ته په خپله ژاري . ما په دعه کتاب کي دا هم وموندل، چي الله (ﷺ) له دغو نومياليوڅخه هر یوه ته هغه څه ورکري وو، چي غوبنتل يي، ترڅوخپله ژمنه ترسره کري، له دوي څخه خينود نوبل جايزي وکتلي، څكه چي همدا بي غوبنته او همدي ته يي هڅه کوله. ځينو نورو په صدارت کي شهرت ترلاسه کر، څكه چي همدي ته لپواله وو او څه خلکومال ترلاسه کر، څكه چي د مال مينه يي درلوده .

د الله (ﷺ) ځيني نېک بنده ګان شته چي د دنيا او آخرت د دواړو بني بدلي او ټوابونه يي- انشاء الله - چي ګكتلي دي . یواحى د الله (ﷺ) فضل اور ضامندي غواړي . له سمو او منل شوو بنستونوڅخه یو بنست دا هم دي، چي یو د ناخړنند نوم څښتن او په خپله تګلاره کي داوه انسان ده ګه چاپرتله زيات نېکبخته دي، چي خورا نامتو او په همدغه مهال کي د خپلوغلطوبنستونو او فکرونو له امله بدمرغه وي . د عربويه ټابیوزمه کي د اوپنانوڅروونکي مسلمان د خپل اسلام له امله له مشهورناول ليکونکي "تولوستوي" څخه زيات نېکمرغه اود بنه حال څښتن دي، څكه چي اوپن څروونکي دخپل سرنوشت او تلپاتي ژوند له استونکي څخه پوره خبردي، نوژوند په داد، خوبنۍ او قرار ی تپروي، خودا بل د شهرت لپواله همپش له مذنبې شلپللي ارادي او بي نظمه کوبنښ سره ژوند تپروي، په داسي حال کي چي هغه نه په خپل مراد بسند او نه له خپل مستقبل - راتلونکي- څخه خبرشو .

له مسلمانانوسره یوه ستره درملنه شته، چي هغه پرالهي پرپکره او برخليک باندي باور درلودل دي چي بشريت پېژندلي او لاس ته يي راوري ده . ځينوپوهانو ان تردي پوري ويلي، چي هيچ وخت به هغه کس په خپل ژوند کي نېکمرغه نه شي، چي له الهي پرپکرو او برخليکونوڅخه منکر وي، ما دغه د الهي پرپکرو او پېش خبره باربار ياده او په څودولو عبارتونو کي وراندي کره او